

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

8469 *Llei 25/2015, de 28 de juliol, de mecanisme de segona oportunitat, reducció de la càrrega financera i altres mesures d'ordre social.*

FELIPE VI
REI D'ESPANYA

A tots els qui vegen i entenguen aquesta llei.
Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione:

PREÀMBUL

I

L'economia espanyola fa ja alguns mesos que dóna signes esperançadors de recuperació i consolida un creixement econòmic que, gràcies a les reformes estructurals dutes a terme en els últims anys, està tenint un efecte beneficiós en l'ocupació i en la percepció general de la situació que tenen els ciutadans, les empreses i les diferents institucions.

Però això no ha de portar a oblidar dos coses: la primera és que l'eixida de la crisi és, abans que res i sobretot, un èxit de la societat espanyola en el seu conjunt, la qual ha donat una vegada més mostres de la seua sobrada capacitat per a sobreposar-se a situacions difícils. La segona és que encara hi ha molts espanyols que continuen patint els efectes de la recessió. I és missió dels poders públics no desistir mai en l'interés d'oferir les millors solucions possibles a tots els ciutadans, a través de les oportunes reformes encaminades al bé comú, a la seguretat jurídica i, en definitiva, a la justícia.

En aquest àmbit s'emmarca de manera molt especial l'anomenada legislació sobre segona oportunitat. El seu objectiu no és un altre que permetre el que tan expressivament descriu la seua denominació: que una persona física, a pesar d'un fracàs econòmic empresarial o personal, tinga la possibilitat d'encarrilar novament la seua vida i inclús d'arriscar-se a noves iniciatives, sense haver d'arrossegar indefinidament una llosa de deute que mai podrà satisfer.

L'experiència ha demostrat que quan no hi ha mecanismes de segona oportunitat es produeixen desincentius clars a escometre noves activitats i fins i tot a romandre en el circuit regular de l'economia. Això no afavoreix òbviament el mateix deutor, però tampoc els creditors ja siguin públics o privats. Al contrari, els mecanismes de segona oportunitat són desincentivadors de l'economia submergida i afavoridors d'una cultura empresarial que sempre redundarà en benefici de l'ocupació.

A aquesta finalitat respon la primera part d'aquesta llei, per la qual es regulen diversos mecanismes de millora de l'acord extrajudicial de pagaments, introduït en la nostra legislació concursal per la Llei 14/2013, de 27 de setembre, de suport als emprenedors i la seua internacionalització, i s'introdueix un mecanisme efectiu de segona oportunitat per a les persones físiques destinat a modular el rigor de l'aplicació de l'article 1911 del Codi Civil. Convé explicar breument quins són els principis inspiradors de la regulació introduïda respecte d'això.

El concepte de persona jurídica és una de les creacions més rellevants del dret. La ficció consistent a equiparar una organització de béns i persones a la persona natural ha tingut importants i beneficiosos efectes en la realitat jurídica i econòmica. Per mitjà de la dita ficció, les persones jurídiques, igual que les naturals, naixen, creixen i moren. A més, el principi de limitació de responsabilitat inherent a determinades societats de capital fa que aquestes puguen liquidar-se i dissoldre's (o morir en sentit metafòric), de manera que

s'extingiran els deutes que resulten impagats després de la liquidació, i sense que els seus promotors o socis hagen de fer front als eventuais deutes pendents una vegada liquidat tot l'actiu.

Pot afirmar-se que el principi de limitació de responsabilitat propi de les societats de capital està en gran manera en l'origen del desenvolupament econòmic dels tres últims segles. En el fons, aquest principi de limitació de la responsabilitat es va configurar com un incentiu a l'activitat empresarial i a la inversió. El legislador incentivava la posada en risc de determinats capitals garantint que els dits capitals serien la pèrdua màxima de l'inversor, sense possibilitat de contagi al seu patrimoni personal.

Però la limitació de responsabilitat és una limitació de responsabilitat dels socis, que no de la societat, la qual haurà de respondre dels seus deutes amb tot el seu patrimoni present i futur. La qüestió que es planteja llavors és el fonament últim per al diferent règim de responsabilitat que es produeix quan una persona natural decideix escometre una activitat empresarial a través d'una persona jurídica interposada i quan aquesta mateixa persona natural contrau obligacions de manera directa. Si en el primer cas es podrà beneficiar d'una limitació de responsabilitat, en el segon quedarà subjecta al principi de responsabilitat patrimonial universal arrel·legat en l'article 1911 del Codi Civil.

A més, moltes situacions d'insolvència són degudes a factors que escapen del control del deutor de bona fe, i es planteja llavors el fonament ètic que l'ordenament jurídic no oferisca eixides raonables a aquest tipus de deutors que, per una alteració totalment sobrevinguda i imprevista de les seues circumstàncies, no poden complir els compromisos contrets. No pot oblidar-se amb això que qualsevol consideració ètica respecte d'això s'ha de cohonstar sempre amb la legítima protecció que l'ordenament jurídic ha d'oferir als drets del creditor, així com amb una premissa que apareix com a difícilment discutible: el deutor que compleix sempre ha de ser de millor condició que el que no ho fa.

Introduïdes d'aquesta manera les premisses del problema per a resoldre sobre l'abast i eventual limitació del principi de responsabilitat patrimonial universal de l'article 1911 del Codi Civil, no sobra acudir als antecedents històrics del dit precepte, així com al context legislatiu d'aquest.

La intel·ligència completa d'aquest article s'havia de completar amb altres dos preceptes del mateix Codi Civil ubicats sistemàticament en el mateix capítol. Ens referim als hui derogats articles 1919 i 1920 de l'esmentat cos legal que assenyalaven respectivament el següent: «Si el deutor compleix el conveni, quedaran extingides les seues obligacions en els termes que s'hi estipulen; però, si deixa de complir-lo, en tot o en part, renaixerà el dret dels creditors per les quantitats que no hagen percebut del seu crèdit primitiu, i qualsevol d'ells podrà demanar la declaració o continuació del concurs» i «No havent-hi pacte exprés en contra entre deutor i creditors, conservaran aquests el seu dret, acabat el concurs, per a cobrar la part de crèdit no realitzada dels béns que el deutor puga ulteriorment adquirir».

Apareixien segons aquests dos preceptes dos idees principals: l'exoneració de passiu lligada a un conveni entre deutor i creditors i al seu compliment, així com el principi de limitació de l'exoneració en cas que el deutor millore la seua fortuna, però també circumscrit a l'evolució del mateix conveni. Però paradoxalment no pareixia haver-hi cap previsió relativa a l'exoneració del deutor en cas que aquest haguera liquidat el seu patrimoni, és a dir, en cas que, simplement i planerament, ho haguera perdut tot.

L'article 1920 va suscitar ben prompte controvèrsies doctrinals. Manresa, en els seus comentaris al Codi Civil, assenyalava el següent: «Aquesta disposició, criticada per alguns per deixar en la incertesa els drets del deutor derivats del conveni, resulta, no obstant això, excessivament justa, si es tenen en compte les raons i els motius, en virtut dels quals s'autoritza el deutor per a subscriure convenis amb els creditors dins o fora del judici de concurs (...) en consideració a les difícils circumstàncies en què es troba el qui per no tindre béns suficients per a cobrir el seu passiu (...) no pot satisfer puntualment totes les seues obligacions; (...) res d'estrany té (...) que desapareixent la dita raó per haver cessat les dificultats (...) estiga obligat el deutor a satisfer la part de crèdit no realitzada pels seus creditors». I continuava el mateix autor assenyalant que amb això s'havia aconseguit

dissipar «els dubtes que als intèrprets del nostre antic dret suggeria la intel·ligència de la Llei 3a del títol 15é de la partida 5a.».

Però la veritat és que l'article 1920 no establia cap gradació de la millora de fortuna ni tampoc cap limitació del dret dels creditors a cobrar, d'allò que el deutor poguera adquirir ulteriorment, la part no satisfeta del crèdit. Això comportava una limitació manifesta de la capacitat del deutor de millorar de fortuna i també un escàs incentiu per a intentar efectivament la dita millora.

I és que la Llei de les Partides, que segons l'opinió de Manresa havia quedat superada per l'article 1920 del Codi Civil, era en certa manera més favorable al deutor en assenyalar el següent: «El desamparamiento que faze el debdor de sus bienes (...) ha tal fuerza que después non puede ser el debdor emplazado, nin es tenido de responder en juyzio a aquellos a quien deuiesse algo: fueras ende si oviesse fecho tan gran ganancia, que podría pagar los debdos todos, o parte dellos, e que fincasse a el de que podiesse vivir». Així doncs, la Llei de Partides ja va preveure l'alliberament del deutor després d'un procés de liquidació dels seus béns (que no necessàriament de conveni amb els creditors) i a més, en certa manera, va establir una modulació de la millor fortuna perquè no permetia que aquesta poguera jugar en perjudici del deutor excepte quan aquest poguera pagar tots els seus deutes (o, en expressió certament un poc confusa, part d'aquests) sense perjudici de les seues pròpies condicions de vida; tot això relacionat amb «tan gran guany» que en principi hauria de considerar-se atípic.

Es compleixen el 2015 exactament 750 anys des que va acabar la redacció de la gran obra legislativa d'Alfons X el Savi, que ha inspirat durant diversos segles els ordenaments jurídics hispanoamericans, però sorprén veure com en aquesta matèria havien arribat en alguns aspectes a uns preceptes més avançats que la codificació huitcentista.

La segona oportunitat que arreplega aquesta llei respon òbviament a una tècnica legislativa més moderna, però s'inspira en uns principis ja presents, com s'acaba de demostrar, en el nostre dret històric. Sempre ha de constituir un motiu de confiança en les normes legals el fet que els seus principis inspiradors no obeïsquen a una improvisació, sinó al resultat de molts anys o inclús segles de reflexió sobre la matèria. És necessari que el legislador fuja sempre de tota temptació demagògica que a la llarga pugua tornar-se en contra d'aquells als quals pretén beneficiar. Perquè l'economia cresca és necessari que fluisca el crèdit i que el marc jurídic aplicable done confiança als deutors; però sense minar la dels creditors, perquè en aquest cas es produiria precisament l'efecte contrari al pretés: el retraïment del crèdit o, almenys, el seu encariment.

Per això, el mecanisme de segona oportunitat dissenyat per aquesta llei estableix els controls i garanties necessaris per a evitar insolvències estratègiques o facilitar dacions en pagament selectives. Es tracta de permetre que aquell que ho ha perdut tot per haver liquidat la totalitat del seu patrimoni en benefici dels seus creditors pugua veure's alliberat de la major part dels deutes pendents després de l'esmentada liquidació. I es tracta igualment de quantificar la millora de fortuna que, eventualment, permetrà revocar el dit benefici per les raons de justícia cap als creditors que tan encertadament van exposar autors com Manresa.

Adicionalment, es modifica la disposició addicional segona de la Llei Concursal per a explicitar que la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'Institucions d'Inversió Col·lectiva; la Llei 22/2014, de 12 de novembre, per la qual es regulen les entitats de capital de risc, altres entitats d'inversió col·lectiva de tipus tancat i les societats gestores d'entitats d'inversió col·lectiva de tipus tancat, i per la qual es modifica la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'Institucions d'Inversió Col·lectiva, així com el text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, constitueixen legislació especial aplicable en cas de concurs de determinats tipus d'entitats. Aquesta previsió no afecta el règim vigent, perquè, tal com preveu l'apartat primer de l'esmentada disposició, en el concurs d'aquest tipus d'entitats s'aplicaran les especialitats previstes en la seua legislació específica, com és el cas.

Amb això s'aconsegueix el degut equilibri i la necessària justícia que ha d'inspirar qualsevol norma jurídica.

A més de la regulació del mecanisme de segona oportunitat i de la millora de certs instituts preconcursals o paraconcursals, aquesta llei conté altres disposicions de les quals es dona detall sistemàtic a continuació.

II

Aquesta llei s'estructura en deu articles, agrupats en dos títols, sis disposicions addicionals, quatre disposicions transitòries, una disposició derogatòria i vint-i-una disposicions finals.

El títol I, amb la rúbrica «Mesures urgents per a la reducció de la càrrega financera», conté tres articles de caràcter modificatiu a través dels quals es fa una nova redacció de determinats preceptes d'altres tantes normes legals: La Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal, el Reial Decret Llei 6/2012, de 9 de març, de mesures urgents de protecció de deutors hipotecaris sense recursos, i la Llei 1/2013, de 14 de maig, de mesures per a reforçar la protecció als deutors hipotecaris, reestructuració de deute i lloguer social.

El títol II, «Altres mesures d'ordre social», s'estructura en tres capítols.

El primer arreuplega en els quatre articles una sèrie de mesures relatives a l'àmbit tributari i de les administracions públiques, a través de la modificació d'aspectes concrets de les quatre normes legals següents: la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre Societats, sobre la Renda de no Residents i sobre el Patrimoni; la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic; el Reial Decret Llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per a garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat, i la Llei 27/2014, de 27 de novembre, de l'Impost sobre Societats.

El capítol II conté dos mesures relatives al foment de l'ocupació en l'àmbit de la Seguretat Social. Així, d'una banda, s'estableix un nou incentiu per a la creació d'ocupació estable, consistent en la fixació d'un mínim exempt en la cotització empresarial per contingències comunes a la Seguretat Social per la contractació indefinida de treballadors. En segon lloc, s'estableixen beneficis de la Seguretat Social per a aquells supòsits en què el professional autònom haja d'atendre obligacions familiars que puguen influir en la seua activitat.

La part dispositiva de la llei es tanca amb el capítol III, «Mesures relatives a l'àmbit de l'Administració de justícia», del títol II, en l'únic article del qual es modifica la Llei 10/2012, de 20 de novembre, per la qual es regulen determinades taxes en l'àmbit de l'Administració de justícia i de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses, per a adequar el règim de taxes judicials a la concreta situació dels subjectes obligats al pagament d'aquesta.

Quant a la part final d'aquesta llei, les disposicions addicionals primera a quarta complementen les modificacions introduïdes pel seu títol I, per no regular les funcions de mediació concursal, la remuneració del mediador concursal, la no-preceptivitat de la representació del deutor en el concurs consecutiu o l'aplicació informàtica destinada a actuar a manera de mesurador de solvència. Totes aquestes previsions regulen qüestions que estan directament relacionades amb les contingudes en el títol I i que resulten necessàries per a la seua efectivitat. En la disposició addicional cinquena es regula l'impuls i coordinació de la negociació col·lectiva, i en la sisena, l'informe d'avaluació del funcionament del compte de garantia aranzelària.

Respecte a les disposicions transitòries, la primera estableix el règim transitori en matèria concursal, mentre que en la segona es preveu el règim aplicable a la contractació indefinida formalitzada amb anterioritat a l'1 de març de 2015. En la tercera es fa referència a l'aranzel de drets dels administradors concursals i en la quarta al règim transitori de pagament amb càrrec al compte de garantia aranzelària.

La disposició derogatòria es refereix a totes les disposicions del mateix rang o d'un rang inferior que s'oposen al que disposa aquesta llei, i les disposicions finals estableixen determinades modificacions legislatives, el títol competencial, les habilitacions per al desplegament, execució i aplicació de la llei i la seua entrada en vigor.

III

Les iniciatives contingudes en el títol I d'aquesta llei per a permetre que les famílies i empreses reduïsquen la seua càrrega financera suposen millores addicionals a les que ja s'han adoptat durant aquesta legislatura destinades als qui es troben en una situació més pròxima a la insolvència per les seues circumstàncies econòmiques i socials de vulnerabilitat, siguen pimes i autònoms, o persones naturals en general.

Aquestes iniciatives es poden resumir agrupant-les en tres blocs.

En primer lloc, es proposa flexibilitzar els acords extrajudicials de pagaments i preveure un verdader mecanisme de segona oportunitat.

En segon terme, es millora també el «Codi de bones pràctiques per a la reestructuració viable dels deutes amb garantia hipotecària sobre l'habitatge habitual», introduït pel Reial Decret Llei 6/2012, de 9 de març, de mesures urgents de protecció de deutors hipotecaris sense recursos, del qual ja s'han beneficiat prop de 14.000 famílies.

Finalment, s'amplia per un termini addicional de dos anys la suspensió dels llançaments sobre habitatges habituals de col·lectius especialment vulnerables contingut en la Llei 1/2013, de 14 de maig, de mesures per a reforçar la protecció als deutors hipotecaris, reestructuració de deute i lloguer social, així com el col·lectiu que pot beneficiar-se d'aquesta mesura.

Quant als acords extrajudicials de pagament regulats en el títol X de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal, les modificacions contingudes en aquesta llei tenen com a finalitat flexibilitzar el seu contingut i efectes, assimilant la seua regulació a la dels acords de refinançament de la disposició addicional quarta de la Llei Concursal. Com a elements principals del nou règim estan l'ampliació del seu àmbit d'aplicació a les persones naturals no empresaris, i es regula a més un procediment simplificat per a aquestes; la possibilitat d'estendre els efectes de l'acord als creditors garantits dissidents, la qual cosa suposa un avanç enfront del règim de sotmetiment voluntari vigent amb anterioritat, i la potenciació de la figura del mediador concursal, que introdueix la possibilitat que actuen com a tal les cambres de comerç, indústria, navegació i serveis, si el deutor és empresari, o els notaris, si es tracta de persones naturals no empresaris.

Com a novetat fonamental, s'instaura un règim d'exoneració de deutes per als deutors persona natural en el marc del procediment concursal. El sistema d'exoneració té dos pilars fonamentals: que el deutor siga de bona fe i que es liquide prèviament el seu patrimoni (o que es declare la conclusió del concurs per insuficiència de massa).

Complides les anteriors condicions, el deutor podrà veure exonerats de manera automàtica els seus deutes pendents quan haja satisfet en la seua integritat els crèdits contra la massa, els crèdits concursals privilegiats i, si no ha intentat un acord extrajudicial de pagaments, el 25 per cent dels crèdits concursals ordinaris.

Alternativament, quan no hagen pogut satisfer els anteriors crèdits i sempre que accepte sotmetre's a un pla de pagaments durant els 5 anys següents, el deutor podrà quedar exonerat provisionalment de tots els seus crèdits, excepte els públics i per aliments, contra la massa, i d'aquells que gaudisquen de privilegi general. Per a l'alliberament definitiu de deutes, el deutor haurà de satisfer en aquest període els deutes no exonerats o realitzar un esforç substancial per a això.

Respecte al Codi de bones pràctiques per a deutors hipotecaris, s'amplia l'àmbit subjectiu, de manera que s'incrementa el límit anual de renda de les famílies beneficiàries, que es calcularà amb base en l'IPREM anual de 14 mensualitats, incloent-hi com a nou supòsit d'especial vulnerabilitat que el deutor siga major de 60 anys i introduint una nova forma de càlcul del límit del preu dels béns immobles adquirits. Addicionalment, s'introdueix la inaplicació definitiva de les clàusules sòl d'aquells deutors situats en el nou llistat d'exclusió que les tinguen incloses en els seus contractes.

Finalment, s'amplia fins a 2017 el període de suspensió de llançaments sobre habitatges habituals de col·lectius especialment vulnerables, i es possibilita, en termes semblants als previstos per al Codi de bones pràctiques, que més persones puguen acollir-se a la suspensió.

IV

El títol II d'aquesta llei conté diverses mesures d'ordre social.

Així, en primer lloc, s'escometen determinades mesures en l'àmbit tributari destinades a reduir la càrrega fiscal de determinats col·lectius especialment vulnerables. D'aquesta manera, es modifica la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre Societats, sobre la Renda de no Residents i sobre el Patrimoni, amb la finalitat de permetre a nous col·lectius l'aplicació de les deduccions previstes en l'article 81 bis d'aquesta llei.

D'aquesta manera, s'estén l'incentiu fiscal no sols a ascendents que formen part de famílies nombroses sinó també a aquells que formen una família monoparental amb dos descendents que, entre altres requisits, conviuen exclusivament amb aquell i en depenen.

Al mateix temps, es permetrà l'aplicació de les noves deduccions regulades en el dit article als contribuents que perceben prestacions del sistema públic de protecció de desocupació o pensions dels règims públics de previsió social o assimilats i tinguen un ascendent o descendent amb discapacitat a càrrec seu o formen part d'una família nombrosa o de la família monoparental assenyalada anteriorment, i no sols als treballadors per compte propi o alié.

Adicionalment, es declaren exemptes les rendes que es puguin posar de manifest com a conseqüència de quitaments i dacions en recompensa de deutes, establits en un conveni aprovat judicialment de conformitat amb el procediment establert en la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal, en un acord de refinançament judicialment homologat a què es refereixen l'article 71 bis i la disposició addicional quarta de la dita llei, o en un acord extrajudicial de pagaments a què es refereix el títol X de la mateixa llei, sempre que els deutes no deriven de l'exercici d'activitats econòmiques, ja que, en aquest cas, el seu règim està previst en la disposició final segona del Reial Decret Llei 4/2014, de 7 de març, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria de refinançament i reestructuració de deute empresarial.

D'altra banda, amb l'objecte d'alleujar del compliment d'obligacions formals les entitats parcialment exemptes, per mitjà de l'article 7 d'aquesta llei s'estableix l'exclusió de l'obligació de presentar declaració en l'Impost sobre Societats a aquelles entitats amb uns ingressos totals del període impositiu que no superen 50.000 euros anuals, sempre que l'import total dels ingressos corresponents a rendes no exemptes no supere 2.000 euros anuals i que totes les seues rendes no exemptes estiguen sotmeses a retenció, que no estiguen subjectes a la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de Règim Fiscal de les Entitats sense Fins Lucratius i dels Incentius Fiscals al Mecenatge, ni es tracte de partits polítics.

En segon lloc, en l'àmbit de les administracions públiques, el Reial Decret Llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per a garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat, va introduir una sèrie de mesures en el nostre ordenament amb la finalitat d'homogeneïtzar els instruments existents en matèria de negociació col·lectiva, representació i participació del personal al servei de les administracions públiques. Entre altres modificacions, aquest reial decret llei va efectuar una nova ordenació de les unitats electorals en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat, amb la qual cosa es va establir un marc adequat en el qual poder fer efectiu el procediment d'elecció dels representants dels empleats públics davant dels òrgans de negociació i participació. Aquests instruments de negociació i participació configuren un ventall de garanties per a la representació de l'empleat públic, de conformitat amb el que preveu el nostre ordenament constitucional, que pretenen refermar l'efectiva defensa dels seus drets i interessos en l'àmbit de les administracions públiques.

La Mesa General de Negociació de l'Administració general de l'Estat per a matèries comunes a personal funcionari, estatutari i laboral i la Mesa General de Negociació del personal funcionari de l'Administració General de l'Estat, en la sessió conjunta del 31 de juliol de 2014, van acordar proposar al Govern tres iniciatives de reforma normativa per a la millora dels mecanismes de participació i negociació col·lectiva en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat. La finalitat de la dita proposta consisteix en la introducció

d'una sèrie d'adaptacions i millores tècniques en les mesures de reforma implantades sobre aquesta matèria pel Reial Decret Llei 20/2012, de 13 de juliol.

En primer lloc, es millora l'articulació continguda en la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, en matèria d'òrgans de representació del personal estatutari de l'àmbit sanitari, del personal docent no universitari, així com del corresponent al personal al servei de l'Administració de justícia; es tracta de col·lectius de personal específic que necessiten aquesta modificació per a garantir la seua adequada representació.

En segon lloc, s'introdueix una millora tècnica en la redacció actual de l'article 35 de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic que, al regular la composició i constitució de les meses de negociació, en la seua versió fins ara vigent es refereix únicament a matèries que afecten el personal funcionari, quan resulta necessari que la dita regulació es faça extensible també a les matèries comunes al personal funcionari, estatutari i laboral. Amb això, es pretén donar suport legal al que fins ara és una pràctica comuna en la negociació col·lectiva: efectuar una negociació global i de conjunt per a les distintes tipologies de personal que concorren en l'Administració.

I en tercer lloc, s'introdueix una nova disposició addicional en l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic en matèria de meses de negociació corresponents a àmbits específics de negociació, distints en puritat als previstos en l'article 34.4. En aquest sentit, és en el dit àmbit on es du a terme la negociació sobre les condicions de treball i, si bé afecta determinats col·lectius d'empleats públics que poden estar adscrits a distintes administracions públiques, en realitat aquesta negociació recau sobre la competència de l'Administració General de l'Estat. Amb la introducció d'aquesta disposició addicional, es pretén suplir un important buit legal referit a aquestes meses, a més de completar la insuficiència del règim normatiu fins ara vigent.

Aquesta distinta dependència funcional i orgànica dels empleats públics determina que per a conformar la representació de les organitzacions sindicals en cada una de les meses hagen de tindre's en compte els seus respectius àmbits de negociació en el seu conjunt i no el d'una administració pública determinada, com seria el cas de les meses sectorials regulades en l'article 34.4 de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic.

Es tracta, en definitiva, de dotar un marc legal específic i apropiat que permeta articular adequadament l'activitat negociadora en els distintes àmbits en què s'articula el sistema de negociació, representació i participació en l'Administració general de l'Estat i en l'Administració de justícia.

Aquesta iniciativa legislativa ha sigut impulsada, a més, per les mateixes meses generals de negociació de l'Administració General de l'Estat a les quals es refereixen els articles 36.3 i 34.1 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, que amb l'acord aconseguit entre l'Administració i les organitzacions amb major representativitat presents en aquestes, van sol·licitar la seua aprovació.

Atés que es tracta d'una modificació proposada per les esmentades meses generals de negociació, aquesta proposta normativa compleix el que disposa l'article 37.1 de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, havent sigut objecte de negociació i acord en el si d'aquestes.

Per la seua banda, en l'àmbit de les polítiques públiques d'ocupació i Seguretat Social, la reducció de les cotitzacions empresarials per contingències comunes a la Seguretat Social per contractació indefinida, aprovada pel Reial Decret Llei 3/2014, de 28 de febrer, de mesures urgents per a el foment de l'ocupació i la contractació indefinida, i que s'articula per mitjà de l'establiment d'una tarifa plana de cotització, ha constituït una mesura eficaç per a contribuir a la creació d'ocupació estable.

Així, segons les dades de l'Enquesta de població activa del quart trimestre de 2014, l'ocupació ha crescut en 433.900 persones en els 12 últims mesos, amb un variació anual del 2,5 per cent, i l'ocupació assalariada indefinida s'ha incrementat en 212.800 persones, un 2,0 per cent.

Amb l'objectiu de consolidar aquesta evolució positiva de la contractació indefinida i potenciar el seu impacte per als col·lectius amb més dificultats per a la inserció laboral

estable, i en compliment de la resolució aprovada pel Congrés dels Diputats amb motiu del debat sobre l'estat de la nació del 25 de febrer de 2015, per mitjà de l'article 8 d'aquesta llei s'estableix un nou incentiu per a la creació d'ocupació estable, consistent en la fixació d'un mínim exempt en la cotització empresarial per contingències comunes a la Seguretat Social per la contractació indefinida de treballadors.

L'establiment d'un mínim exempt suposa la creació d'un incentiu de caràcter progressiu que redueix en major grau les cotitzacions socials per la contractació estable de treballadors amb menors retribucions. Amb aquesta mesura es pretén afavorir aquells col·lectius amb més dificultats d'inserció estable en el mercat laboral, com ara desempleats de llarga duració, treballadors amb escassa formació i jòvens sense experiència laboral. Aquests col·lectius es veuen més afectats per la desocupació i la temporalitat.

A l'empara d'aquesta nova regulació, de la qual es podran beneficiar totes les empreses que contracten de manera indefinida i creen ocupació neta, els primers 500 euros de la base mensual corresponent a contingències comunes quedaran exempts de cotització empresarial quan el contracte se subscriba a temps complet. Quan el contracte se subscriba a temps parcial, la dita quantia es reduirà en proporció al percentatge en què disminuïska la jornada de treball, que no podrà ser inferior al 50 per cent de la jornada d'un treballador a temps complet.

Aquest benefici en la cotització consistirà en una bonificació, a càrrec del Servei Públic d'Ocupació Estatal, en cas que el contracte indefinit es formalitze amb jòvens inscrits en el Sistema Nacional de Garantia Juvenil, i en una reducció, a càrrec del sistema de la Seguretat Social, en els altres supòsits.

Igual que la tarifa plana de cotització, la bonificació o reducció s'aplicarà durant un període de 24 mesos. En el cas d'empreses amb menys de deu treballadors la mesura es prolongarà durant 12 mesos més, i quedaran exempts durant aquest últim període de l'aplicació del tipus de cotització els primers 250 euros de la base de cotització o la quantia que proporcionalment corresponga en els supòsits de contractació a temps parcial.

Respecte als requisits per a gaudir del nou benefici en la cotització, als supòsits en què no és procedent aplicar-lo, a les incompatibilitats i el reintegrament de quantitats per aplicació indeguda d'aquest, són molt semblants als establits per a la tarifa plana de cotització en el Reial Decret Llei 3/2014, de 28 de febrer, per a aconseguir la continuïtat i simplicitat del sistema.

L'aplicació de la bonificació o reducció a què es refereix aquest article 8 no afectarà la determinació de la quantia de les prestacions econòmiques a què puguen tindre dret els treballadors afectats, que es calcularà aplicant l'import íntegre de la base de cotització que els corresponga.

Per al supòsit de contractació indefinida de beneficiaris del Sistema Nacional de Garantia Juvenil, es permet la compatibilització dels incentius previstos en l'article 107 de la Llei 18/2014, de 15 d'octubre, d'aprovació de mesures urgents per al creixement, la competitivitat i l'eficiència, i també es declara compatible amb l'ajuda econòmica d'acompanyament que perceben els beneficiaris del Programa d'Activació per a l'Ocupació, en cas de formalitzar-se el contracte amb ells.

D'altra banda, quant a la mesura prevista en l'article 9, consistent en una bonificació a treballadors autònoms per conciliació de la vida professional i familiar vinculada a la contractació, la previsió de la disposició final segona de la Llei 20/2007, d'11 de juliol, de l'Estatut del Treball Autònom, que estableix la convergència progressiva dels drets dels treballadors autònoms en relació amb els establits per als treballadors per compte d'altri inclosos en el Règim General de la Seguretat Social, fa necessària l'adopció de successives mesures per al compliment del dit objectiu.

Així, en la línia marcada per a l'equiparació dels drets dels treballadors per compte propi enfront dels treballadors per compte d'altri, i per a garantir la protecció de la conciliació de la vida familiar i professional dels treballadors per compte propi, s'inclou una mesura de suport a aquests basada en beneficis de la Seguretat Social per a aquells supòsits en què el professional haja d'atendre obligacions familiars que puguen influir en la seua activitat.

La dita mesura consisteix en una bonificació en la quota del treballador per compte propi a la Seguretat Social, en una quantia vinculada a la base de cotització mitjana dels últims dotze mesos del treballador autònom, de manera que es garanteix així la proporcionalitat de la mesura.

A més, el gaudi d'aquesta bonificació queda subjecta a la contractació d'un treballador per compte d'altri, amb la qual cosa es compleix un doble objectiu. D'una banda, s'adopten mesures que contribuïsquen a la viabilitat del projecte professional del treballador autònom, i que li permeten fer front a les seues obligacions familiars, mantenint la seua activitat professional. D'altra banda, com que està vinculada la mesura a la contractació d'un treballador per compte d'altri, es pretén contribuir a la dinamització del mercat de treball.

Cal tindre en compte que dos de les peces claus de la política de la Unió Europea són el principi d'igualtat entre hòmens i dones i el foment de l'emprenedoria.

Ambdós principis convergeixen en la Directiva 2010/41/UE, del Parlament Europeu i del Consell, de 7 de juliol de 2010, sobre l'aplicació del principi d'igualtat de tracte entre hòmens i dones que exerceixen una activitat autònoma.

A més, la Comissió Europea va presentar el 9 de gener de 2013, el Pla d'Acció d'Emprenedoria 2020, pla pel qual la Comissió invitava els estats membres a aplicar polítiques que permeten que les dones aconseguisquen un equilibri adequat entre el treball i la vida quotidiana.

L'esmentada Directiva 2010/41/UE establia que, al més tard el 5 d'agost de 2015, els estats membres hauran de transmetre a la Comissió Europea tota la informació disponible sobre l'aplicació d'aquesta.

En aquest àmbit de la conciliació entre la vida familiar i professional s'emmarca la regulació específica per al col·lectiu dels treballadors i treballadores autònomes que aborda aquesta llei.

Finalment, pel que fa a l'article 10 d'aquesta llei, ha d'indicar-se que, transcorregut un termini raonable des de l'adopció del Reial Decret Llei 3/2013, de 22 de febrer, en matèria de taxes per l'exercici de la potestat jurisdiccional, s'ha pogut constatar que resulta inajornable atendre la situació econòmica desfavorable d'un important nombre de ciutadans que, no sent beneficiaris del dret d'assistència jurídica gratuïta, ha de ser objecte d'atenció quant a l'impacte que està tenint sobre ells el sistema de taxes per l'exercici de la potestat jurisdiccional.

En aquest sentit, les modificacions que s'introdueixen comporten un efecte favorable immediat, atés que l'entrada en vigor d'aquesta llei suposarà l'exempció del pagament de la taxa per part de les persones físiques.

TÍTOL I

Mesures urgents per a la reducció de la càrrega financera

Article 1. *Modificació de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal.*

La Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal, es modifica en els termes següents:

Primer. Modificacions en matèria de segona oportunitat.

U. Es modifica la redacció de l'apartat 2 de l'article 178 en els termes següents:

«2. Fora dels supòsits previstos en l'article següent, en els casos de conclusió del concurs per liquidació o insuficiència de massa activa, el deutor persona natural quedarà responsable del pagament dels crèdits restants. Els creditors podran iniciar execucions singulars, fins que no s'acorde la reobertura del concurs o no es declare nou concurs. Per a aquestes execucions, la inclusió del seu crèdit en la llista definitiva de creditors s'equipara a una sentència de condemna ferma.»

Dos. S'hi afegir un nou article 178 bis, amb la redacció següent:

«Article 178 bis. *Benefici de l'exoneració del passiu insatisfet.*

1. El deutor persona natural podrà obtenir el benefici de l'exoneració del passiu insatisfet en els termes que estableix aquest article, una vegada conclòs el concurs per liquidació o per insuficiència de la massa activa.

2. El deutor haurà de presentar la seua sol·licitud d'exoneració del passiu insatisfet davant del jutge del concurs dins del termini d'audiència que se li haja conferit de conformitat amb el que estableix l'article 152.3.

3. Només s'admetrà la sol·licitud d'exoneració del passiu insatisfet als deutors de bona fe. Es considerarà que concorre bona fe en el deutor sempre que es complisquen els requisits següents:

1r. Que el concurs no haja sigut declarat culpable. Si el concurs ha sigut declarat culpable per aplicació de l'article 165.1.1r., el jutge podrà, no obstant això, concedir el benefici ateses les circumstàncies i sempre que no s'aprecie dol o culpa greu del deutor.

2n. Que el deutor no haja sigut condemnat en sentència ferma per delictes contra el patrimoni, contra l'ordre socioeconòmic, de falsedat documental, contra la hisenda pública i la Seguretat Social o contra els drets dels treballadors en els 10 anys anteriors a la declaració de concurs. Si hi ha un procés penal pendent, el jutge del concurs haurà de suspendre la seua decisió respecte a l'exoneració del passiu fins que hi haja sentència penal ferma.

3r. Que, reunint els requisits establits en l'article 231, haja subscrit o, almenys, intentat subscriure un acord extrajudicial de pagaments.

4t. Que haja satisfet en la seua integritat els crèdits contra la massa i els crèdits concursals privilegiats i, si no ha intentat un acord extrajudicial de pagaments previ, almenys, el 25 per cent de l'import dels crèdits concursals ordinaris.

5é. Que, alternativament al número anterior:

i) Accepte sotmetre's al pla de pagaments previst en l'apartat 6.

ii) No haja incomplert les obligacions de col·laboració establides en l'article 42.

iii) No haja obtingut aquest benefici dins dels deu últims anys.

iv) No haja rebutjat dins dels quatre anys anteriors a la declaració de concurs una oferta d'ocupació adequada a la seua capacitat.

v) Accepte de forma expressa, en la sol·licitud d'exoneració del passiu insatisfet, que l'obtenció d'aquest benefici es farà constar en la secció especial del Registre Públic Concursal per un termini de cinc anys. Únicament tindran accés a aquesta secció les persones que tinguen interès legítim a esbrinar la situació del deutor, i es considerarà en tot cas que hi tenen interès els que realitzen una oferta en ferm al deutor, ja siga de crèdit o de qualsevol altra entrega de béns o prestació de serveis, que haja de ser remunerada o tornada per aquest i que estiga condicionada a la seua solvència, així com les administracions públiques i òrgans jurisdiccionals habilitats legalment per a demanar la informació necessària per a l'exercici de les seues funcions. L'apreciació del dit interès la realitzarà qui estiga a càrrec del Registre Públic Concursal.

4. La sol·licitud del deutor la traslladarà el secretari judicial a l'Administració concursal i als creditors compareixents per un termini de cinc dies perquè al·leguen tot el que consideren oportú en relació a la concessió del benefici.

Si l'Administració concursal i els creditors compareixents mostren la seua conformitat a la petició del deutor o no s'hi oposen, el jutge del concurs concedirà, amb caràcter provisional, el benefici de l'exoneració del passiu insatisfet en la resolució, i declararà la conclusió del concurs per fi de la fase de liquidació.

L'oposició només podrà fundar-se en la inobservança d'algun o alguns dels requisits de l'apartat 3, i se li ha de donar el tràmit de l'incident concursal. No podrà dictar-se una interlocutòria de conclusió del concurs fins que adquirisca fermesa la resolució que recaiga en l'incident que reconega o denegue el benefici.

5. El benefici de l'exoneració del passiu insatisfet concedit als deutors previstos en el número 5é de l'apartat 3 s'estendrà a la part insatisfeta dels crèdits següents:

1r. Els crèdits ordinaris i subordinats pendents a la data de conclusió del concurs, encara que no hagen sigut comunicats, i exceptuant els crèdits de dret públic i per aliments.

2n. Respecte als crèdits enumerats en l'article 90.1, la part d'aquests que no haja pogut satisfer-se amb l'execució de la garantia quedarà exonerada llevat que quede inclosa, segons la seua naturalesa, en alguna categoria diferent de la de crèdit ordinari o subordinat.

Els creditors dels crèdits dels quals s'extingisquen no podran iniciar cap tipus d'acció dirigida enfront del deutor per al cobrament d'aquests.

Queden intactes els drets dels creditors enfront dels obligats solidàriament amb el concursat i enfront dels seus fiadors o avaladors, els quals no podran invocar el benefici d'exoneració del passiu insatisfet obtingut pel concursat ni subrogar-se pel pagament posterior a la liquidació en els drets que el creditor tinga contra aquell, llevat que es revoque l'exoneració concedida.

Si el concursat té un règim econòmic matrimonial de guanys o un altre de comunitat i no s'ha liquidat el dit règim, el benefici de l'exoneració del passiu insatisfet s'estendrà al cònjuge del concursat, encara que no haja sigut declarat el seu propi concurs, respecte dels deutes anteriors a la declaració de concurs de què haja de respondre el patrimoni comú.

6. Els deutes que no queden exonerats d'acord amb el que disposa l'apartat anterior, hauran de ser satisfets pel concursat dins dels cinc anys següents a la conclusió del concurs, llevat que tinguen un venciment posterior. Durant els cinc anys següents a la conclusió del concurs els deutes pendents no podran generar interès.

A aquest efecte, el deutor haurà de presentar una proposta de pla de pagaments que, oïdes les parts per un termini de 10 dies, serà aprovat pel jutge en els termes en què haja sigut presentat o amb les modificacions que crega oportunes.

Respecte als crèdits de dret públic, la tramitació de les sol·licituds d'ajornament o fraccionament es regirà per allò que s'ha disposat en la seua normativa específica.

7. Qualsevol creditor concursal estarà legitimat per a sol·licitar al jutge del concurs la revocació del benefici d'exoneració del passiu insatisfet quan durant els cinc anys següents a la seua concessió es constate l'existència d'ingressos, béns o drets del deutor ocultats. S'exceptuen d'aquesta previsió els béns inembargables d'acord amb el que disposen els articles 605 i 606 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil.

També podrà sol·licitar-se la revocació si durant el termini fixat per al compliment del pla de pagaments:

a) Incorre en alguna de les circumstàncies que, d'acord amb el que estableix l'apartat 3, haja impedit la concessió del benefici de l'exoneració del passiu insatisfet.

b) Si és el cas, incompleix l'obligació de pagament dels deutes no exonerats d'acord amb el que disposa el pla de pagaments, o.

c) Millora substancialment la situació econòmica del deutor per causa d'herència, llegat o donació; o joc de sort, envit o atzar, de manera que puga pagar tots els deutes pendents sense detriment de les seues obligacions d'aliments.

La sol·licitud es tramitarà d'acord amb el que estableix la Llei d'Enjudiciament Civil per al judici verbal. En cas que el jutge acorde la revocació del benefici, els creditors recuperen la plenitud de les seues accions enfront del deutor per a fer efectius els crèdits no satisfets a la conclusió del concurs.

8. Transcorregut el termini fixat per al compliment del pla de pagaments sense que s'haja revocat el benefici, el jutge del concurs, a petició del deutor concursat,

dictarà una interlocutòria en què reconeixerà amb caràcter definitiu l'exoneració del passiu insatisfet en el concurs.

També podrà, atenent les circumstàncies del cas i amb audiència prèvia dels creditors, declarar l'exoneració definitiva del passiu insatisfet del deutor que no haja complit en la seua integritat el pla de pagaments però haja destinat al seu compliment, almenys, la meitat dels ingressos percebuts durant el termini de cinc anys des de la concessió provisional del benefici que no tinguen la consideració d'inembargables o la quarta part dels dits ingressos quan concórreguen en el deutor les circumstàncies previstes en l'article 3.1, lletres a) i b), del Reial Decret Llei 6/2012, de 9 de març, de mesures urgents de protecció de deutors hipotecaris sense recursos, respecte als ingressos de la unitat familiar i circumstàncies familiars d'especial vulnerabilitat.

Als efectes d'aquest article, s'entén per ingressos inembargables els previstos en l'article 1 del Reial Decret Llei 8/2011, d'1 de juliol, de mesures de suport als deutors hipotecaris, de control de la despesa pública i cancel·lació de deutes amb empreses i autònoms contrets per les entitats locals, de foment de l'activitat empresarial i impuls de la rehabilitació i de simplificació administrativa.

Contra la dita resolució, que es publicarà en el Registre Públic Concursal, no podrà interposar-se cap recurs. No obstant això, l'exoneració definitiva podrà revocar-se quan concórrega la causa prevista en el paràgraf primer de l'apartat anterior.»

Tres. Es modifiquen els apartats 3 i 4 de l'article 176 bis, que queden redactats en els termes següents:

«3. Una vegada distribuïda la massa activa, l'Administració concursal presentarà al jutge del concurs un informe justificatiu que afirmarà i raonarà inexcusablement que el concurs no serà qualificat com a culpable i que no hi ha accions viables de reintegració de la massa activa ni de responsabilitat de tercers pendents de ser exercitades o bé que el que es puga obtindre de les corresponents accions no seria suficient per al pagament dels crèdits contra la massa. No impedirà la declaració d'insuficiència de massa activa que el deutor mantinga la propietat de béns legalment inembargables o desproveïts de valor de mercat o el cost de realització de la qual seria manifestament desproporcionat respecte del seu previsible valor venal.

L'informe es posarà de manifest en l'oficina judicial per quinze dies a totes les parts compareixents.

La conclusió per insuficiència de massa s'acordarà per una interlocutòria. Si en el termini d'audiència concedit a les parts es formula oposició a la conclusió del concurs, se li donarà la tramitació de l'incident concursal. Durant aquest termini, el deutor persona natural podrà sol·licitar l'exoneració del passiu insatisfet. La tramitació de la dita sol·licitud, els requisits per a beneficiar-se de l'exoneració i els seus efectes es regiran pel que disposa l'article 178 bis.

4. També podrà acordar-se la conclusió per insuficiència de massa en la mateixa interlocutòria de declaració de concurs quan el jutge aprecie de manera evident que el patrimoni del concursat no serà presumiblement suficient per a la satisfacció dels previsible crèdits contra la massa del procediment ni és previsible l'exercici d'acció de reintegració, d'impugnació o de responsabilitat de tercers.

Si el concursat és persona natural, el jutge designarà un administrador concursal que haurà de liquidar els béns existents i pagar els crèdits contra la massa seguint l'ordre de l'apartat 2. Una vegada conclosa la liquidació, el deutor podrà sol·licitar l'exoneració del passiu insatisfet davant del jutge del concurs. La tramitació de la sol·licitud, els requisits per a beneficiar-se de l'exoneració i els seus efectes es regiran pel que disposa l'article 178 bis.

Contra aquesta interlocutòria podrà interposar-se un recurs d'apel·lació.»

Segon. Modificacions en matèria d'acord extrajudicial de pagaments.

U. Es modifica l'article 231, que queda redactat en els termes següents:

«Article 231. *Pressupostos.*

1. El deutor persona natural que es trobe en situació d'insolvència d'acord amb el que disposa l'article 2 d'aquesta llei, o que preveja que no podrà complir regularment les seues obligacions, podrà iniciar un procediment per a arribar a un acord extrajudicial de pagaments amb els seus creditors, sempre que l'estimació inicial del passiu no supere els cinc milions d'euros. En el cas de deutor persona natural empresari, haurà d'aportar-se el corresponent balanç.

Als efectes d'aquest títol es consideraran empresaris persones naturals no sols aquells que tinguen aquesta condició d'acord amb la legislació mercantil, sinó aquells que exercisquen activitats professionals o tinguen aquella consideració als efectes de la legislació de la Seguretat Social, així com els treballadors autònoms.

2. També podran instar el mateix acord qualssevol persones jurídiques, siguen o no societats de capital, que complisquen les condicions següents:

- a) Es troben en estat d'insolvència.
- b) En cas de ser declarades en concurs, el dit concurs no haja de revestir especial complexitat en els termes que preveu l'article 190 d'aquesta llei.
- c) Que disposen d'actius suficients per a satisfer les despeses pròpies de l'acord.

3. No podran formular sol·licitud per a arribar a un acord extrajudicial de pagaments:

1r. Els que hagen sigut condemnats en sentència ferma per delictes contra el patrimoni, contra l'ordre socioeconòmic, de falsedat documental, contra la hisenda pública, la Seguretat Social o contra els drets dels treballadors en els 10 anys anteriors a la declaració de concurs.

2n. Les persones que, dins dels cinc últims anys, hagen aconseguit un acord extrajudicial de pagaments amb els creditors, hagen obtingut l'homologació judicial d'un acord de refinançament o hagen sigut declarades en concurs de creditors.

El còmput del dit termini començarà a comptar, respectivament, des de la publicació en el Registre Públic Concursal de l'acceptació de l'acord extrajudicial de pagaments, de la resolució judicial que homologue l'acord de refinançament o de la interlocutòria que declare la conclusió del concurs.

4. No podran accedir a l'acord extrajudicial de pagaments els que es troben negociant amb els seus creditors un acord de refinançament o la sol·licitud de concurs dels quals haja sigut admesa a tràmit.

5. Els crèdits amb garantia real es veuran afectats per l'acord extrajudicial tal com disposen els articles 238 i 238 bis.

Els crèdits de dret públic no podran en cap cas veure's afectats per l'acord extrajudicial, encara que gaudisquen de garantia real.

No podran acudir al procediment previst en aquest títol les entitats asseguradores i reassuradores.»

Dos. Es modifiquen els apartats 2 i 3 de l'article 232, que queden redactats en els termes següents:

«2. La sol·licitud es farà per mitjà de formulari normalitzat subscrit pel deutor i inclourà un inventari amb l'efectiu i els actius líquids de què disposa, els béns i drets de què siga titular i els ingressos regulars previstos. S'acompanyarà també d'una llista de creditors, en què s'especificarà la seua identitat, domicili i adreça electrònica, amb expressió de la quantia i venciment dels respectius crèdits, en què s'inclouran una relació dels contractes vigents i una relació de despeses mensuals previstes. El

que disposa l'article 164.2.2n serà aplicable, en cas de concurs consecutiu, a la sol·licitud d'acord extrajudicial de pagaments.

El contingut dels formularis normalitzats de sol·licitud, d'inventari i de llista de creditors es determinarà mitjançant una ordre del Ministeri de Justícia.

Aquesta llista de creditors també comprendrà els titulars de préstecs o crèdits amb garantia real o de dret públic sense perjudici que puguen no veure's afectats per l'acord. Per a la valoració dels préstecs o crèdits amb garantia real caldrà ajustar-se al que disposa l'article 94.5.

Si el deutor és persona casada, llevat que es trobe en règim de separació de béns, indicarà la identitat del cònjuge, amb expressió del règim econòmic del matrimoni, i si està legalment obligat a portar comptabilitat, hi adjuntarà així mateix els comptes anuals corresponents als tres últims exercicis.

Quan els cònjuges siguen propietaris de l'habitatge familiar i puga veure's afectat per l'acord extrajudicial de pagaments, la sol·licitud d'acord extrajudicial ha de ser realitzat necessàriament per ambdós cònjuges, o per un amb el consentiment de l'altre.

3. En cas que els deutors siguen empresaris o entitats inscripcions, se sol·licitarà la designació del mediador al registrador mercantil corresponent al domicili del deutor per mitjà d'una instància que podrà ser cursada telemàticament, el qual procedirà a l'obertura del full corresponent, en cas de no figurar-hi inscrit. En els altres casos, se sol·licitarà la designació al notari del domicili del deutor.

En el cas de persones jurídiques o de persona natural empresari, la sol·licitud també podrà dirigir-se a les cambres oficials de Comerç, Indústria, Serveis i Navegació quan hagen assumit funcions de mediació de conformitat amb la seua normativa específica i a la Cambra Oficial de Comerç, Indústria, Serveis i Navegació d'Espanya.

El receptor de la sol·licitud comprovarà el compliment dels requisits previstos en l'article 231, les dades i la documentació aportades pel deutor. Si considera que la sol·licitud o la documentació adjunta pateixen d'algun defecte o que aquesta és insuficient per a acreditar el compliment dels requisits legals per a iniciar un acord extrajudicial de pagaments, assenyalarà el sol·licitant un únic termini d'esmena, que no podrà excedir cinc dies. La sol·licitud no s'admetrà quan el deutor no justifique el compliment dels requisits legalment exigits per a sol·licitar la iniciació de l'acord extrajudicial, i podrà presentar-se una nova sol·licitud quan concórreguen els dits requisits o puga acreditar-se la concurrència d'aquests.»

Tres. Es modifiquen els apartats 1, 2 i 3 de l'article 233, que queden redactats en els termes següents:

«1. El nomenament de mediador concursal haurà de recaure en la persona natural o jurídica a la qual de manera seqüencial corresponga d'entre les que figuren en la llista oficial que es publicarà en el portal corresponent del «Boletín Oficial del Estado», la qual serà subministrada pel Registre de Mediadors i Institucions de Mediació del Ministeri de Justícia. El mediador concursal haurà de reunir la condició de mediador d'acord amb la Llei 5/2012, de 6 de juliol, de mediació en assumptes civils i mercantils, i, per a actuar com a administrador concursal, les condicions previstes en l'article 27.

Reglamentàriament, es determinaran les regles per al càlcul de la retribució del mediador concursal, que haurà de fixar-se en la seua acta de nomenament. En tot cas, la retribució a percebre dependrà del tipus de deutor, del seu passiu i actiu i de l'èxit aconseguit en la mediació. En tot el que no preveu aquesta llei quant al mediador concursal, caldrà ajustar-se a allò que s'ha disposat en matèria de nomenament d'experts independents.

2. En acceptar el nomenament, el mediador concursal haurà de facilitar al registrador mercantil o notari, si ha sigut nomenat per aquests, una adreça

electrònica que complisca les condicions establides en l'article 29.6 d'aquesta llei, en què els creditors podran realitzar qualsevol comunicació o notificació.

3. El registrador o el notari procedirà al nomenament de mediador concursal. Quan la sol·licitud s'haja dirigit a una cambra oficial de Comerç, Indústria, Serveis i Navegació o a la Cambra Oficial de Comerç, Indústria, Serveis i Navegació d'Espanya, la mateixa cambra assumirà les funcions de mediació d'acord amb el que disposa la Llei 4/2014, d'1 d'abril, Bàsica de les Cambres Oficials de Comerç, Indústria, Serveis i Navegació, i designarà una comissió encarregada de mediació, en el si de la qual haurà de figurar, almenys, un mediador concursal. Una vegada que el mediador concursal accepte el càrrec, el registrador mercantil, el notari o la Cambra Oficial de Comerç, Indústria, Serveis i Navegació donarà compte del fet per certificat o còpia remesos als registres públics de béns competents per a la seua constància per anotació preventiva en el corresponent full registral, així com al Registre Civil i als altres registres públics que corresponga, comunicarà d'ofici l'obertura de negociacions al jutge competent per a la declaració de concurs i n'ordenarà la publicació en el Registre Públic Concursal.»

Quatre. Se suprimeix l'apartat 4 i es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 234, que queden redactats en els termes següents:

«1. En els deu dies següents a l'acceptació del càrrec, el mediador concursal comprovarà les dades i la documentació aportades pel deutor, i podrà requerir-li el seu complement o esmena o instar-lo a corregir els errors que pugua haver-hi.

En aquest mateix termini, comprovarà l'existència i la quantia dels crèdits i convocarà el deutor i els creditors que figuren en la llista presentada pel deutor, o de l'existència de la qual tinga coneixement per qualsevol altre mitjà, a una reunió que se celebrarà dins dels dos mesos següents a l'acceptació, en la localitat on el deutor tinga el seu domicili. S'exclouran en tot cas de la convocatòria els creditors de dret públic.

2. La convocatòria de la reunió entre el deutor i els creditors es realitzarà per conducte notarial o per qualsevol mitjà de comunicació, individual i escrita, que assegure la recepció.

Si consta l'adreça electrònica dels creditors per haver-la aportada el deutor o facilitat aquells al mediador concursal en els termes que s'indiquen en la lletra c) de l'article 235.2, la comunicació haurà de realitzar-se a l'esmentada adreça electrònica.»

Cinc. Es modifica l'article 235, que queda redactat en els termes següents:

«Article 235. *Efectes de la iniciació de l'expedient.*

1. Una vegada sol·licitada l'obertura de l'expedient, el deutor podrà continuar la seua activitat laboral, empresarial o professional. Des de la presentació de la sol·licitud, el deutor s'abstindrà de realitzar qualsevol acte d'administració i disposició que excedisca els actes o operacions pròpies del gir o tràfic de la seua activitat.

2. Des de la comunicació de l'obertura de les negociacions al jutjat competent per a la declaració del concurs, els creditors que puguen veure's afectats pel possible acord extrajudicial de pagaments:

a) No podran iniciar ni continuar cap execució judicial o extrajudicial sobre el patrimoni del deutor mentre es negocia l'acord extrajudicial fins a un termini màxim de tres mesos. Se n'exceptuen els creditors de crèdits amb garantia real, que no recaiga sobre béns o drets que resulten necessaris per a la continuïtat de l'activitat professional o empresarial del deutor ni sobre el seu habitatge habitual. Quan la garantia recaiga sobre els béns esmentats en l'incís anterior, els creditors podran exercitar l'acció real que els corresponga enfront dels béns i drets sobre els quals recaiga la seua garantia sense perjudici que, una vegada iniciat el procediment,

quede paralitzat mentre no hagen transcorregut els terminis previstos en aquest apartat.

Efectuada la corresponent anotació de l'obertura del procediment en els registres públics de béns, no podran anotar-se respecte dels béns del deutor instant embargaments o segrestos posteriors a la presentació de la sol·licitud del nomenament de mediador concursal, excepte els que puguen correspondre en el curs de procediments seguits pels creditors de dret públic.

b) Hauran d'abstindre's de realitzar cap acte dirigit a millorar la situació en què es troben respecte del deutor comú.

c) Podran facilitar al mediador concursal una adreça electrònica perquè aquest els envie totes les comunicacions que siguen necessàries o convenients, i produiran plens efectes les que es remeten a l'adreça facilitada.

3. Durant el termini de negociació de l'acord extrajudicial de pagaments i respecte als crèdits que puguen veure's afectats per aquest, se suspendrà la meritació d'interessos de conformitat amb el que disposa l'article 59.

4. El creditor que dispose de garantia personal per a la satisfacció del crèdit podrà exercitar-la sempre que el crèdit contra el deutor haja vençut. En l'execució de la garantia, els garants no podran invocar la sol·licitud del deutor en perjudici de l'executant.

5. El deutor que es trobe negociant un acord extrajudicial no podrà ser declarat en concurs, fins que no transcorrega el termini previst en l'article 5 bis.5.»

Sis. Es modifica l'article 236, que queda redactat en els termes següents:

«Article 236. *Proposta d'acord extrajudicial de pagaments.*

1. Tan prompte com siga possible, i en qualsevol cas amb una antelació mínima de vint dies naturals a la data prevista per a la celebració de la reunió, el mediador concursal remetrà als creditors, amb el consentiment del deutor, una proposta d'acord extrajudicial de pagaments sobre els crèdits pendents de pagament a la data de la sol·licitud. La proposta podrà contindre qualsevol de les mesures següents:

a) Esperes per un termini no superior a deu anys.

b) Quitaments.

c) Cessió de béns o drets als creditors en pagament o per a pagament de la totalitat o part dels seus crèdits.

d) La conversió de deute en accions o participacions de la societat deutora. En aquest cas caldrà ajustar-se al que disposa l'apartat 3.b).3r.ii) de la disposició adicional quarta.

d) La conversió de deute en accions o participacions de la societat deutora. En aquest cas caldrà ajustar-se al que disposa l'apartat 3.b).3r.ii) de la disposició adicional quarta.

e) La conversió de deute en préstecs participatius per un termini no superior a deu anys, en obligacions convertibles o préstecs subordinats, en préstecs amb interessos capitalitzables o en qualsevol altre instrument financer de rang, venciment o característiques diferents del deute original.

Només podrà incloure's la cessió en recompensa de béns o drets als creditors, sempre que els béns o drets cedits no siguen necessaris per a la continuació de l'activitat professional o empresarial i que el seu valor raonable, calculat d'acord amb el que disposa l'article 94.5, siga igual o inferior al crèdit que s'extingeix. Si és superior, la diferència s'haurà d'integrar en el patrimoni del deutor. Si es tracta de béns afectes a garantia, serà aplicable el que disposa l'article 155.4.

En cap cas la proposta podrà consistir en la liquidació global del patrimoni del deutor per a satisfacció dels seus deutes ni podrà alterar l'ordre de prelación de

crèdits legalment establert, llevat que els creditors postergats consenten expressament.

2. La proposta inclourà un pla de pagaments amb detall dels recursos previstos per al seu compliment i d'un pla de viabilitat, i contindrà una proposta de compliment regular de les noves obligacions, incloent-hi, si és el cas, la fixació d'una quantitat en concepte d'aliments per al deutor i la seua família, i d'un pla de continuació de l'activitat professional o empresarial que desenvolupe. També s'inclourà una còpia de l'acord o sol·licitud d'ajornament dels crèdits de dret públic o, almenys, de les dates de pagament d'aquests, si no han de satisfer-se en els seus terminis de venciment.

3. Dins dels deu dies naturals posteriors a l'enviament de la proposta d'acord pel mediador concursal als creditors, aquests podran presentar propostes alternatives o propostes de modificació. Transcorregut el termini esmentat, el mediador concursal remetrà als creditors el pla de pagaments i viabilitat final acceptat pel deutor.

4. El mediador concursal haurà de sol·licitar immediatament la declaració de concurs de creditors si, abans de transcorregut el termini mencionat en l'apartat 3 d'aquest article, decideixen no continuar les negociacions els creditors que representen almenys la majoria del passiu que puga veure's afectada per l'acord i el deutor es trobe en situació d'insolvència actual o imminent.»

Set. Es modifica l'article 238, que queda redactat en els termes següents:

«Article 238. *L'acord extrajudicial de pagaments.*

1. Perquè l'acord extrajudicial de pagaments es considere acceptat, seran necessàries les majories següents, calculades sobre la totalitat del passiu que puga resultar afectat per l'acord:

a) Si ha votat a favor d'aquest el 60 per cent del passiu que es puga veure afectat per l'acord extrajudicial de pagaments, els creditors els crèdits dels quals no gaudisquen de garantia real o per la part dels crèdits que excedisca el valor de la garantia real, quedaran sotmesos a les esperes, ja siguen de principal, d'interessos o de qualsevol altra quantitat deguda, amb un termini no superior a cinc anys, a quitaments no superiors al 25 per cent de l'import dels crèdits, o a la conversió de deute en préstecs participatius durant el mateix termini.

b) Si ha votat a favor d'aquest el 75 per cent del passiu que es puga veure afectat per l'acord extrajudicial de pagaments, els creditors els crèdits dels quals no gaudisquen de garantia real o per la part dels crèdits que excedisca el valor de la garantia real, quedaran sotmesos a les esperes amb un termini de cinc anys o més, però en cap cas superior a deu, a quitaments superiors al 25 per cent de l'import dels crèdits, i a les altres mesures previstes en l'article 236.

2. Si la proposta és acceptada pels creditors, l'acord s'eleva immediatament a escriptura pública, que tancarà l'expedient que el notari haja obert. Per als oberts pel registrador mercantil o la Cambra Oficial de Comerç, Indústria, Serveis i Navegació, es presentarà davant del Registre Mercantil una còpia de l'escriptura perquè el registrador puga tancar l'expedient. El notari, el registrador o la Cambra Oficial de Comerç, Indústria, Serveis i Navegació comunicaran el tancament de l'expedient al jutjat que haja de tramitar el concurs. Igualment, es donarà compte del fet per certificat o còpia remeses als registres públics de béns competents per a la cancel·lació de les anotacions efectuades. Així mateix, publicarà l'existència de l'acord en el Registre Públic Concursal per mitjà d'un anunci que contindrà les dades que identifiquen el deutor, incloent-hi el seu número d'identificació fiscal, el registrador o notari competent o la Cambra Oficial de Comerç, Indústria, Serveis i Navegació, el número d'expedient de nomenament del mediador, el nom del mediador concursal, incloent-hi el seu número d'identificació fiscal, i la indicació que l'expedient està a disposició dels creditors interessats en el Registre Mercantil,

notaria o Cambra Oficial de Comerç, Indústria, Serveis i Navegació corresponent per a la publicitat del seu contingut.

3. Si la proposta no és acceptada, i el deutor continua incurs en insolvència, el mediador concursal sol·licitarà immediatament al jutge competent la declaració de concurs, que el jutge acordarà també de manera immediata. Si és el cas, instarà també el jutge que concloga el concurs per insuficiència de massa activa en els termes que preveu l'article 176 bis d'aquesta llei.

4. Els acords extrajudicials de pagaments adoptats per les majories i amb els requisits descrits en aquest títol no podran ser objecte de rescissió concursal en un eventual concurs de creditors posterior.»

Huit. S'hi introdueix un article 238 bis, amb la redacció següent:

«Article 238 bis. *Extensió subjectiva.*

1. El contingut de l'acord extrajudicial vincularà el deutor i els creditors descrits en l'apartat 1 de l'article precedent.

2. Els creditors amb garantia real, per la part del seu crèdit que no excedisca el valor de la garantia, únicament quedaran vinculats per l'acord si han votat a favor d'aquest.

3. No obstant això, els creditors amb garantia real que no hagen acceptat l'acord, per la part dels seus crèdits que no excedisquen el valor de la garantia, quedaran vinculats a les mesures previstes en les lletres a) i b) de l'apartat 1 de l'article anterior, sempre que aquestes hagen sigut acordades, amb l'abast que es convinga, per les següents majories, calculades en funció de la proporció del valor de les garanties acceptants sobre el valor total de les garanties atorgades:

a) Del 65 per cent, quan es tracte de les mesures previstes en l'apartat 1 a) de l'article anterior.

b) Del 80 per cent, quan es tracte de les mesures previstes en l'apartat 1 b) de l'article anterior.»

Nou. Es modifiquen els apartats 2 i 4 de l'article 239, que queden redactats en els termes següents:

«2. La impugnació no suspendrà l'execució de l'acord i només podrà fundar-se en la falta de concurrència de les majories exigides per a l'adopció de l'acord tenint en compte, si és el cas, els creditors que, havent de concórrer-hi, no hagen sigut convocats, en la superació dels límits establits per l'article 236.1 o en la desproporció de les mesures acordades.»

«4. La sentència de anul·lació de l'acord es publicarà en el Registre Públic Concursal.»

Deu. Es modifica l'article 240, que queda redactat en els termes següents:

«Article 240. *Efectes de l'acord sobre els creditors.*

1. Cap creditor afectat per l'acord podrà iniciar o continuar execucions contra el deutor per deutes anteriors a la comunicació de l'obertura de l'expedient. El deutor podrà sol·licitar la cancel·lació dels corresponents embargaments del jutge que els haja ordenat.

2. Per virtut de l'acord extrajudicial, els crèdits quedaran ajornats, remesos o extingits d'acord amb el que s'ha pactat.

3. Els creditors que no hagen acceptat o que hagen mostrat la seua disconformitat amb l'acord extrajudicial de pagaments i resulten afectats per aquest mantindran els seus drets enfront dels obligats solidàriament amb el deutor i enfront dels seus fiadors o avaladors, els quals no podran invocar l'aprovació de l'acord extrajudicial en perjudici d'aquells.

4. Respecte dels creditors que hagen subscrit l'acord extrajudicial, el manteniment dels seus drets enfront dels altres obligats, fiadors o avaladors dependrà del que s'haja acordat en la respectiva relació jurídica.»

Onze. Es modifica l'apartat 2 de l'article 241, que queda redactat en els termes següents:

«2. Si l'acord extrajudicial de pagaments és íntegrament complit, el mediador concursal ho farà constar en acta notarial que es publicarà en el Registre Públic Concursal.»

Dotze. Es modifica l'article 242, que queda redactat en els termes següents:

«Article 242. *Especialitats del concurs consecutiu.*

1. Tindrà la consideració de concurs consecutiu el que es declare a sol·licitud del mediador concursal, del deutor o dels creditors per la impossibilitat d'arribar a un acord extrajudicial de pagaments o pel seu incompliment.

Igualment tindrà la consideració de concurs consecutiu el que siga conseqüència de l'anul·lació de l'acord extrajudicial aconseguit.

2. El concurs consecutiu es regirà per allò que s'ha disposat per al procediment abreujat amb les especialitats següents:

1a. Si la sol·licitud de concurs la formula el deutor o el mediador concursal, haurà d'anar acompanyada d'una proposta anticipada de conveni o un pla de liquidació que es regiran, respectivament, pel que disposen els capítols I i II del títol V.

A la sol·licitud formulada pel mediador concursal s'adjuntaran, a més, els documents següents:

a) L'informe a què es refereix l'article 75, al qual es donarà la publicitat prevista en l'article 95, una vegada transcorregut el termini de comunicació de crèdits i prèvia incorporació de les correccions que siguen necessàries.

b) En cas de concurs de persona natural, haurà de pronunciar-se, així mateix, sobre la concurrència dels requisits establits legalment per al benefici de l'exoneració del passiu insatisfet en els termes que preveu l'article 178 bis o, en cas que siga procedent, sobre l'obertura de la secció de qualificació.

Si el càrrec d'administrador concursal recau en persona diferent del mediador concursal o la sol·licitud de concurs l'ha presentada el deutor o un creditor, l'informe de l'article 75 haurà de presentar-se en els deu dies següents al transcurs del termini de comunicació de crèdits.

Si el concurs s'ha iniciat a sol·licitud dels creditors, el deutor podrà presentar una proposta anticipada de conveni o un pla de liquidació dins dels quinze dies següents a la declaració de concurs.

2a. Excepte causa justa, el jutge designarà administrador del concurs el mediador concursal en la interlocutòria de declaració de concurs, el qual no podrà percebre per aquest concepte més retribució que la que li haja sigut fixada en l'expedient de mediació extrajudicial. En el concurs consecutiu deixarà de regir el principi de confidencialitat per al mediador concursal que continue amb les funcions d'administrador concursal.

El nomenament d'administrador, siga o no designat el mediador concursal, l'efectuarà el jutge en la interlocutòria de declaració de concurs.

3a. Tindran també la consideració de crèdits contra la massa les despeses de l'expedient extrajudicial i els altres crèdits que, de conformitat amb l'article 84, tinguen aquesta consideració i s'hagen generat durant la tramitació de l'expedient extrajudicial, que no hagen sigut satisfets.

4a. El termini de dos anys per a la determinació dels actes rescindibles es comptarà des de la data de la sol·licitud del deutor al registrador mercantil, notari o cambres oficials de Comerç, Indústria, Serveis i Navegació.

5a. No necessitaran sol·licitar reconeixement els titulars de crèdits que hagen firmat l'acord extrajudicial.

6a. Els creditors podran impugnar en el termini establert en l'article 96 l'informe de l'Administració concursal, i la impugnació es tramitarà d'acord amb el que estableix l'article 191.4.

7a. Si s'ha admés a tràmit la proposta anticipada de conveni, se seguirà la tramitació prevista en l'article 191 bis.

8a. Si el deutor o el mediador han sol·licitat la liquidació, i en els casos d'inadmissió a tràmit, falta de presentació, falta d'aprovació o incompliment de la proposta anticipada de conveni, s'obrirà necessàriament i simultàniament la fase de liquidació, que es regirà pel que disposa el títol V. Si no ho ha fet el deutor, l'administrador concursal presentarà un pla de liquidació en el termini improrrogable de deu dies des de l'obertura de la fase de liquidació.

El concursat i els creditors, dins del termini d'al·legacions al pla de liquidació, podran formular també observacions sobre la concurrència dels requisits exigits per a acordar el benefici de l'exoneració del passiu insatisfet del concursat persona natural. Els creditors també podran sol·licitar, per mitjà d'un escrit raonat, l'obertura de la secció de qualificació.

9a. En el cas de deutor persona natural, si el concurs es qualifica com a fortuït, el jutge en la interlocutòria de conclusió de concurs declararà l'exoneració del passiu insatisfet en la liquidació, sempre que es complisquen els requisits i amb els efectes de l'article 178 bis.»

Tretze. S'hi afegirà un article 242 bis, amb la redacció següent:

«Article 242 bis. *Especialitats de l'acord extrajudicial de pagaments de persones naturals no empresaris.*

1. L'acord extrajudicial de pagaments de persones naturals no empresaris es regirà pel que disposa aquest títol amb les especialitats següents:

1r. La sol·licitud haurà de presentar-se davant del notari del domicili del deutor.

2n. El notari, una vegada constatada la suficiència de la documentació aportada i la procedència de la negociació de l'acord extrajudicial de pagaments haurà de comunicar, d'ofici, l'obertura de les negociacions al jutjat competent per a la declaració del concurs.

3r. El notari impulsarà les negociacions entre el deutor i els seus creditors, i podrà designar, si ho considera convenient o ho sol·licita el deutor, un mediador concursal. El nomenament del mediador concursal haurà de realitzar-se en els cinc dies següents que el notari reba la sol·licitud del deutor, i el mediador haurà d'acceptar el càrrec en un termini de cinc dies.

4t. Les actuacions notariales o registrals descrites en l'article 233 no meritiran cap retribució aranzelària.

5é. El termini per a la comprovació de l'existència i quantia dels crèdits i realitzar la convocatòria de la reunió entre deutor i creditors serà de quinze dies des de la notificació al notari de la sol·licitud o de deu dies des de l'acceptació del càrrec pel mediador, si s'ha designat mediador. La reunió haurà de celebrar-se en un termini de trenta dies des de la seua convocatòria.

6é. La proposta d'acord es remetrà amb una antelació mínima de quinze dies naturals a la data prevista per a la celebració de la reunió, i els creditors podran remetre propostes alternatives o de modificació dins dels deu dies naturals posteriors a la recepció d'aquell.

7é. La proposta d'acord únicament podrà contindre les mesures previstes en les lletres a), b) i c) de l'article 236.1.

8é. El termini de suspensió de les execucions previst en l'article 235 serà de dos mesos des de la comunicació de l'obertura de les negociacions al jutjat, llevat

que, amb anterioritat, s'adopte o rebutge l'acord extrajudicial de pagaments o tinga lloc la declaració de concurs.

9é. Si al terme del termini de dos mesos el notari o, si és el cas, el mediador, considera que no és possible arribar a un acord, instarà el concurs del deutor en els deu dies següents, i el jutge remetrà un informe raonat amb les seues conclusions.

10é. El concurs consecutiu s'obrirà directament en la fase de liquidació.

2. Reglamentàriament es determinarà un règim de responsabilitat dels notaris que intervinguen en els acords extrajudicials de pagaments de les persones naturals no empresaris. La seua retribució serà la prevista per als mediadors concursals.»

Tercer. Altres modificacions.

U. Es modifica l'apartat 5é de l'article 92, que queda redactat en els termes següents:

«5é. Els crèdits de què siga titular alguna de les persones especialment relacionades amb el deutor a qui es refereix l'article següent, excepte els compresos en l'article 91.1r quan el deutor siga persona natural i els crèdits diferents dels préstecs o actes amb anàloga finalitat de què siguen titulars els socis a qui es refereix l'article 93.2.1r i 3r que reunisquen les condicions de participació en el capital que s'hi indiquen.

S'exceptuen d'aquesta regla els crèdits per aliments nascuts i vençuts abans de la declaració de concurs. que tindran la consideració de crèdit ordinari.»

Dos. S'afigen tres noves lletres m), n) i ñ) en l'apartat 2 de la disposició addicional segona, «Règim especial aplicable a entitats de crèdit, empreses de serveis d'inversió i entitats asseguradores», amb la redacció següent:

«m) La Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'Institucions d'Inversió Col·lectiva.

n) La Llei 22/2014, de 12 de novembre, per la qual es regulen les entitats de capital de risc, altres entitats d'inversió col·lectiva de tipus tancat i les societats gestores d'entitats d'inversió col·lectiva de tipus tancat, i per la qual es modifica la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'Institucions d'Inversió Col·lectiva.

ñ) El text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2002, de 29 de novembre.»

Quart. Retribució de l'Administració concursal.

U. El paràgraf primer i les lletres b) i c) de l'apartat 2 de l'article 34 queden redactats en els termes següents:

«2. La retribució de l'Administració concursal es determinarà per mitjà d'un aranzel que s'aprovarà reglamentàriament i que atindrà el nombre de creditors, l'acumulació de concursos, la grandària del concurs segons la classificació considerada als efectes de la designació de l'Administració concursal i les funcions que efectivament exercisca l'Administració concursal, de les previstes en l'article 33.»

«b) Limitació. La quantitat total màxima que l'Administració concursal podrà percebre per la seua intervenció en el concurs serà la menor de les dos següents:

i) La quantitat resultant de multiplicar l'actiu del deutor per un 4 per cent.

ii) Un milió cinc-cents mil euros.

No obstant això, el jutge, de manera motivada i oïdes les parts, podrà aprovar una remuneració que supere el límit anterior quan a causa de la complexitat del concurs els costos assumits per l'Administració concursal ho justifiquen, sense que en cap cas pugua excedir el 50 per cent del dit límit.

c) Efectivitat. En aquells concursos que concloguen per la insuficiència de la massa activa per a satisfer els crèdits contra la massa, es garantirà el pagament d'un mínim retributiu per mitjà d'un compte de garantia aranzelària, que es dotarà amb les aportacions obligatòries dels administradors concursals.»

Dos. S'hi afig un article 34 bis, amb la redacció següent:

«Article 34 bis. *Obertura del compte de garantia aranzelària.*

1. Es constituirà un únic compte de garantia aranzelària, que es dotarà amb les aportacions obligatòries que han de realitzar els administradors concursals i que dependrà del Ministeri de Justícia.
2. El funcionament del compte es regirà pel que estableix aquesta llei i totes les normes que es dicten per a desplegar-la».

Tres. S'hi afig un article 34 ter, amb la redacció següent:

«Article 34 ter. *Règim del compte de garantia aranzelària.*

1. Les úniques persones autoritzades per a disposar dels fons existents en el compte de garantia aranzelària seran els secretaris judicials dels jutjats amb competència en matèria concursal.
2. Els secretaris gestionaran el compte i controlaran els ingressos i els càrrecs a través de l'aplicació informàtica de titularitat del Ministeri de Justícia que aquest determine i que haurà de ser validada pel Consell General del Poder Judicial i per la Fiscalia General de l'Estat. L'aplicació disposarà dels mecanismes adequats de control i seguretat i haurà de garantir l'autenticitat, confidencialitat, integritat i disponibilitat de les dades, permetre la disposició de fons per mitjà de l'expedició d'ordres telemàtiques de transferència i manaments de pagament, així com proporcionar informació sobre els moviments i saldos dels comptes.
3. En els casos de falta de mitjans informàtics adequats o impossibilitat tècnica sobrevinguda, es podran emetre manaments de pagament o ordres de transferència de manera manual utilitzant els impresos normalitzats, i cuidant en aquests casos els secretaris judicials del control dels manaments o ordres així emesos.
4. El llibre de registre del compte s'obtindrà de la mateixa aplicació informàtica.
5. El Ministeri de Justícia podrà supervisar l'estat del compte de garantia aranzelària per mitjà de l'aplicatiu informàtic desenvolupat a aquest efecte per l'entitat de crèdit adjudicatària».

Quatre. S'hi afig un article 34 quater, amb la redacció següent:

«Article 34 quater. *Dotació del compte de garantia aranzelària i obligacions de comunicació.*

1. Les quantitats a ingressar en el compte de garantia aranzelària es calcularan sobre les retribucions que efectivament perceba cada administrador concursal per la seua actuació en el concurs aplicant els percentatges següents:
 - i) Un 2,5 per cent per la remuneració obtinguda que es trobe entre els 2.565 euros i els 50.000 euros.
 - ii) Un 5 per cent per la remuneració obtinguda que es trobe entre els 50.001 euros i els 500.000 euros.
 - iii) Un 10 per cent per la remuneració obtinguda que supere els 500.000 euros.
2. Dins dels cinc dies hàbils següents al de la percepció efectiva de qualsevol classe de retribució, l'Administració concursal haurà d'ingressar en el compte de garantia aranzelària les aportacions obligatòries establides en l'apartat anterior, calculades sobre les quantitats efectivament percebudes. Simultàniament, l'Administració concursal o cada un dels administradors concursals hauran de donar compte al secretari judicial del jutjat on es tramita el concurs de l'import ingressat.
3. Queden exclosos de l'obligació de dotació del compte els administradors concursals la retribució dels quals no arribe als 2.565 euros per al conjunt del concurs, o aquells que tinguen dret a ser rescabats amb càrrec al mencionat compte.

4. El concursat o qualsevol altre tercer que abone qualsevol classe de retribució a l'Administració concursal estarà obligat a comunicar aquesta circumstància al secretari judicial del jutjat davant el qual es tramita el concurs, amb indicació de l'import abonat i la data del pagament. La mateixa obligació recaurà sobre l'Administració concursal respecte de les retribucions de qualsevol classe que puga percebre.

5. Reglamentàriament, es regularà el règim de distribució del compte de garantia aranzelària.»

Article 2. *Modificació del Reial Decret Llei 6/2012, de 9 de març, de mesures urgents de protecció de deutors hipotecaris sense recursos.*

Es modifica en els següents termes el Reial Decret Llei 6/2012, de 9 de març, de mesures urgents de protecció de deutors hipotecaris sense recursos:

U. L'apartat 1 de l'article 3 queda redactat de la manera següent:

«1. Es consideraran situats en el llinar d'exclusió aquells deutors d'un crèdit o préstec garantit amb hipoteca sobre el seu habitatge habitual, quan hi concórreguen totes les circumstàncies següents:

a) Que el conjunt dels ingressos dels membres de la unitat familiar no supere el límit de tres vegades l'indicador públic de renda d'efectes múltiples anual de catorze pagues. A aquest efecte es considerarà com a unitat familiar la composta pel deutor, el seu cònjuge no separat legalment o parella de fet inscrita i els fills, amb independència de la seua edat, que residisquen en l'habitatge, incloent-hi els vinculats per una relació de tutela, guarda o acolliment familiar.

El límit previst en el paràgraf anterior serà de quatre vegades l'indicador públic de renda d'efectes múltiples anual de catorze pagues en cas que algun dels membres de la unitat familiar tinga declarada discapacitat superior al 33 per cent, situació de dependència o malaltia que l'incapacite acreditadament de manera permanent per a realitzar una activitat laboral, o de cinc vegades aquest indicador, en cas que un deutor hipotecari siga persona amb paràlisi cerebral, amb malaltia mental, o amb discapacitat intel·lectual, amb un grau de discapacitat reconegut igual o superior al 33 per cent, o persona amb discapacitat física o sensorial, amb un grau de discapacitat reconegut igual o superior al 65 per cent, així com en els casos de malaltia greu que incapacite, acreditadament, la persona o el seu cuidador, per a realitzar una activitat laboral.

b) Que, en els quatre anys anteriors al moment de la sol·licitud, la unitat familiar haja patit una alteració significativa de les seues circumstàncies econòmiques, en termes d'esforç d'accés a l'habitatge, o hagen sobrevingut en el dit període circumstàncies familiars d'especial vulnerabilitat.

A aquest efecte es considerarà que s'ha produït una alteració significativa de les circumstàncies econòmiques quan l'esforç que represente la càrrega hipotecària sobre la renda familiar s'haja multiplicat per almenys 1,5; llevat que l'entitat acredite que la càrrega hipotecària en el moment de la concessió del préstec era igual o superior a la càrrega hipotecària en el moment de la sol·licitud de l'aplicació del Codi de bones pràctiques.

Així mateix, es considera que es troben en una circumstància familiar d'especial vulnerabilitat:

- 1r. La família nombrosa, de conformitat amb la legislació vigent.
- 2n. La unitat familiar monoparental amb dos fills a càrrec.
- 3r. La unitat familiar de què forme part un menor de tres anys.
- 4t. La unitat familiar en què algun dels seus membres tinga declarada discapacitat superior al 33 per cent, situació de dependència o malaltia que l'incapacite de forma permanent, de forma acreditada, per a realitzar una activitat laboral.
- 5é. El deutor major de 60 anys, encara que no reunisca els requisits per a ser considerat unitat familiar segons el que preveu la lletra a) d'aquest número.

c) Que la quota hipotecària resulte superior al 50 per cent dels ingressos nets que perceba el conjunt dels membres de la unitat familiar. El dit percentatge serà del 40 per cent quan algun dels dits membres siga una persona en què concorren les circumstàncies previstes en el segon paràgraf de la lletra a).

Als efectes de les lletres a) i b) anteriors, es considerarà que presenten una discapacitat en grau igual o superior al 33 per cent els pensionistes de la Seguretat Social que tinguen reconeguda una pensió d'incapacitat permanent en el grau de total, absoluta o gran invalidesa, i els pensionistes de classes passives que tinguen reconeguda una pensió de jubilació o de retir per incapacitat permanent per al servei o inutilitat.»

Dos. Els apartats 2 i 3 de l'article 5 queden redactats de la manera següent:

«2. L'aplicació del Codi de bones pràctiques s'estendrà a les hipoteques constituïdes en garantia de préstecs o crèdits, quan el preu d'adquisició del bé immoble hipotecat no excedisca en un 20 per cent el que resultaria de multiplicar l'extensió de l'immoble, pel preu mitjà per metre quadrat per a habitatge lliure que presente l'índex de preus de l'habitatge elaborat pel Ministeri de Foment per a l'any d'adquisició del bé immoble i la província en què estiga radicat el mencionat bé, amb un límit absolut de 300.000 euros. Els immobles adquirits abans de l'any 1995 prendran com a preu mitjà de referència el relatiu a l'any 1995.

No obstant això, només podran acollir-se a les mesures previstes en l'apartat 3 del codi les hipoteques constituïdes en garantia de préstecs o crèdits concedits, quan el preu d'adquisició del bé immoble hipotecat no excedisca el que resultaria de multiplicar l'extensió de l'immoble, pel preu mitjà per metre quadrat per a habitatge lliure que presente l'índex de preus de l'habitatge elaborat pel Ministeri de Foment per a l'any d'adquisició del bé immoble i la província en què estiga radicat aquest bé, amb un límit absolut de 250.000 euros. Els immobles adquirits abans de l'any 1995 prendran com a preu mitjà de referència el relatiu a l'any 1995.

3. Les entitats comunicaran la seua adhesió a la Secretaria General del Tresor i Política Financera.»

Tres. S'introdueix un nou apartat iv en la lletra b) del punt 1 de l'annex, amb la redacció següent:

«iv. En tot cas, s'aplicaran amb caràcter indefinit les clàusules limitadores de la baixada del tipus d'interés previstes en els contractes de préstec hipotecari.»

Article 3. *Modificació de la Llei 1/2013, de 14 de maig, de mesures per a reforçar la protecció als deutors hipotecaris, reestructuració de deute i lloguer social.*

Els apartats 1, 2 i 3 de l'article 1 de la Llei 1/2013, de 14 de maig, de mesures per a reforçar la protecció als deutors hipotecaris, reestructuració de deute i lloguer social, queden redactats de la manera següent:

«1. Fins que no hagen transcorregut quatre anys des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, no serà procedent el llançament quan en un procés judicial o extrajudicial d'execució hipotecària s'haja adjudicat al creditor, o a la persona que actue pel seu compte, l'habitatge habitual de persones que es troben en els supòsits d'especial vulnerabilitat i en les circumstàncies econòmiques previstes en aquest article.

2. Els supòsits d'especial vulnerabilitat a què es refereix l'apartat anterior són:

- a) Família nombrosa, de conformitat amb la legislació vigent.
- b) Unitat familiar monoparental amb dos fills a càrrec.
- c) Unitat familiar de què forme part un menor de tres anys.

d) Unitat familiar en què algun dels seus membres tinga declarada discapacitat superior al 33 per cent, situació de dependència o malaltia que l'incapacite acreditadament de manera permanent per a realitzar una activitat laboral.

e) Unitat familiar en què el deutor hipotecari es trobe en situació de desocupació i haja esgotat les prestacions per desocupació.

f) Unitat familiar amb què convisquen, en el mateix habitatge, una o més persones que estiguen unides amb el titular de la hipoteca o el seu cònjuge per vincle de parentiu fins al tercer grau de consanguinitat o afinitat, i que es troben en situació personal de discapacitat, dependència, malaltia greu que els incapacite acreditadament de manera temporal o permanent per a realitzar una activitat laboral.

g) Unitat familiar en què hi haja una víctima de violència de gènere, d'acord amb el que estableix la legislació vigent, en cas que l'habitatge objecte de llançament constituïska el seu domicili habitual.

h) El deutor major de 60 anys.

3. Perquè s'aplique el que preveu l'apartat 1 hauran de concórrer, a més dels supòsits d'especial vulnerabilitat previstos en l'apartat anterior, les circumstàncies econòmiques següents:

a) Que el conjunt dels ingressos dels membres de la unitat familiar no supere el límit de tres vegades l'indicador públic de renda d'efectes múltiples anual de catorze pagues. El dit límit serà de quatre vegades l'indicador públic de renda d'efectes múltiples anual de catorze pagues en els supòsits previstos en les lletres d) i f) de l'apartat anterior, i de cinc vegades aquest indicador en cas que l'executat siga persona amb paràlisi cerebral, amb malaltia mental o amb discapacitat intel·lectual, amb un grau de discapacitat reconegut igual o superior al 33 per cent, o persona amb discapacitat física o sensorial, amb un grau de discapacitat reconegut igual o superior al 65 per cent, així com en els casos de malaltia greu que incapacite acreditadament, la persona o el seu cuidador, per a realitzar una activitat laboral.

b) Que, en els quatre anys anteriors al moment de la sol·licitud, la unitat familiar haja patit una alteració significativa de les seues circumstàncies econòmiques, en termes d'esforç d'accés a l'habitatge.

c) Que la quota hipotecària resulte superior al 50 per cent dels ingressos nets que perceba el conjunt dels membres de la unitat familiar.

d) Que es tracte d'un crèdit o préstec garantit amb hipoteca que recaiga sobre l'únic habitatge en propietat del deutor i concedit per a l'adquisició d'aquesta.»

TÍTOL II

Altres mesures d'ordre social

CAPÍTOL I

Mesures en l'àmbit tributari i de les administracions públiques

Article 4. *Modificació de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre Societats, sobre la Renda de no Residents i sobre el Patrimoni.*

Amb efectes des de l'1 de gener de 2015 s'introdueixen les següents modificacions en la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre Societats, sobre la Renda de no Residents i sobre el Patrimoni:

U. Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 81 bis, que queden redactats de la manera següent:

«1. Els contribuents que realitzen una activitat per compte propi o alié per la qual estiguen donats d'alta en el règim corresponent de la Seguretat Social o

mutualitat podran minorar la quota diferencial de l'impost en les deduccions següents:

- a) Per cada descendent amb discapacitat amb dret a l'aplicació del mínim per descendents previst en l'article 58 d'aquesta llei, fins a 1.200 euros anuals.
- b) Per cada ascendent amb discapacitat amb dret a l'aplicació del mínim per ascendents previst en l'article 59 d'aquesta llei, fins a 1.200 euros anuals.
- c) Per ser un ascendent, o un germà orfe de pare i mare, que forme part d'una família nombrosa d'acord amb la Llei 40/2003, de 18 de novembre, de protecció a les famílies nombroses, o per ser un ascendent separat legalment, o sense vincle matrimonial, amb dos fills sense dret a percebre anualitats per aliments i pels quals tinga dret a la totalitat del mínim previst en l'article 58 d'aquesta llei, fins a 1.200 euros anuals.

En cas de famílies nombroses de categoria especial, aquesta deducció s'incrementarà en un 100 per cent. Aquest increment no es tindrà en compte als efectes del límit a què es refereix l'apartat 2 d'aquest article.

Així mateix podran minorar la quota diferencial de l'impost en les deduccions previstes anteriorment els contribuents que perceben prestacions contributives i assistencials del sistema de protecció de la desocupació, pensions abonades pel règim general i els règims especials de la Seguretat Social o pel Règim de Classes Passives de l'Estat, així com els contribuents que perceben prestacions anàlogues a les anteriors reconegudes als professionals no integrats en el Règim Especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms per les mutualitats de previsió social que actuen com a alternatives al Règim Especial de la Seguretat Social mencionat, sempre que es tracte de prestacions per situacions idèntiques a les previstes per a la corresponent pensió de la Seguretat Social.

Quan dos o més contribuents tinguen dret a l'aplicació d'alguna de les anteriors deduccions respecte d'un mateix descendent, ascendent o família nombrosa, el seu import es prorratejarà entre ells per parts iguals, sense perjudici del que disposa l'apartat 4 d'aquest article.

2. Les deduccions es calcularan de manera proporcional al nombre de mesos en què es complisquen de manera simultània els requisits previstos en l'apartat 1 anterior, i tindran com a límit per a cada una de les deduccions, en el cas dels contribuents a què es refereix el primer paràgraf de l'apartat 1 anterior, les cotitzacions i quotes totals a la Seguretat Social i mutualitats meritades en cada període impositiu. No obstant això, si té dret a la deducció prevista en les lletres a) o b) de l'apartat anterior respecte de diversos ascendents o descendents amb discapacitat, l'esmentat límit s'aplicarà de manera independent respecte de cada un d'ells.

Als efectes del càlcul d'aquest límit es computaran les cotitzacions i quotes pels seus imports íntegres, sense prendre en consideració les bonificacions que puguen correspondre.»

Dos. S'hi afig una nova disposició addicional quaranta-dos, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional quaranta-dos. Procediment perquè els contribuents que perceben determinades prestacions apliquen les deduccions previstes en l'article 81 bis i se'ls abonen de manera anticipada.

1. Els contribuents que perceben les prestacions a què es refereix el sisé paràgraf de l'apartat 1 de l'article 81 bis d'aquesta llei podran efectuar les deduccions regulades en el dit apartat i percebre-les de manera anticipada en els termes que preveu l'article 60 bis del Reglament de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, amb les especialitats següents:

- a) Als efectes del còmput del nombre de mesos per al càlcul de l'import de la deducció, el requisit de percebre les esmentades prestacions es considerarà

complit quan aquestes prestacions es perceben en qualsevol dia del mes, i no serà aplicable el requisit d'alta en el règim corresponent de la Seguretat Social o mutualitat.

b) Els contribuents amb dret a l'aplicació d'aquestes deduccions podran sol·licitar a l'Agència Estatal d'Administració Tributària el seu abonament de manera anticipada per cada un dels mesos en què es perceben aquestes prestacions.

c) No serà aplicable el límit previst en l'apartat 1 de l'article 60 bis del Reglament de l'impost ni, en cas que s'haja cedit a favor seu el dret a la deducció, el que disposa la lletra c) de l'apartat 5 de l'article 60 bis del Reglament de l'impost.

2. El Servei Públic d'Ocupació Estatal, la Seguretat Social i les mutualitats de previsió social alternatives a les de la Seguretat Social i qualsevol altre organisme que abonen les prestacions i pensions a què es refereix el sisé paràgraf de l'apartat 1 de l'article 81 bis d'aquesta llei estaran obligats a subministrar per via electrònica a l'Agència Estatal d'Administració Tributària durant els deu primers dies de cada mes les dades de les persones a qui hagen satisfet les esmentades prestacions o pensions durant el mes anterior.

El format i contingut de la informació seran els que, en cada moment, consten en la seu electrònica de l'Agència Estatal d'Administració Tributària en Internet.

3. El que estableix l'apartat 1 d'aquesta disposició addicional, així com el termini, contingut i format de la declaració informativa a què es refereix l'apartat 2 d'aquesta disposició addicional, podrà ser modificat reglamentàriament.»

Tres. S'hi afegirà una nova disposició addicional quaranta-tres, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional quaranta-tres. *Exempció de rendes obtingudes pel deutor en procediments concursals.*

Estaran exemptes d'aquest impost les rendes obtingudes pels deutors que es posen de manifest com a conseqüència de quitaments i dacions en recompensa de deutes, establits en un conveni aprovat judicialment de conformitat amb el procediment fixat en la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal, en un acord de refinançament judicialment homologat a què es refereix l'article 71 bis i la disposició addicional quarta de la dita llei, en un acord extrajudicial de pagaments a què es refereix el títol X o com a conseqüència d'exoneracions del passiu insatisfet a què es refereix l'article 178 bis de la mateixa llei, sempre que els deutes no deriven de l'exercici d'activitats econòmiques.»

Article 5. *Modificació de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic.*

La Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, es modifica en els termes següents:

U. L'apartat 1 de l'article 35 queda redactat de la manera següent:

«1. Les meses a què es refereixen els articles 34, 36.3 i la disposició addicional tretze d'aquest estatut quedaran vàlidament constituïdes quan, a més de la representació de l'administració corresponent, i sense perjudici del dret de totes les organitzacions sindicals legitimades a participar-hi en proporció a la seua representativitat, aquestes organitzacions sindicals representen, com a mínim, la majoria absoluta dels membres dels òrgans unitaris de representació en l'àmbit de què es tracte.»

Dos. S'hi introdueix una nova disposició addicional tretze, amb la redacció següent:

«Disposició addicional tretze. *Meses de negociació en àmbits específics.*

1. Per a la negociació de les condicions de treball del personal funcionari o estatutari dels seus respectius àmbits, es constituïran les següents meses de negociació:

a) Del personal docent no universitari, per a les qüestions que hagen de ser objecte de negociació compreses en l'àmbit competencial del Ministeri d'Educació, Cultura i Esport.

b) Del personal de l'Administració de justícia, per a les qüestions que hagen de ser objecte de negociació compreses en l'àmbit competencial del Ministeri de Justícia.

c) Del personal estatutari dels serveis de salut, per a les qüestions que hagen de ser objecte de negociació compreses en l'àmbit competencial del Ministeri de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat i que assumirà les competències i funcions previstes en l'article 11.4 de l'Estatut marc del personal estatutari dels serveis de salut. Mesa que es denominarà "Àmbit de negociació".

2. A més de la representació de l'Administració general de l'Estat, constituïran aquestes meses de negociació les organitzacions sindicals a les quals es refereix el paràgraf segon de l'article 33.1 d'aquest estatut, la representació de les quals es distribuirà en funció dels resultats obtinguts en les eleccions als òrgans de representació propis del personal en l'àmbit específic de la negociació que en cada cas corresponga, considerats a escala estatal.»

Article 6. *Modificació del Reial Decret Llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per a garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat.*

L'article 12 del Reial Decret Llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per a garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat, queda redactat de la manera següent:

«Article 12. *Determinació de les unitats electorals en l'Administració General de l'Estat i en l'Administració de justícia.*

1. En compliment del que disposa l'article 39.4 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat s'elegirà una junta de personal en cada una de les següents unitats electorals:

a) Una per cada un dels departaments ministerials, incloent-hi els seus organismes autònoms, entitats gestores i serveis comuns de l'Administració de la Seguretat Social i tots els serveis provincials de Madrid.

b) Una per cada agència, ens públic o organisme no inclòs en la lletra anterior, per a tots els serveis que tinga en la província de Madrid.

c) Una en cada província, excloent-ne la de Madrid, i en les ciutats de Ceuta i de Melilla, en la delegació o subdelegació de Govern, en què s'inclouran els organismes autònoms, agències compreses en l'àmbit d'aplicació de la Llei 28/2006, de 18 de juliol, les entitats gestores i serveis comuns de l'Administració de la Seguretat Social i les unitats administratives i serveis provincials de tots els departaments ministerials en una mateixa província, incloent-hi els funcionaris civils que presten serveis en l'Administració militar.

d) Una per a cada ens o organisme públic, no inclòs en la lletra anterior, per a tots els serveis que tinga en una mateixa província o en les ciutats de Ceuta i de Melilla.

e) Una per als funcionaris destinats en les missions diplomàtiques en cada país, representacions permanents, oficines consulars i institucions i serveis de l'Administració de l'Estat en l'estranger.

f) Una en cada província i en les ciutats de Ceuta i de Melilla, per al personal estatutari dels serveis públics de salut.

g) Una per al personal docent dels centres públics no universitaris, en cada una de les ciutats de Ceuta i Melilla.

2. En aquelles unitats electorals a què es refereix l'apartat anterior, a excepció de les mencionades en la lletra d), que no arriben al mínim de 50 funcionaris, aquests exerciran la seua representació en la junta de personal del departament a què estiga adscrit l'organisme o unitat administrativa de què es tracte.

En les unitats electorals provincials previstes en la lletra d) que no arriben al mínim de 50 funcionaris, aquests exerciran la seua representació en la junta de personal de Madrid de l'organisme o ens públic que corresponga.

3. En l'Administració de justícia, es triarà una junta de personal en cada província, i en les ciutats de Ceuta i de Melilla, per a tot el personal funcionari al seu servei. A més de les anteriors, a Madrid s'elegirà una altra junta de personal per al personal adscrit als òrgans centrals de l'Administració de justícia.

4. En les eleccions a representants del personal laboral en l'àmbit de l'Administració general de l'Estat i de l'Administració de justícia, no transferida, constituirà un únic centre de treball:

a) La totalitat de les unitats o establiments de cada departament ministerial, incloent-hi els corresponents als seus organismes autònoms, entitats gestores i serveis comuns de l'Administració de la Seguretat Social i tots els seus serveis provincials, a Madrid.

b) La totalitat de les unitats o establiments a la província de Madrid de cada una de les agències compreses en l'àmbit d'aplicació de la Llei 28/2006, organismes o ens públics no inclosos en la lletra anterior i les dependents de l'Administració de justícia.

c) La totalitat de les unitats o establiments al servei de l'Administració General de l'Estat, els seus organismes autònoms, entitats gestores, serveis comuns de l'Administració de la Seguretat Social i agències compreses en l'àmbit d'aplicació de la Llei 28/2006 que radiquen en una mateixa província, excloent-ne la de Madrid, o en les ciutats de Ceuta i de Melilla. S'inclouran en aquest apartat les unitats i establiments dependents de l'Administració de justícia.

d) Constituirà, igualment, un únic centre de treball la totalitat dels establiments de cada ens o organisme públic no inclòs en les lletres anteriors, radicats en una mateixa província o en les ciutats de Ceuta i de Melilla.

5. El que disposa aquest article produirà efectes en produir-se el venciment dels mandats electorals actualment en vigor.

6. En tot cas, les noves unitats electorals entraran en vigor l'1 de març de 2015, data en què tots els mandats en vigor o prorrogats s'hauran extingit com a conseqüència de l'elecció dels nous òrgans de representació, elecció que haurà de produir-se en el termini de 10 mesos des de la data indicada.»

Article 7. *Modificació de la Llei 27/2014, de 27 de novembre, de l'Impost sobre Societats.*

Amb efectes per als períodes impositius que s'inicien a partir de l'1 de gener de 2015, es modifica l'apartat 3 de l'article 124 de la Llei 27/2014, de 27 de novembre, de l'Impost sobre Societats, que queda redactada de la manera següent:

«3. Els contribuents a què es refereixen els apartats 2, 3 i 4 de l'article 9 d'aquesta llei estaran obligats a declarar la totalitat de les seues rendes, exemptes i no exemptes.

No obstant això, els contribuents a què es refereix l'apartat 3 de l'article 9 d'aquesta llei no tindran obligació de presentar declaració quan complisquen els requisits següents:

- a) Que els seus ingressos totals no superen 50.000 euros anuals.
- b) Que els ingressos corresponents a rendes no exemptes no superen 2.000 euros anuals.
- c) Que totes les rendes no exemptes que obtinguen estiguen sotmeses a retenció.»

CAPÍTOL II

Mesures relatives al foment de l'ocupació indefinida, l'ocupació autònoma i la protecció social agrària

Article 8. *Mínim exempt de cotització a la Seguretat Social per a afavorir la creació d'ocupació indefinida.*

1. En els supòsits de contractació indefinida en qualsevol de les seues modalitats, sempre que es complisquen les condicions i requisits establits en aquest article, l'aportació empresarial a la cotització a la Seguretat Social per contingències comunes es determinarà d'acord amb les regles següents:

a) Si la contractació és a temps complet, els primers 500 euros de la base de cotització per contingències comunes corresponent a cada mes quedaran exempts de l'aplicació del tipus de cotització en la part corresponent a l'empresa. A la resta de l'import de la dita base serà aplicable el tipus de cotització vigent en cada moment.

b) Si la contractació és a temps parcial, quan la jornada de treball siga, almenys, equivalent a un 50 per cent de la jornada d'un treballador a temps complet comparable, la quantia assenyalada en la lletra a) es reduirà de forma proporcional al percentatge de reducció de jornada de cada contracte.

2. El benefici en la cotització previst en aquest article consistirà en una bonificació quan la contractació indefinida es produísca amb treballadors inscrits en el Sistema Nacional de Garantia Juvenil que complisquen els requisits establits en l'article 105 de la Llei 18/2014, de 15 d'octubre, d'aprovació de mesures urgents per al creixement, la competitivitat i l'eficiència, i en una reducció per a la resta de treballadors contractats.

3. El benefici en la cotització s'aplicarà durant un període de 24 mesos, computats a partir de la data d'efectes del contracte, que haurà de formalitzar-se per escrit, i respecte dels subscriptes entre l'1 de març de 2015 i el 31 d'agost de 2016.

Finalitzat el període de 24 mesos, i durant els 12 mesos següents, les empreses que en el moment de subscriure el contracte a què s'aplique aquest benefici en la cotització disposen de menys de deu treballadors tindran dret a mantindre la bonificació o reducció, si bé durant aquest nou període estaran exempts de l'aplicació del tipus de cotització els primers 250 euros de la base de cotització o la quantia proporcionalment reduïda que corresponga en els supòsits de contractació a temps parcial.

Quan les dates de l'alta i de la baixa del treballador en el règim de la Seguretat Social que corresponga no siguen coincidents amb el primer o l'últim dia del mes natural, l'import a què s'aplique el benefici a què es refereix aquest article serà proporcional al nombre de dies en alta en el mes.

4. Per a beneficiar-se del que preveu aquest article, les empreses hauran de complir els requisits següents:

a) Trobar-se al corrent en el compliment de les seues obligacions tributàries i de la Seguretat Social, tant en la data d'efectes de l'alta dels treballadors com durant l'aplicació del benefici corresponent. Si durant el període de bonificació o reducció hi ha un incompliment, total o parcial, de les dites obligacions en termini reglamentari, es produirà

la pèrdua automàtica del benefici respecte de les quotes corresponents a períodes no ingressats en el dit termini, i es tindran en compte aquests períodes com a consumits als efectes del còmput del temps màxim de bonificació o reducció.

b) No haver extingit contractes de treball, bé per causes objectives o per acomiadaments disciplinaris que hagen sigut declarats judicialment improcedents, bé per acomiadaments col·lectius que hagen sigut declarats no ajustats a dret, en els sis mesos anteriors a la subscripció dels contractes que donen dret al benefici previst en aquest article. L'exclusió del dret a la bonificació o reducció derivada de l'incompliment d'aquest requisit afectarà un nombre de contractes equivalent al de les extincions produïdes.

c) Subscriure contractes indefinits que suposen un increment tant del nivell d'ocupació indefinit com del nivell d'ocupació total de l'empresa. Per a calcular el dit increment, es prendrà com a referència la mitjana diària de treballadors que hagen prestat serveis en l'empresa en els trenta dies anteriors a la subscripció del contracte.

d) Mantindre durant un període de 36 mesos, a comptar des de la data d'efectes del contracte indefinit amb aplicació de la bonificació o reducció, tant el nivell d'ocupació indefinit com el nivell d'ocupació total aconseguit, almenys, amb la dita contractació.

S'examinarà el manteniment del nivell d'ocupació indefinit i del nivell d'ocupació total cada dotze mesos. Per a això, s'utilitzaran la mitjana de treballadors indefinits i la mitjana de treballadors totals del mes en què siga procedent examinar el compliment d'aquest requisit.

A l'efecte d'examinar el nivell d'ocupació i el seu manteniment en l'empresa, no es tindran en compte les extincions de contractes de treball per causes objectives o per acomiadaments disciplinaris que no hagen sigut declarats improcedents, els acomiadaments col·lectius que no hagen sigut declarats no ajustats a dret, així com les extincions causades per dimissió, mort o incapacitat permanent total, absoluta o gran invalidesa dels treballadors o per l'expiració del temps convingut o realització de l'obra o servei objecte del contracte, o per resolució durant el període de prova.

e) No haver sigut excloses de l'accés als beneficis derivats de l'aplicació dels programes d'ocupació per la comissió de la infracció greu de l'article 22.2 o les infraccions molt greus dels articles 16 i 23 del text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 5/2000, de 4 d'agost, de conformitat amb el que preveu l'article 46 de la dita llei.

5. El benefici en la cotització previst en aquest article no s'aplicarà en els supòsits següents:

a) Relacions laborals de caràcter especial previstes en l'article 2 del text refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1995, de 24 de març, o en altres disposicions legals.

b) Contractacions que afecten el cònjuge, ascendents, descendents i la resta de parents per consanguinitat o afinitat, fins al segon grau inclusivament, de l'empresari o dels que tinguen el control empresarial, tinguen càrrecs de direcció o siguen membres dels òrgans d'administració de les entitats o de les empreses que revisten la forma jurídica de societat, així com les que es produïsquen amb aquests últims.

S'exceptua del que disposa el paràgraf anterior la contractació dels fills que reunisquen les condicions previstes en la disposició addicional deu de la Llei 20/2007, d'11 de juliol, de l'Estatut del Treball Autònom.

c) Contractació de treballadors l'activitat dels quals determine la seua inclusió en qualsevol dels sistemes especials establits en el Règim General de la Seguretat Social.

d) Contractació d'empleats que excepcionalment puga tindre lloc en els termes establits en els articles 20 i 21, així com en les disposicions addicionals quinze a dèsset de la Llei 36/2014, de 26 de desembre, de Pressupostos Generals de l'Estat per a l'any 2015, i en preceptes equivalents de posteriors lleis de pressupostos generals de l'Estat.

e) Contractació de treballadors que hagen estat contractats en altres empreses del grup d'empreses de què formen part i els contractes dels quals s'hagen extingit per causes objectives o per acomiadaments disciplinaris que hagen sigut, els uns o els altres, declarats

judicialment com a improcedents, o per acomiadaments col·lectius que hagen sigut declarats no ajustats a dret, en els sis mesos anteriors a la formalització dels contractes que donen dret a la reducció.

f) Contractació de treballadors que en els sis mesos anteriors a la data del contracte hagen prestat serveis en la mateixa empresa o entitat per mitjà d'un contracte indefinit.

El benefici tampoc serà aplicable a la cotització per hores complementàries que realitzen els treballadors a temps parcial els contractes dels quals donen dret a aquest.

6. L'aplicació de la bonificació o reducció a què es refereix aquest article no afectarà la determinació de la quantia de les prestacions econòmiques a què puguen tindre dret els treballadors afectats, que es calcularà aplicant l'import íntegre de la base de cotització que els corresponga.

7. L'aplicació del benefici previst en aquest article serà incompatible amb la de qualsevol altre benefici en la cotització a la Seguretat Social pel mateix contracte, amb independència dels conceptes a què aquests beneficis puguen afectar, amb les excepcions següents:

a) En cas que el contracte indefinit es formalitze amb persones beneficiàries del Sistema Nacional de Garantia Juvenil, serà compatible amb la bonificació establida en l'article 107 de la Llei 18/2014, de 15 d'octubre, d'aprovació de mesures urgents per al creixement, la competitivitat i l'eficiència.

b) En cas que el contracte indefinit es formalitze amb persones beneficiàries del Programa d'activació per a l'ocupació, serà compatible amb l'ajuda econòmica d'acompanyament que aquelles perceben, en els termes que preveu l'article 8 del Reial Decret Llei 16/2014, de 19 de desembre, pel qual es regula el Programa d'activació per a l'ocupació.

8. El que disposen els apartats anteriors serà també aplicable en el supòsit de persones que s'incorporen com a socis treballadors o de treball de les cooperatives, sempre que aquestes hagen optat per un règim de la Seguretat Social propi de treballadors per compte d'altri, així com als que s'incorporen com a socis treballadors de les societats laborals.

9. L'aplicació d'aquest benefici en la cotització serà objecte de control i revisió pel Servei Públic d'Ocupació Estatal, per la Tresoreria General de la Seguretat Social i per la Inspecció de Treball i Seguretat Social, en l'exercici de les funcions que respectivament tenen atribuïdes.

10. En els supòsits d'aplicació indeguda del respectiu benefici, per incomplir les condicions establides en aquest article, serà procedent el reintegrament de les quantitats deixades d'ingressar amb el recàrrec i l'interés de demora corresponents, d'acord amb el que estableix la normativa recaptatòria de la Seguretat Social.

En cas d'incompliment del requisit previst en l'apartat 4.d), quedarà sense efecte la bonificació o reducció i s'haurà de procedir al reintegrament de la diferència entre els imports corresponents a les aportacions empresarials a la cotització per contingències comunes que hagen sigut procedents en cas de no aplicar-se aquella i les aportacions ja realitzades, en els termes següents:

1r. Si l'incompliment de l'exigència del manteniment del nivell d'ocupació es produeix des de la data d'inici de l'aplicació del respectiu benefici fins al mes 12, correspondrà reintegrar el 100 per cent de l'esmentada diferència.

2n. Si l'incompliment es produeix des del mes 13 i fins al mes 24, correspondrà reintegrar l'esmentada diferència pels mesos que hagen transcorregut des del mes 13.

3r. Si l'incompliment es produeix des del mes 25 i fins al mes 36, correspondrà reintegrar l'esmentada diferència pels mesos que hagen transcorregut des del mes 25.

En els supòsits de reintegrament per incompliment del requisit previst en l'apartat 4.d), que es duran a terme d'acord amb el que estableix la normativa recaptatòria de la Seguretat Social, no serà procedent exigir recàrrec i interés de demora.

L'obligació de reintegrament prevista en aquest apartat s'entén sense perjudici del que disposa el text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social.

11. La bonificació es finançarà amb càrrec a la corresponent partida pressupostària del Servei Públic d'Ocupació Estatal, i serà objecte de cofinançament amb càrrec al Fons Social Europeu quan complisca els requisits establits, i la reducció es finançarà pel pressupost d'ingressos de la Seguretat Social.

Article 9. *Modificació de la Llei 20/2007, de 11 de juliol, de l'Estatut del Treball Autònom.*

S'afeg un nou article 30 a la Llei 20/2007, d'11 de juliol, de l'Estatut del Treball Autònom, amb la redacció següent:

«Article 30. *Bonificació a treballadors inclosos en el Règim Especial de Treballadors per Compte Propi o Autònoms per conciliació de la vida professional i familiar vinculada a la contractació.*

1. Els treballadors inclosos en el Règim Especial de la Seguretat Social de Treballadors per Compte Propi o Autònoms tindran dret, per un termini de fins a dotze mesos, a una bonificació del 100 per cent de la quota d'autònoms per contingències comunes, que resulte d'aplicar a la base mitjana que tinga el treballador en els dotze mesos anteriors a la data en què s'aculla a aquesta mesura, el tipus mínim de cotització vigent en cada moment establert en l'esmentat règim especial en els supòsits següents:

- a) Per atenció de menors de 7 anys que tinguen a càrrec seu.
- b) Per tindre a càrrec seu un familiar, per consanguinitat o afinitat fins al segon grau inclusivament, en situació de dependència, degudament acreditada.
- c) Per tindre a càrrec seu un familiar, per consanguinitat o afinitat fins al segon grau inclusivament, amb paràlisi cerebral, malaltia mental o discapacitat intel·lectual amb un grau de discapacitat reconegut igual o superior al 33 per cent o una discapacitat física o sensorial amb un grau de discapacitat reconegut igual o superior al 65 per cent, quan aquesta discapacitat estiga degudament acreditada, sempre que aquest familiar no exercisca una activitat retribuïda.

En cas que el treballador estiga menys de 12 mesos d'alta en el Règim Especial de la Seguretat Social de Treballadors per Compte Propi o Autònoms, la base mitjana de cotització es calcularà des de la data d'alta.

2. L'aplicació de la bonificació arrellegada en l'apartat anterior estarà condicionada a la permanència en alta en el Règim Especial de la Seguretat Social de Treballadors per Compte Propi o Autònoms i a la contractació d'un treballador, a temps complet o parcial, que haurà de mantindre's durant tot el període del seu gaudi. En tot cas, la duració del contracte haurà de ser, almenys, de 3 mesos des de la data d'inici del gaudi de la bonificació.

L'esmentat treballador contractat serà ocupat en l'activitat professional que dona lloc a l'alta en el sistema de la Seguretat Social del treballador autònom.

Quan s'extingisca la relació laboral, inclús durant el període inicial de 3 mesos, el treballador autònom podrà beneficiar-se de la bonificació si contracta un altre treballador per compte d'altri en el termini màxim de 30 dies.

El contracte a temps parcial no podrà subscriure's per una jornada laboral inferior al 50 per cent de la jornada d'un treballador a temps complet comparable. Si la contractació és a temps parcial, la bonificació prevista en l'apartat 1 d'aquest article serà del 50 per cent.

3. En cas d'incompliment del que preveu l'apartat anterior, el treballador autònom estarà obligat a reintegrar l'import de la bonificació gaudida.

No serà procedent el reintegrament de la bonificació quan l'extinció estiga motivada per causes objectives o per acomiadament disciplinari quan l'una o l'altre siga declarat o reconegut com a procedent, ni en els supòsits d'extinció causada per

dimissió, mort, jubilació o incapacitat permanent total, absoluta o gran invalidesa del treballador o per resolució durant el període de prova.

Quan siga procedent el reintegrament, aquest quedarà limitat exclusivament a la part de la bonificació gaudida que estiga vinculada al contracte l'extinció del qual s'haja produït en supòsits diferents dels previstos en el paràgraf anterior.

En cas de no mantindre's en l'ocupació el treballador contractat durant, almenys, 3 mesos des de la data d'inici del gaudi de la bonificació, el treballador autònom estarà obligat a reintegrar l'import de la bonificació gaudida, llevat que, d'acord amb el que disposa l'apartat anterior, es contracte una altra persona en el termini de 30 dies.

En cas que el menor que va donar lloc a la bonificació prevista en aquest article arribe a l'edat de 7 anys amb anterioritat a la finalització del gaudi de la bonificació, aquesta es podrà mantindre fins a arribar al període màxim de 12 mesos previst, sempre que es complisquen la resta de condicions.

En tot cas, el treballador autònom que es beneficie de la bonificació prevista en aquest article haurà de mantindre's en alta en la Seguretat Social durant els sis mesos següents al venciment del termini de gaudi d'aquesta. En cas contrari el treballador autònom estarà obligat a reintegrar l'import de la bonificació gaudida.

4. Només tindran dret a la bonificació els treballadors autònoms que no tinguen treballadors assalariats en la data d'inici de l'aplicació de la bonificació i durant els dotze mesos anteriors a aquesta. No es prendrà en consideració als efectes anteriors el treballador contractat per mitjà de contracte d'interinitat per a la substitució del treballador autònom durant els períodes de descans per maternitat, paternitat, adopció o acolliment tant preadoptiu com permanent o simple, risc durant l'embaràs o risc durant la lactància natural.

5. Els beneficiaris de la bonificació tindran dret a gaudir-la una vegada per cada un dels subjectes causants a càrrec seu assenyalats en l'apartat 1, sempre que es complisquen la resta de requisits previstos en el present article.

6. La mesura prevista en aquest article serà compatible amb la resta d'incentius a la contractació per compte d'altri, d'acord amb la normativa vigent.

7. En el que no s'ha previst expressament, les contractacions realitzades a l'empara del que estableix aquest article es regiran pel que disposa l'article 15.1.c) de l'Estatut dels Treballadors i les seues normes de desplegament.»

CAPÍTOL III

Mesures en l'àmbit de l'Administració de justícia

Article 10. *Modificació de la Llei 10/2012, de 20 de novembre, per la qual es regulen determinades taxes en l'àmbit de l'Administració de justícia i de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses.*

La Llei 10/2012, de 20 de novembre, per la qual es regulen determinades taxes en l'àmbit de l'Administració de justícia i de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses, queda modificada de la manera següent:

U. Es modifica l'article 4, que queda redactat de la manera següent:

«Article 4. *Exempcions de la taxa.*

1. Les exempcions objectives de la taxa estan constituïdes per:

a) La interposició de demanda i la presentació d'ulteriors recursos quan es tracte dels procediments especialment establits per a la protecció dels drets fonamentals i llibertats públiques, així com contra l'actuació de l'Administració electoral.

b) La sol·licitud de concurs voluntari pel deutor.

c) La presentació de petició inicial del procediment monitori i la demanda de judici verbal en la reclamació d'una quantitat quan la quantia d'aquestes no supere dos mil euros. No s'aplicarà aquesta exempció quan en aquests procediments la pretensió exercitada es fonamente en un document que tinga el caràcter de títol executiu extrajudicial de conformitat amb el que disposa l'article 517 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil.

d) La interposició de recursos contenciosos administratius quan es recórrega en casos de silenci administratiu negatiu o inactivitat de l'Administració.

e) La interposició de la demanda d'execució de lauders dictats per les juntes arbitral de consum.

f) Les accions que, en interès de la massa del concurs i amb l'autorització prèvia del jutge mercantil, interposen els administradors concursals.

g) Els procediments de divisió judicial de patrimonis, excepte en els supòsits en què es formule oposició o se suscite controvèrsia sobre la inclusió o exclusió de béns, meritant la taxa pel judici verbal i per la quantia que es discutisca o la derivada de la impugnació del quadern de partició a càrrec de l'opositor, i si ambdós s'oposen, a càrrec de cada un per la seua respectiva quantia.

2. Des del punt de vista subjectiu, estan, en tot cas, exempts d'aquesta taxa:

a) Les persones físiques.

b) Les persones jurídiques a les quals s'haja reconegut el dret a l'assistència jurídica gratuïta, acreditant que compleixen els requisits per a això d'acord amb la seua normativa reguladora.

c) El Ministeri Fiscal.

d) L'Administració General de l'Estat, les de les comunitats autònomes, les entitats locals i els organismes públics que en depenen.

e) Les Corts Generals i les assemblees legislatives de les comunitats autònomes.»

Dos. Se suprimeix el paràgraf segon de l'apartat 2 de l'article 6.

Tres. Es modifica el paràgraf primer de l'apartat 2, que queda redactat de la manera següent, i se suprimeix l'apartat 3 de l'article 7:

«2. Haurà de satisfer-se, a més, la quantitat que resulte d'aplicar a la base imposable determinada d'acord amb el que disposa l'article anterior, el tipus de gravamen que corresponga, segons l'escala següent.»

Quatre. S'afig un paràgraf segon a l'apartat primer de l'article 8, que queda redactat de la manera següent:

«No obstant això, no hauran de presentar autoliquidació els subjectes a què es refereix l'apartat 2 de l'article 4.»

Disposició addicional primera. *Funcions de mediació concursal.*

1. D'acord amb el que disposen els articles 5.3 i 21.1.i) de la Llei 4/2014, d'1 d'abril, Bàsica de les Cambres Oficials de Comerç, Indústria, Serveis i Navegació, les cambres oficials de Comerç, Indústria, Serveis i Navegació, en els termes que preveu la seua normativa específica, així com la Cambra Oficial de Comerç, Indústria, Serveis i Navegació d'Espanya, podran exercir les funcions de mediació concursal previstes en el títol X de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal.

2. El sistema de mediació desenvolupat per les cambres haurà de ser transparent i s'haurà de garantir la inexistència de conflictes d'interès. A aquest efecte, podran constituir una comissió de sobreendeutament o òrgan equivalent, que haurà d'estar compost, almenys, per una persona que reunisca els requisits exigits per l'article 233.1 de la Llei Concursal, per a exercir com a mediador concursal.

3. Sense perjudici de les funcions assenyalades anteriorment, les cambres oficials de Comerç, Indústria, Serveis i Navegació, en els termes que preveu la seua normativa específica, així com la Cambra Oficial de Comerç, Indústria, Serveis i Navegació d'Espanya, podran exercir funcions addicionals que permeten auxiliar els comerciants en matèria concursal, com ara les d'assessorament, preparació de sol·licituds de designació de mediador, d'acords extrajudicials de pagaments, preparació de la documentació, elaboració de llistes de creditors, crèdits i contractes, d'avaluació prèvia de propostes de conveni i totes les altres funcions auxiliars que es consideren necessàries a l'efecte de facilitar els tràmits en els procediments concursals que corresponga complir al deutor.

Disposició addicional segona. *Remuneració del mediador concursal.*

1. La remuneració del mediador concursal es calcularà d'acord amb les regles següents:

a) La base de remuneració del mediador concursal es calcularà aplicant sobre l'actiu i el passiu del deutor els percentatges establits en l'annex del Reial Decret 1860/2004, de 6 de setembre, pel qual s'estableix l'aranzel de drets dels administradors concursals.

b) Si el deutor és una persona natural sense activitat econòmica, s'aplicarà una reducció del 70 per cent sobre la base de remuneració de la lletra anterior.

c) Si el deutor és una persona natural empresari, s'aplicarà una reducció del 50 per cent sobre la base de remuneració de la lletra a).

d) Si el deutor és una societat, s'aplicarà una reducció del 30 per cent sobre la base de remuneració de la lletra a).

e) Si s'aprova l'acord extrajudicial de pagaments, s'aplicarà una retribució complementària igual al 0,25 per cent de l'actiu del deutor.

2. Aquesta disposició serà aplicable fins que es desplegue reglamentàriament el règim retributiu del mediador concursal.

Disposició addicional tercera. *Representació del deutor en el concurs consecutiu.*

Per excepció al que disposa l'apartat 2 de l'article 184 de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal, la representació per un procurador no serà preceptiva per al deutor persona natural en el concurs consecutiu.

Disposició addicional quarta. *Mesurador de solvència.*

Amb l'objectiu de facilitar que qualsevol interessat puga tindre coneixement de la seua situació financera personal, s'habilitarà una aplicació informàtica en la pàgina web del Ministeri d'Economia i Competitivitat accessible de manera confidencial, gratuïta i telemàtica a través de la qual es podrà determinar la situació de solvència en què es troba als efectes de l'aplicació del que preveu el títol I d'aquesta llei.

Disposició addicional cinquena. *Impuls i coordinació de la negociació col·lectiva.*

La Secretaria d'Estat d'Administracions Públiques estarà representada en les mesos de negociació del personal docent no universitari, del personal de l'Administració de justícia i del personal estatutari dels serveis de salut, a través de la Direcció General de la Funció Pública.

La Secretaria d'Estat d'Administracions Públiques adoptarà les mesures oportunes per a impulsar i assegurar la coordinació de la negociació de l'Administració a través de les distintes mesos i àmbits.

Disposició addicional sisena. *Avaluació del funcionament del compte de garantia aranzelària.*

Transcorregut un any des de l'efectiva posada en marxa del compte de garantia aranzelària, el Govern emetrà un informe d'avaluació del seu funcionament i de la seua

suficiència per a atendre el pagament dels aranzels d'administradors que no pugen sufragar-se amb càrrec a la massa activa dels concursos.

Disposició transitòria primera. *Règim transitori en matèria concursal.*

1. El que disposa l'article 92.5é de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal, en la redacció feta per aquesta llei, serà aplicable als procediments concursals en tramitació en què no s'haja presentat el text definitiu de l'informe de l'Administració concursal.

2. L'obligació de presentació de la sol·licitud d'iniciació d'un acord extrajudicial de pagaments en un formulari normalitzat prevista en apartat 2 de l'article 232 de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal, en la redacció feta per aquesta llei, serà aplicable en aprovar-se l'ordre del Ministeri de Justícia per la qual s'establisquen els formularis normalitzats.

3. Els apartats 3 i 4 de l'article 176 bis i els articles 178.2 i 178 bis de la Llei Concursal s'aplicaran als concursos que es troben en tramitació.

En els concursos conclosos per liquidació o per insuficiència de massa activa abans de l'entrada en vigor de la present llei, el deutor podrà beneficiar-se del que estableixen els articles 176 bis i 178 bis de la Llei Concursal, si s'insta novament el concurs, voluntari o necessari.

4. Durant l'any següent a l'entrada en vigor d'aquesta llei, no serà exigible, per a obtenir el benefici de l'exoneració previst en l'article 178 bis de la Llei Concursal, el requisit previst en l'apartat 3.5é.iv) d'aquest.

5. Durant l'any següent a l'entrada en vigor d'aquesta llei, no serà exigible, per a sol·licitar un acord extrajudicial de pagaments, el requisit previst en l'article 231.3.2n de la Llei Concursal.

Disposició transitòria segona. *Règim aplicable a la contractació indefinida formalitzada amb anterioritat a l'1 de març de 2015.*

Els beneficis a la cotització a la Seguretat Social de què es gaudisca pels contractes indefinits subscrits amb anterioritat a l'1 de març de 2015 es regiran per la normativa vigent en el moment de la seua formalització.

Disposició transitòria tercera. *Aranzel de drets dels administradors concursals.*

Fins que s'aprove el nou desplegament reglamentari de l'article 27 de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal, l'aranzel de l'Administració concursal es regirà pel que disposa el Reial Decret 1860/2004, de 6 de setembre, pel qual s'estableix l'aranzel de drets dels administradors concursals, amb les especialitats següents:

a) La quantitat que resulte de l'aplicació del que estableixen els articles 4 i 5 del Reial Decret 1860/2004, de 6 de setembre, pel qual s'estableix l'aranzel de drets dels administradors concursals, s'incrementarà fins a un 5 per cent per cada un dels supòsits enunciats en l'article 6.1 del mateix reial decret, sense que l'increment total pugui ser superior al 15 per cent, si el concurs és classificat com de grandària mitjana, o superior al 25 per cent, si és qualificat de gran dimensió, respectant en tot cas els límits establits en l'article 34.2.b) de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal.

b) La retribució dels administradors concursals professionals durant cada un dels sis primers mesos de la fase de liquidació serà equivalent al 10 per cent de la retribució aprovada per a la fase comuna.

A partir del seté mes des de l'obertura de la fase de liquidació sense que haja finalitzat aquesta, la retribució dels administradors durant cada un dels mesos successius serà equivalent al 5 per cent de la retribució aprovada per a la fase comuna.

A partir del tretzé mes des de l'obertura de la fase de liquidació, l'Administració concursal no percebrà cap remuneració, llevat que el jutge de manera motivada i amb audiència prèvia de les parts decidisca, atenent les circumstàncies del cas, prorrogar el dit termini. Les pròrrogues acordades seran trimestrals i no podran superar en total els sis mesos.

Disposició transitòria quarta. *Règim transitori de pagament amb càrrec al compte de garantia aranzelària.*

Fins que s'aprove reglamentàriament el règim de distribució del compte de garantia aranzelària serà aplicable el següent:

1. La quantitat màxima que podrà percebre's amb càrrec al compte de garantia aranzelària per concurs serà igual a la diferència entre la remuneració efectivament percebuda i la que li haja correspost de conformitat amb l'aranzel de l'Administració concursal, una vegada deduïdes si és el cas les quantitats que hagen hagut de destinar-se al mateix compte de garantia aranzelària; i en tot cas amb el límit del que resulte de dividir el total ingressat en el compte de garantia aranzelària durant un any, més el romanent d'anys anteriors si n'hi ha, entre el nombre d'administradors amb dret a cobrar del compte.

Si allò que s'ha ingressat en el compte de garantia aranzelària per a la seua distribució anual no cobreix la retribució total deguda als administradors, la quantitat màxima a percebre per cada un d'ells amb càrrec al compte guardarà la mateixa proporció que represente el total ingressat en el dit compte sobre el total pendent de pagament.

2. La quantitat màxima que es puga percebre amb càrrec al compte de garantia aranzelària serà anotada en el compte pel secretari judicial dins dels quinze dies hàbils següents a la data de la interlocutòria que declare la conclusió del concurs per insuficiència de massa.

3. Una vegada determinada la quantia dels pagaments amb càrrec al compte de garantia aranzelària segons la regla de l'apartat 1, les ordres de transferència als comptes indicats per l'Administració concursal es duran a terme de manera electrònica i automàtica, per mitjà de l'aplicació informàtica, al llarg del mes de gener de l'any següent a aquell en què es va generar el dret.

4. Si una vegada efectuats els pagaments hi ha un romanent, aquest es conservarà per a finançar els pagaments de l'any següent.

Disposició derogatòria.

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o d'un rang inferior que s'oposen al que disposa aquesta llei i, de manera específica, l'article sisé.dos del Decret 2766/1967, de 16 de novembre, pel qual es dicten normes sobre prestacions d'assistència sanitària i ordenació dels serveis mèdics en el Règim General de la Seguretat Social, i el Reial Decret 1564/1998, de 17 de juliol, pel qual es regula el conveni especial d'assistència sanitària a favor dels treballadors espanyols que realitzen una activitat per compte propi en l'estranger.

Disposició final primera. *Modificació del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2002, de 29 de novembre.*

Es modifica la disposició addicional setena del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional setena. *Disponibilitat dels plans de pensions en cas de procediment d'execució sobre l'habitatge habitual.*

Durant el termini de quatre anys des de l'entrada en vigor de la Llei 1/2013, de 14 de maig, de mesures per a reforçar la protecció als deutors hipotecaris, reestructuració de deute i lloguer social, excepcionalment, els partícips dels plans de pensions podran fer efectius els seus drets consolidats en el supòsit de procediment d'execució sobre l'habitatge habitual del partícip. Reglamentàriament, podran regular-se les condicions i termes en què podran fer-se efectius els drets consolidats en el dit supòsit, havent de concórrer almenys els requisits següents:

a) Que el partícip es trobe incurs en un procediment d'execució forçosa judicial, administrativa o venda extrajudicial per al compliment d'obligacions, en el qual s'haja acordat procedir a l'alienació del seu habitatge habitual.

b) Que el partícip no dispose d'altres béns, drets o rendes en una quantia suficient per a satisfer la totalitat del deute objecte de l'execució i evitar l'alienació de l'habitatge.

c) Que l'import net dels seus drets consolidats en el pla o plans de pensions siga suficient per a evitar l'alienació de l'habitatge.

El reemborsament de drets consolidats es farà efectiu a sol·licitud del partícip, en un pagament únic en la quantia necessària per a evitar l'alienació de l'habitatge, subjectant-se al règim fiscal establert per a les prestacions dels plans de pensions. El reemborsament haurà d'efectuar-se dins del termini màxim de set dies hàbils des que el partícip presente la documentació acreditativa corresponent.

El Govern, a proposta del ministre d'Economia i Competitivitat, podrà ampliar el termini previst en aquesta disposició per a sol·licitar el cobrament dels plans de pensions en cas de procediment d'execució sobre l'habitatge habitual o establir nous períodes a aquest efecte, tenint en compte les necessitats de renda disponible davant de la situació d'endeutament derivada de les circumstàncies de l'economia.

El que disposa aquesta disposició serà igualment aplicable als assegurats dels plans de previsió assegurats, plans de previsió social empresarial i mutualitats de previsió social a què es refereix l'article 51 de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, i en general a les assegurances col·lectives que instrumenten compromisos per pensions en què s'haja transmés als assegurats la titularitat dels drets derivats de les primes pagades per l'empresa, així com respecte als drets corresponents a primes pagades per aquells».

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'Institucions d'Inversió Col·lectiva.*

U. Es modifica el títol de l'article 54 bis i els seus apartats 1 i 2, que passen a tindre la redacció següent:

«Article 54 bis. *Condicions per a la gestió transfronterera d'IIC i per a la prestació de serveis en altres estats membres per societats gestores autoritzades a Espanya de conformitat amb la Directiva 2011/61/UE, del Parlament Europeu i del Consell, de 8 de juny de 2011.*

1. Les SGIIC autoritzades a Espanya de conformitat amb la Directiva 2011/61/UE, del Parlament Europeu i del Consell, de 8 de juny de 2011, podran, ja siga directament o per mitjà de l'establiment d'una sucursal, gestionar IIC establides en un altre estat membre sempre que la SGIIC estiga autoritzada a gestionar aquest tipus d'IIC, així com prestar en un altre estat membre els serveis a què es refereixen l'article 40.1.a) i 40.2 per als quals haja sigut autoritzada.

2. Tota gestora que es propose gestionar IIC establides en un altre estat membre o prestar els serveis a què es refereix l'apartat 1 per primera vegada, comunicarà a la Comissió Nacional del Mercat de Valors la informació següent:

a) L'estat membre en què es propose gestionar les IIC directament o per mitjà de l'establiment d'una sucursal o prestar serveis a què es refereix l'article 40.1.a) i 40.2 per als quals haja sigut autoritzada, i

b) un programa d'activitats en què s'indiquen, en particular, els serveis que es propose prestar o s'identifiquen les IIC que es propose gestionar.»

Dos. Es modifica el títol de l'article 55 bis i els seus apartats 1 i 5, que passen a tindre la redacció següent:

«Article 55 bis. *Condicions per a la gestió d'IIC espanyoles i per a la prestació de serveis a Espanya per societats gestores regulades per la Directiva 2011/61/UE,*

del Parlament Europeu i del Consell, de 8 de juny de 2011, i autoritzades en un altre estat membre de la Unió Europea.

1. Tota societat gestora autoritzada en un estat membre de la Unió Europea a l'empara de la Directiva 2011/61/UE, del Parlament Europeu i del Consell, de 8 de juny de 2011, podrà gestionar IIC així com prestar serveis a Espanya, ja siga directament o per mitjà de l'establiment d'una sucursal, sempre que la gestora estiga autoritzada pel dit estat membre a gestionar aquest tipus d'IIC o a prestar aquests serveis.

5. La Comissió Nacional del Mercat de Valors comunicarà sense demora a les autoritats competents de l'estat membre d'origen de la societat gestora qualsevol problema detectat que pugua afectar materialment la capacitat de la societat gestora per a complir adequadament les seues obligacions legals o reglamentàries, que incidisquen en l'àmbit supervisor de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.»

Disposició final tercera. *Modificació de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, General Pressupostària.*

L'apartat de l'article 111 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, General Pressupostària, queda redactat en els termes següents:

«3. Els organismes i entitats integrants del sector públic estatal, a excepció de l'Institut de Crèdit Oficial, se sotmetran als principis de prudència financera que fixa la Comissió Delegada del Govern per a Assumptes Econòmics. Els principis que es fixen per a les entitats i organismes diferents de les societats cotitzades mercantils estatals les accions de les quals estiguen sotmeses a negociació en un mercat secundari oficial de valors es referiran, almenys, als límits màxims del cost financer a què podran subscriure's les esmentades operacions de crèdit, així com a les limitacions a l'ús de derivats financers».

Disposició final quarta. *Modificació de la Llei 59/2003, de 19 de desembre, de Firma Electrònica.*

La Llei 59/2003, de 19 de desembre, de Firma Electrònica, queda modificada de la manera següent:

U. L'apartat 2 de l'article 3, queda redactat de la manera següent:

«2. La firma electrònica avançada és la firma electrònica que permet identificar el firmant i detectar qualsevol canvi ulterior de les dades firmades, que està vinculada al firmant de manera única i a les dades a què es refereix i que ha sigut creada per mitjans que el firmant pot utilitzar, amb un alt nivell de confiança, sota el seu control exclusiu.»

Dos. L'apartat 2 de l'article 6 queda redactat de la manera següent:

«2. El firmant és la persona que utilitza un dispositiu de creació de firma i que actua en nom propi o en nom d'una persona física o jurídica a la qual representa.»

Tres. L'apartat 2 de l'article 7 queda redactat de la manera següent:

«2. La custòdia de les dades de creació de firma associades a cada certificat electrònic de persona jurídica o, si és el cas, dels mitjans d'accés a aquests serà responsabilitat de la persona física sol·licitant, la identificació de la qual s'inclourà en el certificat electrònic.»

Quatre. La lletra c) de l'article 12 queda redactada en els termes següents:

«c) Assegurar-se que el firmant té el control exclusiu sobre l'ús de les dades de creació de firma corresponents a les de verificació que consten en el certificat.»

Cinc. La lletra a) de l'article 18 queda redactada en els termes següents:

«a) No emmagatzemar ni copiar, per si o a través d'un tercer, les dades de creació de firma de la persona a qui hagen prestat els seus serveis, excepte en cas de la seua gestió en nom del firmant. En aquest cas, s'aplicaran els procediments i mecanismes tècnics i organitzatius adequats per a garantir que el firmant controle de manera exclusiva l'ús de les seues dades de creació de firma.

Només els prestadors de serveis de certificació que expedisquen certificats reconeguts podran gestionar les dades de creació de firma electrònica en nom del firmant. Per a això, podran efectuar una còpia de seguretat de les dades de creació de firma, sempre que la seguretat de les dades duplicades siga del mateix nivell que les de les dades originals i que el nombre de dades duplicades no supere el mínim necessari per a garantir la continuïtat del servei. No podran duplicar les dades de creació de firma per a cap altra finalitat».

Sis. El punt 1r de la lletra b), de l'article 18, queda redactat de la manera següent:

«1r. Les obligacions del firmant, la forma en què han de custodiar-se les dades de creació de firma, el procediment que haja de seguir-se per a comunicar la pèrdua o possible utilització indeguda de les dites dades, o, si és el cas, dels mitjans que els protegeixen, així com informació sobre els dispositius de creació i de verificació de firma electrònica que siguen compatibles amb les dades de firma i amb el certificat expedit.»

Set. La lletra e) de l'apartat 1 de l'article 20 queda redactada de la manera següent:

«e) Prendre mesures contra la falsificació de certificats i, en cas que el prestador de serveis de certificació genere dades de creació de firma, garantir la seua confidencialitat durant el procés de generació i la seua entrega per un procediment segur al firmant. Si el prestador de serveis gestiona les dades de creació de firma en nom del firmant, haurà de custodiar-les i protegir-les enfront de qualsevol alteració, destrucció o accés no autoritzat, així com garantir la seua contínua disponibilitat per al firmant.»

Huit. Les lletres c) i d) de l'apartat 1 de l'article 23 queden redactades en els termes següents:

«c) Negligència en la conservació de les seues dades de creació de firma, en l'assegurament de la seua confidencialitat i en la protecció de tot accés o revelació d'aquestes o, si és el cas, dels mitjans que donen accés a aquestes.

d) No sol·licitar la suspensió o revocació del certificat electrònic en cas de dubte quant al manteniment de la confidencialitat de les seues dades de creació de firma o, si és el cas, dels mitjans que donen accés a aquestes.»

Nou. S'afeg un apartat 5 a l'article 29, amb el contingut següent:

«5. Podrà requerir-se la realització de proves en laboratoris o entitats especialitzades per a acreditar el compliment de determinats requisits. En aquest cas, els prestadors de serveis es faran càrrec de les despeses que ocasione aquesta avaluació.»

Disposició final cinquena. *Modificació del Reial Decret 8/2008, d'11 de gener, pel qual es regula la prestació per raó de necessitat a favor dels espanyols residents en l'exterior i retornats.*

Es modifica l'article 26 del Reial Decret 8/2008, d'11 de gener, pel qual es regula la prestació per raó de necessitat a favor dels espanyols residents en l'exterior i retornats, que queda redactat de la manera següent:

«Article 26. *Assistència sanitària per a espanyols d'origen retornats i per als treballadors i pensionistes espanyols d'origen residents en l'exterior desplaçats*

temporalment al territori nacional i per als familiars dels anteriors que s'establisquen amb ells o els acompanyen.

1. Els espanyols d'origen residents en l'exterior que retornen a Espanya, així com els treballadors per compte d'altri i per compte propi i els pensionistes espanyols d'origen residents en l'exterior, en els seus desplaçaments temporals al nostre país tindran dret a l'assistència sanitària quan, d'acord amb les disposicions de la legislació de la Seguretat Social espanyola, les de l'estat de procedència o les normes o convenis internacionals de la Seguretat Social establits a aquest efecte, no tinguen prevista aquesta cobertura.

2. Els familiars dels espanyols d'origen retornats que s'establisquen amb ells a Espanya, i els dels pensionistes i treballadors per compte d'altri i per compte propi espanyols d'origen, residents en l'exterior, que els acompanyen en els seus desplaçaments temporals a Espanya, tindran igualment dret a l'assistència sanitària a Espanya, a través del Sistema Nacional de Salut, quan, d'acord amb les disposicions de la Seguretat Social espanyola, les de l'estat de procedència o les normes o convenis internacionals de la Seguretat Social establits a aquest efecte, aquests familiars no tinguen prevista aquesta cobertura.

Als efectes indicats, es considerarà que són familiars amb dret a assistència sanitària:

El cònjuge de les persones indicades en l'apartat 1 o qui convisca amb elles amb una relació d'afectivitat anàloga a la conjugal, constituint una parella de fet.

Els descendents de les persones indicades en l'apartat 1 o els del seu cònjuge o els de la seua parella de fet, que estiguen a càrrec d'aquelles i siguen menors de 26 anys o majors de la dita edat amb una discapacitat reconeguda en un grau igual o superior al 65 per cent.

3. El reconeixement del dret a l'assistència sanitària en tots aquests supòsits correspon a l'Institut Nacional de la Seguretat Social, el qual expedirà el document acreditatiu del dret. Aquest dret es conservarà fins que el beneficiari reunisca els requisits establits per a obtindre'l d'acord amb les disposicions de la Seguretat Social espanyola, les de l'Estat de procedència o les normes o convenis internacionals de la Seguretat Social.

Els espanyols d'origen retornats justificaran la seua condició per mitjà de la presentació de la baixa consular en el país de residència i el certificat d'empadronament en el municipi on hagen fixat la seua residència al nostre país.»

Disposició final sisena. *Modificació de la Llei 32/2010, de 5 d'agost, per la qual s'estableix un sistema específic de protecció per cessament d'activitat dels treballadors autònoms.*

Es modifica l'apartat 1 de l'article 7 de la Llei 32/2010, de 5 d'agost, per la qual s'estableix un sistema específic de protecció per cessament d'activitat dels treballadors autònoms, que queda redactat en els termes següents:

«1. Els treballadors autònoms que complisquen els requisits establits en l'article 4 hauran de sol·licitar a la mateixa mútua col·laboradora amb la Seguretat Social a què es troben adherits el reconeixement del dret a la protecció per cessament d'activitat.

Respecte dels treballadors per compte propi que no es troben adherits a una mútua, serà aplicable el que estableix la disposició addicional quarta.

El dit reconeixement suposarà el naixement del dret al gaudi de la corresponent prestació econòmica, a partir del primer dia del mes immediatament següent a aquell en què es va produir el fet causant del cessament d'activitat. Quan el treballador autònom econòmicament dependent haja finalitzat la seua relació amb el client principal, per a tindre dret al gaudi de la prestació, no podrà tindre activitat amb altres clients a partir del dia en què inicie el cobrament de la prestació.»

Disposició final setena. *Modificació del text refós de la Llei de Contractes del Sector Públic, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 3/2011, de 14 de novembre.*

L'article 327 del text refós de la Llei de Contractes del Sector Públic, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, queda redactat de la manera següent:

«Article 327. *Competència i efectes de les inscripcions en els registres oficials de licitadors i empreses classificades.*

1. Les comunitats autònomes podran crear els seus propis registres oficials de licitadors i empreses classificades, en els quals s'inscriuran les condicions d'aptitud dels empresaris que així ho sol·liciten, que hagen sigut classificats per aquestes, o que hagen incorregut en alguna prohibició de contractar la declaració de la qual corresponga a aquestes o a les entitats locals incloses en el seu àmbit territorial.

2. Els òrgans competents de les comunitats autònomes que opten per no portar el seu propi registre independent de licitadors i empreses classificades efectuaran en el Registre Oficial de Licitadors i Empreses Classificades del Sector Públic les inscripcions d'ofici de les prohibicions de contractar a les quals es refereix l'apartat anterior. Podran efectuar igualment en el dit registre les altres inscripcions indicades en l'esmentat apartat quan es referisquen a empresaris domiciliats en el seu àmbit territorial i així els ho sol·licite l'interessat.

3. La pràctica d'inscripcions en el Registre Oficial de Licitadors i Empreses Classificades del Sector Públic pels òrgans competents de les comunitats autònomes exigirà la prèvia subscripció d'un conveni a aquest efecte amb el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques.

4. Tant les inscripcions efectuades en el Registre Oficial de Licitadors i Empreses Classificades del Sector Públic per les comunitats autònomes en virtut del que disposen els apartats 2 i 3 d'aquest article com les efectuades pels òrgans de la Junta Consultiva de Contractació Administrativa de l'Estat tindran, sense cap distinció, els mateixos efectes acreditatius i eficàcia plena enfront de tots els òrgans de contractació del sector públic.»

Disposició final huitena. *Modificació de la Llei 13/2011, de 27 de maig, de regulació del joc.*

S'introdueix una nova disposició transitòria quarta bis en la Llei 13/2011, de 27 de maig, de regulació del joc, en relació amb el règim sancionador aplicable als punts de venda en règim administratiu de la Societat Estatal Loteries i Apostes de l'Estat.

«Disposició transitòria quarta bis. *Règim sancionador aplicable als punts de venda en règim administratiu de la Societat Estatal Loteries i Apostes de l'Estat.*

U.

1. El present règim d'infraccions i sancions administratives s'aplicarà als punts de venda que es troben acollits al règim de dret administratiu.

2. Són infraccions administratives dels titulars dels punts de venda de la xarxa comercial de la Societat Estatal Loteries i Apostes de l'Estat les accions o omissions tipificades en la present disposició, que seran sancionables fins i tot a títol de simple negligència.

3. Les infraccions i sancions regulades en aquesta disposició podran ser especificades en les disposicions reglamentàries que la despleguen, en els termes que preveu l'article 129 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

4. Seran subjectes infractors els titulars dels punts de venda que realitzen les accions o omissions tipificades com a infraccions en aquesta disposició. Així mateix, també seran responsables de les accions o omissions tipificades en aquesta disposició quan siguem realitzades pels seus empleats o col·laboradors.

Dos.

La competència per a exercir la potestat sancionadora regulada en aquesta disposició correspon al director general d'Ordenació del Joc.

Tres.

1. El procediment sancionador s'ajustarà a les normes de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, i al Reial Decret 1398/1993, de 4 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament de procediment per a l'exercici de la potestat sancionadora, sense perjudici de les normes específiques establides en la present disposició.

2. Quan s'haja iniciat un procediment sancionador, la Direcció General d'Ordenació del Joc podrà acordar, amb la sol·licitud prèvia adequadament motivada de la Societat Estatal Loteries i Apostes de l'Estat, entre altres, alguna o algunes de les mesures provisionals següents:

Tancament temporal del punt de venda.

Desconnexió, precinte o retirada, si és el cas, de qualsevol bé o documentació relativa a l'exercici de l'activitat de punt de venda, incloent-hi a títol enunciatiu els equips o aparells informàtics, imports en efectiu, dècims o resguards pagats i la Loteria Nacional o altres títols al portador gestionats en el punt de venda.

3. Les mesures assenyalades en l'apartat anterior podran ser acordades, d'acord amb el que estableix aquest, abans de la iniciació del procediment sancionador, en les condicions establides en l'article 72.2 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

4. Adoptada, si és el cas, alguna de les mesures establides en l'apartat 2, la Direcció General d'Ordenació del Joc n'acordarà l'execució, i a aquest efecte demanarà la col·laboració de la Societat Estatal Loteries i Apostes de l'Estat, el personal de la qual anirà acompanyat d'un funcionari del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, que tindrà caràcter d'autoritat pública, a l'efecte de diligenciar la corresponent acta d'actuacions.

5. Executada la mesura, la Societat Estatal Loteries i Apostes de l'Estat comunicarà la dita circumstància a la Direcció General d'Ordenació del Joc.

Quatre.

1. Les infraccions administratives en què poden incórrer els titulars dels punts de venda de la xarxa comercial de la Societat Estatal Loteries i Apostes de l'Estat es classifiquen en lleus, greus i molt greus.

2. Són infraccions lleus:

- a) L'absència injustificada del titular, de forma reiterada, en el punt de venda.
- b) La falta d'ordre, de neteja o de conservació de l'establiment on radique el punt de venda.
- c) No exhibir en lloc visible del punt de venda el distintiu anunciador, elements de la imatge corporativa, propaganda, publicitat, prospectes i la resta d'elements o documents exigits, o exhibir-los sense ajustar-se a les normes o instruccions específiques.
- d) Faltar al respecte i consideració deguts als usuaris dels punts de venda.
- e) L'incompliment de la normativa i instruccions sobre gestió de punts de venda, quan no constituïska infracció greu o molt greu.

3. Són infraccions greus:

- a) La resistència, desobediència o obstrucció a l'actuació dels serveis d'inspecció de la Societat Estatal Loteries i Apostes de l'Estat.

b) Realitzar reformes en l'establiment on radique el punt de venda sense l'autorització prèvia, quan impliquen modificació de les característiques que van servir de base per a la seua adjudicació.

c) Desenvolupar en el punt de venda qualsevol altra activitat diferent de la prestació dels serveis de punt de venda i, en el cas dels establiments mixtos, qualsevol altra activitat diferent de l'activitat principal autoritzada, excepte consentiment previ i per escrit de la Societat Estatal Loteries i Apostes de l'Estat.

d) Pèrdua, deteriorament o menyscabament dels béns de la Societat Estatal Loteries i Apostes de l'Estat cedits per a ús dels titulars dels punts de venda en l'exercici de la seua activitat, així com destinar-los a un ús diferent de la seua funció, excepte quan es tracte d'equips o aparells informàtics.

e) Realitzar activitats de promoció o publicitat per qualsevol mitjà del punt de venda o dels jocs i apostes contravenint la normativa o instruccions específiques o sense l'autorització de la Societat Estatal Loteries i Apostes de l'Estat.

f) El pagament indegut o l'impagament total o parcial de premis quan no constituïska una infracció molt greu.

g) La reincidència per la comissió de dos o més infraccions lleus en un termini de dos anys comptats des de la sanció per resolució ferma en via administrativa de la primera d'aquestes.

h) L'incompliment de les normes i instruccions sobre gestió de punts de venda o de les obligacions imposades en el títol habilitant per a l'exercici de l'activitat, quan es cause perjudici a la Societat Estatal Loteries i Apostes de l'Estat o a tercers.

4. Constitueixen infraccions molt greus:

a) El pagament indegut o l'impagament total o parcial de premis quan es cause un perjudici greu a la Societat Estatal Loteries i Apostes de l'Estat o a tercers.

b) La falta d'ingrés en la Societat Estatal Loteries i Apostes de l'Estat de les quantitats recaptades per venda de jocs i apostes.

c) La detracció dels fons rebuts per a pagament de premis o l'aplicació d'aquests a usos aliens a la seua funció.

d) La cessió de comissions pels titulars dels punts de venda.

e) L'abandó de l'exercici de la prestació dels serveis de punt de venda o, quan siga procedent, de l'activitat principal autoritzada.

f) La transmissió de la titularitat del punt de venda sense la corresponent autorització o la cessió del seu ús per qualsevol títol.

g) El trasllat del punt de venda o dels elements informàtics d'aquest sense la corresponent autorització.

h) El subministrament d'informació o documentació falsa a l'Administració.

i) La venda de participacions i de bitllets de Loteria Nacional en forma diferent de la que estan representats o puguen ser autoritzats.

j) La pèrdua, deteriorament o menyscabament dels equips o aparells informàtics de la Societat Estatal Loteries i Apostes de l'Estat cedits per a ús dels titulars dels punts de venda en l'exercici de la seua activitat, així com destinar-los a un ús diferent de la seua funció.

k) La no-constitució dels avals, fiances i la resta de garanties exigibles o la seua constitució sense subjecció a les condicions establides per la Societat Estatal Loteries i Apostes de l'Estat.

l) L'incompliment greu i reiterat de les normes i instruccions sobre gestió de punts de venda o de les obligacions imposades en el títol habilitant per a l'exercici de l'activitat, quan es cause perjudici a la Societat Estatal Loteries i Apostes de l'Estat o a tercers.

ll) La reincidència per la comissió de dos o més infraccions greus en un termini de dos anys comptats des de la sanció per resolució ferma en via administrativa de la primera d'aquestes.

Cinc.

Les infraccions administratives regulades en la present disposició seran sancionades de la manera següent:

a) Per la comissió d'infraccions lleus s'imposarà una o més de les sancions següents: advertència per escrit. Multa de fins a 600 euros.

b) Per la comissió d'infraccions greus s'imposarà una o més de les sancions següents:

I. Multa des de 601 euros fins a 6.000 euros.

II. Suspensió per un període màxim de tres mesos de l'exercici de l'activitat autoritzada.

c) Per la comissió d'infraccions molt greus s'imposarà una o més de les sancions següents:

I. Multa des de 6.001 euros fins a 60.000 euros.

II. Suspensió per un període màxim de sis mesos de l'exercici de l'activitat autoritzada.

III. Revocació de la concessió o autorització del titular del punt de venda.

Sis.

Les sancions regulades en l'apartat anterior es graduaran tenint en compte els criteris següents:

a) La reiteració en la comissió d'infraccions.

b) La intencionalitat del subjecte infractor.

c) La transcendència econòmica, comercial i social de la infracció.

d) La reincidència per la comissió d'infraccions de la mateixa naturalesa, quan així haja sigut declarat per resolució ferma.

e) El perjudici oferit a la imatge de la Societat Estatal Loteries i Apostes de l'Estat.

Set.

Les infraccions i sancions regulades en aquesta disposició prescriuran segons el que disposa l'article 132 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

Huit.

El règim de recursos contra les resolucions sancionadores que es dicten en el marc de la present disposició serà l'establert en la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.»

Disposició final novena. *Modificació del Reial Decret 1192/2012, de 3 d'agost, pel qual es regula la condició d'assegurat i de beneficiari a efectes de l'assistència sanitària a Espanya, amb càrrec a fons públics, a través del Sistema Nacional de Salut.*

El Reial Decret 1192/2012, de 3 d'agost, pel qual es regula la condició d'assegurat i de beneficiari a efectes de l'assistència sanitària a Espanya, amb càrrec a fons públics, a través del Sistema Nacional de Salut, queda modificat de la manera següent:

U. Es fa una nova redacció de l'article 5 en els termes següents:

«Article 5. *Reconeixement d'ofici de la condició d'assegurat o de beneficiari.*

1. El reconeixement d'ofici de la condició de persona assegurada es farà de manera automàtica, prèvia comprovació del compliment dels requisits establerts en l'article 2, en el cas de:

a) Persones compreses en l'article 2.1.a).

- b) Persones que passen a estar compreses en l'article 2.1.b) per deixar de complir alguna de les condicions establides en l'article 2.1.a) o en l'article 3.1.c).
- c) Menors d'edat subjectes a tutela administrativa en complir la majoria d'edat.

2. La condició de beneficiari com a descendent d'una persona assegurada es rehabilitarà d'ofici, de manera automàtica, quan la dita condició s'haja interromput per passar aquell a estar comprés com a assegurat en l'article 2.1.a) i deixar d'estar-ho posteriorment sent encara menor de 26 anys d'edat».

Dos. Es fa una nova redacció de l'article 6 en els termes següents:

«Article 6. *Reconeixement de la condició d'assegurat o de beneficiari amb la sol·licitud prèvia de l'interessat.*

1. El reconeixement de la condició d'assegurat a què es refereix l'article 2.1.b), i de beneficiari, a què es refereix l'article 3, es realitzarà a instància de l'interessat en els supòsits no previstos, respectivament, en els apartats 1.b) i 2 de l'article 5.

2. La sol·licitud de reconeixement de la condició de persona assegurada anirà acompanyada de la documentació següent, segons els casos:

- a) En el cas de ciutadans espanyols, el document nacional d'identitat en vigor.
- b) En el cas de persones que no tinguen nacionalitat espanyola:

1r. Document nacional d'identitat o passaport en vigor, i certificat d'inscripció en el Registre Central d'Estrangers per als ciutadans dels estats membres de la Unió Europea, d'altres estats part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu o de Suïssa.

2n. Document nacional d'identitat o passaport en vigor, i targeta de residència de familiar de ciutadà de la Unió Europea per als familiars de ciutadans dels estats membres de la Unió Europea, d'altres estats part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu o de Suïssa.

3r. Per a les altres persones que no tinguen nacionalitat espanyola, passaport en vigor i targeta d'identitat d'estranger que acredite la titularitat d'una autorització per a residir a Espanya o, en cas de no tindre obligació d'obtindre la dita targeta, l'autorització per a residir a Espanya en què conste el corresponent número d'identitat d'estranger.

- c) Certificat d'empadronament en el municipi de residència del sol·licitant.

d) En el cas de persones que no siguen contribuents de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, una declaració responsable de no superar el límit d'ingressos previst en l'article 2.1.b), acompanyada, per a aquelles persones que no tinguen nacionalitat espanyola, d'un certificat expedit per l'Administració tributària de l'Estat en què hagen tingut la seua última residència acreditatiu de no superar l'esmentat límit d'ingressos en atenció a la declaració presentada en el mencionat estat per un impost equivalent a l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques. No obstant això, els apàtrides no estaran obligats a presentar aquest últim certificat.

e) Declaració responsable de no tindre cobertura obligatòria de la prestació sanitària per una altra via, acompanyada, si és el cas, d'un certificat emés per la institució competent en matèria de seguretat social o d'assistència sanitària del país de procedència de l'interessat acreditatiu del fet que no és procedent l'exportació del dret a la prestació d'assistència sanitària a Espanya. No obstant això, els apàtrides no estaran obligats a presentar aquest últim certificat.

f) Resolució de la declaració de desemparament en el cas de menors subjectes a tutela administrativa.

No serà necessari aportar els documents mencionats en els paràgrafs a) i c) anteriors quan els interessats presten el seu consentiment perquè les dades

d'identitat, domicili i residència puguen ser consultades per l'Administració a través dels sistemes de verificació de dades d'identitat i de residència.

3. La sol·licitud de reconeixement de la condició de persona beneficiària anirà acompanyada, a més dels documents previstos en els paràgrafs a), b) i c) de l'apartat anterior que corresponguen, de la documentació següent, segons els casos:

a) Llibre de família o certificat de la inscripció del matrimoni per a acreditar la condició de cònjuge de la persona assegurada.

b) Certificat de la inscripció en algun dels registres públics existents o, a falta d'això, el document públic corresponent per a acreditar l'existència d'una parella de fet.

c) Document acreditatiu de la condició d'excònjuge o de separat judicialment de la persona assegurada, així com el del seu dret a percebre una pensió compensatòria per part d'aquesta última.

d) Llibre de família o certificat de naixement per a acreditar la condició de descendent de la persona assegurada o del seu cònjuge, excònjuge a càrrec o parella de fet i, a més, el certificat de reconeixement del grau de discapacitat per a aquells que, sent majors de 26 anys, tinguen una discapacitat en grau igual o superior al 65 per cent.

e) Document acreditatiu de la tutela o de l'acolliment acordat per l'autoritat competent per a acreditar la condició de menor tutelat o acollit legalment per la persona assegurada, pel seu cònjuge, excònjuge a càrrec o parella de fet.

f) Llibre de família o document equivalent per a acreditar la condició de germana o germà de la persona assegurada.

g) Declaració responsable de no tindre uns ingressos anuals que superen el doble de la quantia de l'indicador públic de renda d'efectes múltiples (IPREM), també en còmput anual.

No serà necessari aportar els documents mencionats en els paràgrafs a) i c) de l'apartat 2 quan els interessats presten el seu consentiment perquè les dades d'identitat, domicili i residència puguen ser consultades per l'Administració a través dels sistemes de verificació de dades d'identitat i de residència.

4. La direcció provincial corresponent de l'Institut Nacional de la Seguretat Social o, si és el cas, de l'Institut Social de la Marina, dictarà una resolució expressa i notificarà en el termini de 30 dies, comptats des de l'endemà de la recepció de la sol·licitud, el reconeixement o denegació de la condició de persona assegurada o beneficiària en els casos a què es refereix aquest article.

Transcorregut el termini de 30 dies a què es refereix el paràgraf anterior sense que s'haja dictat i notificat cap resolució expressa, la sol·licitud es considerarà desestimada de conformitat amb el que disposa l'apartat 3 de la disposició adicional vint-i-cinc del text refós de la Llei General de la Seguretat Social, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de juny.

Les resolucions, expresses o presumptes, dictades per l'entitat gestora seran recurribles en la forma prevista en l'article 71 de la Llei 36/2011, de 10 d'octubre, reguladora de la jurisdicció social.»

Tres. Es fa una nova redacció de la disposició adicional primera, que queda de la manera següent:

«Disposició adicional primera. *Assistència sanitària per a espanyols d'origen retornats i residents en l'exterior desplaçats temporalment a Espanya i per als familiars dels anteriors que s'establisquen amb ells o els acompanyen.*

L'assistència sanitària, a través del Sistema Nacional de Salut, per als espanyols d'origen residents en l'exterior que retornen a Espanya, així com per als seus familiars que s'establisquen amb ells, i l'assistència sanitària per als treballadors per

compte d'altri i per compte propi i pensionistes, espanyols d'origen, residents en l'exterior, en els seus desplaçaments temporals a Espanya, així com per als familiars que els acompanyen, es regirà pel que disposa la Llei 40/2006, de 14 de desembre, de l'Estatut de la Ciutadania Espanyola en l'Exterior, i el Reial Decret 8/2008, d'11 de gener, pel qual es regula la prestació per raó de necessitat a favor dels espanyols residents en l'exterior i retornats, quan, d'acord amb les disposicions de la Seguretat Social espanyola, les de l'estat de procedència o les normes o convenis internacionals de seguretat social establits a aquest efecte, no tinguen prevista aquesta cobertura.»

Disposició final deu. *Modificació de la Llei 13/2013, de 2 d'agost, de foment de la integració de cooperatives i d'altres entitats associatives de caràcter agroalimentari.*

La Llei 13/2013, de 2 d'agost, de foment de la integració de cooperatives i d'altres entitats associatives de caràcter agroalimentari, queda modificada de la manera següent:

U. S'inclou un nou paràgraf final en el preàmbul, amb la redacció següent:

«Finalment, resulta convenient adequar el text d'aquesta llei al contingut de la Sentència del Tribunal Constitucional 85/2015, de 30 d'abril de 2015, en relació amb el recurs d'inconstitucionalitat número 6228-2013, interposat per la Generalitat de Catalunya, facilitant la participació de les comunitats autònomes en el procediment de reconeixement, per mitjà de la seua consulta, informant sobre modificacions i simplificant el Registre Nacional d'Entitats Associatives Prioritàries.»

Dos. Es modifica l'apartat 2 de l'article 3, que queda amb la redacció següent:

«2. A sol·licitud de l'entitat interessada, el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient procedirà al reconeixement de l'entitat associativa prioritària, prèvia consulta a les comunitats autònomes afectades pel seu caràcter supraautonòmic.»

Tres. S'introdueix un apartat 4 en l'article 3, que queda amb la redacció següent:

«4. Els responsables de les entitats associatives prioritàries estaran obligats a comunicar al Ministeri els canvis que puguen afectar la seua condició de prioritàries quan es produïsqen, així com a les comunitats autònomes afectades pel seu caràcter supraautonòmic. Addicionalment, amb caràcter anual, actualitzaran la relació de productors que formen part d'aquestes.»

Quatre. Es modifica l'apartat 1 de l'article 5, que queda amb la redacció següent:

«1. Es crea en el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, amb caràcter informatiu, adscrit a la Direcció General de la Indústria Alimentària, el Registre Nacional d'Entitats Associatives Prioritàries, en el qual s'inscriuran les entitats d'aquesta naturalesa reconegudes d'acord amb el que estableix la present llei i el seu reglament de desplegament.»

Cinc. Se suprimeixen els apartats 3, 4 i 5 de l'article 5.

Disposició final onze. *Modificació de la Llei 14/2013, de 27 de setembre, de suport als emprenedors i la seua internacionalització.*

La Llei 14/2013, de 27 de setembre, de suport als emprenedors i la seua internacionalització queda modificada de la manera següent:

U. L'apartat 4 de l'article 62 queda redactat de la manera següent:

«4. El cònjuge o persona amb anàloga relació d'afectivitat, els fills menors d'edat o majors que, depenent econòmicament del titular, no hagen constituït per si

mateixos una unitat familiar i els ascendents a càrrec, que es reunisquen o acompanyen els estrangers enumerats en l'apartat 1 de l'article 61, podran sol·licitar, conjuntament i simultàniament o successivament, l'autorització i, si és el cas, el visat. Per a això haurà de quedar acreditat el compliment dels requisits previstos en l'apartat anterior.»

Dos. L'article 63 queda redactat de la manera següent:

«Article 63. *Visat de residència per a inversors.*

1. Els estrangers no residents que es proposen entrar en territori espanyol a fi de realitzar una inversió significativa de capital podran sol·licitar el visat d'estada o, si és el cas, de residència per a inversors, que tindrà una duració d'un any.

2. Es considerarà com a inversió significativa de capital aquella que complisca algun dels supòsits següents:

a) Una inversió inicial per un valor igual o superior a:

1r. Dos milions d'euros en títols de deute públic espanyol, o

2n. un milió d'euros en accions o participacions socials de societats de capital espanyoles amb una activitat real de negoci, o

3r. un milió d'euros en fons d'inversió, fons d'inversió de caràcter tancat o fons de capital de risc constituïts a Espanya, inclosos dins de l'àmbit d'aplicació de la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'Institucions d'Inversió Col·lectiva, o de la Llei 22/2014, de 12 de novembre, per la qual es regulen les entitats de capital de risc, altres entitats d'inversió col·lectiva de tipus tancat i les societats gestores d'entitats d'inversió col·lectiva de tipus tancat, i per la qual es modifica la Llei 35/2003, de 4 de novembre, o

4t. un milió d'euros en dipòsits bancaris en entitats financeres espanyoles.

b) L'adquisició de béns immobles a Espanya amb una inversió de valor igual o superior a 500.000 euros per cada sol·licitant.

c) Un projecte empresarial que haja de ser desenvolupat a Espanya i que siga considerat i acreditat com d'interés general, per a la qual cosa es valorarà el compliment de, com a mínim, una de les condicions següents:

1r. Creació de llocs de treball.

2n. Realització d'una inversió amb impacte socioeconòmic de rellevància en l'àmbit geogràfic en què s'haja de desenvolupar l'activitat.

3r. Aportació rellevant a la innovació científica i/o tecnològica.

Podrà obtindre el visat de residència per a inversors un representant, designat per l'inversor i degudament acreditat, per a la gestió d'un projecte d'interés general, sempre que el projecte complisca alguna de les condicions enumerades en la lletra c).

3. Es considerarà igualment que l'estranger sol·licitant del visat ha realitzat una inversió significativa de capital quan la inversió la duga a terme una persona jurídica, domiciliada en un territori que no tinga la consideració de paradís fiscal d'acord amb la normativa espanyola, i l'estranger posseísca, directament o indirectament, la majoria dels seus drets de vot i tinga la facultat de nomenar o destituir la majoria dels membres del seu òrgan d'administració.

4. Si la inversió la du a terme un matrimoni en règim de guanys o anàlegs i la quantia no ascendeix, almenys, al doble dels llindars previstos en les lletres a) i b) de l'apartat 2, es considerarà que ha sigut efectuada per un dels cònjuges, i l'altre cònjuge podrà sol·licitar un visat de residència com a familiar en els termes establits en l'article 62.4.»

Tres. L'article 64 queda redactat de la manera següent:

«Article 64. *Forma d'acreditació de la inversió.*

Per a la concessió del visat de residència per a inversors serà necessari complir els requisits següents:

a) En el cas previst en la lletra a) de l'apartat 2 de l'article 63, el sol·licitant haurà d'acreditar haver realitzat la inversió en la quantitat mínima requerida, en un període no superior a un any a la presentació de la sol·licitud, de la manera següent:

1r. En el supòsit d'inversió en accions no cotitzades o participacions socials, es presentarà l'exemplar de la declaració d'inversió realitzada en el Registre d'Inversions Exteriors del Ministeri d'Economia i Competitivitat.

2n. En el supòsit d'inversió en accions cotitzades, es presentarà un certificat de l'intermediari financer, degudament registrat en la Comissió Nacional del Mercat de Valors o en el Banc d'Espanya, en què conste que l'interessat ha efectuat la inversió als efectes d'aquesta norma.

3r. En el supòsit d'inversió en deute públic, es presentarà un certificat de l'entitat financera o del Banc d'Espanya en què s'indique que el sol·licitant és el titular únic de la inversió per a un període igual o superior a 5 anys.

4t. En el supòsit d'inversió en fons d'inversió, fons d'inversió de caràcter tancat o fons de capital de risc constituïts a Espanya, es presentarà un certificat de la societat gestora del fons, constituïda a Espanya, degudament registrada en la Comissió Nacional del Mercat de Valors, en què conste que l'interessat ha efectuat una inversió d'almenys un milió d'euros en un o diversos fons sota la seua gestió.

5é. En el supòsit d'inversió en dipòsit bancari, es presentarà un certificat de l'entitat financera en què es constate que el sol·licitant és el titular únic del dipòsit bancari.

b) En el supòsit previst en la lletra b) de l'apartat 2 de l'article 63, el sol·licitant haurà d'acreditar haver adquirit la propietat dels béns immobles per mitjà d'un certificat de domini i càrregues del registre de la propietat que corresponga a l'immoble o immobles. El certificat podrà incorporar un codi electrònic de verificació per a la seua consulta en línia. Aquest certificat inclourà l'import de l'adquisició; si no, s'haurà d'acreditar per mitjà de l'aportació de l'escriptura pública corresponent.

Si en el moment de la sol·licitud del visat l'adquisició dels immobles es troba en tràmit d'inscripció en el Registre de la Propietat, serà suficient la presentació del certificat esmentat en què conste vigent l'assentament de presentació del document d'adquisició, acompanyat de la documentació acreditativa del pagament dels tributs corresponents.

El sol·licitant haurà d'acreditar disposar d'una inversió en béns immobles de 500.000 euros lliure de tota càrrega o gravamen. La part de la inversió que excedisca l'import exigít podrà estar sotmesa a càrrega o gravamen.

Si l'estranger no ha formalitzat la compra de l'immoble o immobles però hi ha un precontracte amb garantia en el seu compliment per mitjà d'arres o un altre mitjà admés en dret formalitzat en escriptura pública, haurà de presentar, junt amb el compliment dels requisits indicats en l'article 62.3, el precontracte amb garantia junt amb un certificat d'una entitat financera establida a Espanya en què es constate que el sol·licitant disposa d'un dipòsit bancari indisponible amb la quantitat necessària per a l'adquisició, complint el contracte compromés, de l'immoble o immobles indicats, incloent-hi càrregues i impostos. L'import del dipòsit només podrà ser utilitzat per a la compra final de l'immoble o immobles indicats en el precontracte amb garantia. En aquest supòsit, l'interessat rebrà un visat de residència per a inversors de duració màxima de 6 mesos.

Si s'acredita la compra efectiva de l'immoble o immobles indicats, l'interessat podrà sol·licitar un visat de residència per a inversors d'un any de duració o una autorització de residència per a inversors de conformitat amb l'article 66.

c) En el supòsit previst en la lletra c) de l'apartat 2 de l'article 63, s'haurà de presentar un informe favorable per a constatar que en el projecte empresarial presentat concorren raons d'interés general. L'informe procedirà de l'oficina econòmica i comercial de l'àmbit de demarcació geogràfica on l'inversor presente la sol·licitud del visat.

Si l'inversor designa un representant per a la gestió del projecte empresarial i a fi que aquest obtinga el visat de residència per a inversor, en l'informe de l'Oficina Econòmica i Comercial es valorarà junt amb els requisits establits en l'article 63.2.c) la necessitat que intervinga aquest representant per a l'adequada gestió del projecte empresarial.

El representant haurà d'acreditar davant de l'Oficina Consular que reuneix els requisits establits en l'article 62.3 de la present llei.

d) En el supòsit previst en l'apartat 3 de l'article 63, s'haurà de presentar un informe favorable procedent de l'oficina econòmica i comercial de l'àmbit de demarcació geogràfica on l'inversor presente la sol·licitud del visat.»

Quatre. L'article 65 queda redactat de la manera següent:

«Article 65. *Efectes del visat de residència per a inversors.*

La concessió del visat de residència per a inversors constituirà títol suficient per a residir i treballar a Espanya durant la seua vigència».

Cinc. L'article 66 queda redactat de la manera següent:

«Article 66. *Autorització de residència per a inversors.*

1. Els inversors estrangers que realitzen una inversió significativa de capital podran sol·licitar una autorització de residència per a inversors, que tindrà validesa en tot el territori nacional. La concessió correspondrà a la Direcció General de Migracions i la seua tramitació l'efectuarà la Unitat de Grans Empreses i Col·lectius Estratègics.

Podrà obtindre l'autorització de residència per a inversors un representant designat per l'inversor, degudament acreditat, per a la gestió d'un projecte sempre que el projecte complisca alguna de les condicions enumerades en l'article 63.2.c).

2. Si el sol·licitant de l'autorització de residència és titular d'un visat de residència per a inversors en vigor o es troba dins del termini dels noranta dies naturals posteriors a la caducitat del visat, haurà d'acreditar, a més del compliment dels requisits generals previstos en l'article 62, els requisits següents:

a) En el supòsit previst en la lletra a) de l'apartat 2 de l'article 63 l'inversor haurà de demostrar que ha mantingut la inversió d'un valor igual o superior a la quantitat mínima requerida:

1r. En el supòsit d'accions no cotitzades o participacions socials, s'haurà de presentar un certificat notarial que demostre que l'inversor ha mantingut durant el període de referència anterior la propietat de les accions no cotitzades o participacions socials que el van facultar per a obtindre el visat d'inversors. El certificat haurà d'estar datat dins dels 30 dies anteriors a la presentació de la sol·licitud.

2n. En el supòsit d'inversió en accions cotitzades, s'haurà de presentar un certificat d'una entitat financera, en què conste que l'interessat ha mantingut, almenys, un valor mitjà d'un milió d'euros invertits en accions des de la data d'obtenció del visat de residència per a inversors. El certificat haurà d'estar datat dins dels 30 dies anteriors a la presentació de la sol·licitud.

3r. En el supòsit d'inversió en títols de deute públic, s'haurà de presentar un certificat d'una entitat financera o del Banc d'Espanya en què es verifique el manteniment, o ampliació, des de la data d'obtenció del visat de residència per a inversors, del nombre de títols de deute públic que va adquirir l'inversor en el moment en què va realitzar la inversió inicial. El certificat haurà d'estar datat dins dels 30 dies anteriors a la presentació de la sol·licitud.

4t. En el supòsit d'inversió en fons d'inversió, fons d'inversió de caràcter tancat o fons de capital de risc constituïts a Espanya s'haurà de presentar un certificat de la societat gestora del fons, constituïda a Espanya, degudament registrada en la Comissió Nacional del Mercat de Valors, en què conste que l'interessat ha mantingut, des de la data d'obtenció del visat de residència per a inversors, almenys, un valor mitjà d'un milió d'euros invertit en un fons o fons sota la seua gestió. El certificat haurà d'estar datat dins dels 30 dies anteriors a la presentació de la sol·licitud.

5é. En el supòsit d'inversió en dipòsit bancari, s'haurà de presentar un certificat de l'entitat financera que verifique que l'inversor ha mantingut, o ampliat, el seu dipòsit des de la data d'obtenció del visat de residència per a inversors. El certificat haurà d'estar datat dins dels 30 dies anteriors a la presentació de la sol·licitud.

b) En el supòsit previst en la lletra b) de l'apartat 2 de l'article 63, el sol·licitant haurà de demostrar que l'inversor és propietari del bé o béns immobles per la quantitat mínima exigida en el dit article. Per a això haurà d'aportar el certificat o certificats de domini i càrregues del registre de la propietat que corresponga a l'immoble o immobles i ha d'estar datat dins dels 90 dies anteriors a la presentació de la sol·licitud.

Si el sol·licitant està en possessió d'un visat de residència per a inversors de 6 mesos, haurà de demostrar que ha adquirit de manera efectiva l'immoble o immobles indicats per mitjà de la documentació corresponent.

c) En el supòsit previst en la lletra c) de l'apartat 2 de l'article 63, s'haurà de presentar un informe favorable de la Direcció General de Comerç Internacional i Inversions del Ministeri d'Economia i Competitivitat per a constatar que les raons d'interés general acreditades inicialment es mantenen.

d) En el supòsit previst en l'apartat 3 de l'article 63, s'haurà de presentar un informe favorable de la Direcció General de Comerç Internacional i Inversions del Ministeri d'Economia i Competitivitat per a constatar que els elements verificats en el moment de la concessió del visat es mantenen.

e) El compliment de les obligacions en matèria tributària i de la Seguretat Social.

3. Si el sol·licitant de l'autorització de residència per a inversors es troba legalment a Espanya i no és titular del visat de residència per a inversors haurà d'acreditar, a més del compliment dels requisits generals previstos en l'article 62, la realització d'una inversió significativa de capital de conformitat amb l'article 64.

Si la inversió la du a terme un matrimoni en règim de guanys o anàlegs i la quantia no ascendeix, almenys, al doble dels llindars previstos en l'article 63.2 a) i b), es considerarà que ha sigut efectuada per un dels cònjuges, i l'altre cònjuge podrà sol·licitar una autorització de residència com a familiar en els termes establits en l'article 62.4.

En el supòsit d'inversions de l'article 63.2.c), l'informe de projecte d'interés general procedirà de la Direcció General de Comerç Internacional i Inversions.

En el supòsit d'inversions de l'article 63.3 l'informe procedirà de la Direcció General de Comerç Internacional i Inversions.

Si l'estranger no ha formalitzat la compra de l'immoble o immobles però hi ha un precontracte amb garantia en el seu compliment per mitjà d'arres o un altre mitjà admés en dret formalitzat en escriptura pública, haurà de presentar junt amb el compliment dels requisits indicats en l'article 62.3, el precontracte amb garantia junt amb un certificat d'una entitat financera establida a Espanya en què es constate que

el sol·licitant disposa d'un dipòsit bancari indisponible amb la quantitat necessària per a l'adquisició, complint el contracte compromés, de l'immoble o immobles indicats, incloent-hi càrregues i impostos. L'import del dipòsit només podrà ser utilitzat per a la compra final de l'immoble o immobles indicats en el precontracte amb garantia. En aquest supòsit, l'interessat rebrà una autorització de residència per a inversors de duració màxima de 6 mesos.

Si s'acredita la compra efectiva de l'immoble o immobles indicats, l'interessat podrà sol·licitar una autorització de residència per a inversors.»

Sis. L'article 67 queda redactat de la manera següent:

«Article 67. *Duració de l'autorització de residència per a inversors.*

1. L'autorització inicial de residència per a inversors tindrà una duració de dos anys sense perjudici del que estableix l'article 66.3 per a compres d'immobles no formalitzades.

2. Una vegada complit el dit termini, aquells inversors estrangers que estiguen interessats a residir a Espanya per una duració superior podran sol·licitar la renovació de l'autorització de residència per períodes successius de cinc anys, sempre que es mantinguen les condicions que van generar el dret.

3. Si durant el període de residència autoritzat es modifica la inversió, haurà de mantindre's, en tot cas, el compliment d'algun dels supòsits previstos en l'article 63. No serà aplicable aquesta previsió en cas que la variació del valor es dega a fluctuacions del mercat.»

Set. L'article 70 queda redactat de la manera següent:

«Article 70. *Definició d'activitat emprenedora i empresarial.*

1. Es considerarà com a activitat emprenedora aquella que siga de caràcter innovador amb especial interès econòmic per a Espanya i a aquest efecte compte amb un informe favorable emés per l'oficina econòmica i comercial de l'àmbit de demarcació geogràfica o per la Direcció General de Comerç Internacional i Inversions.

En el cas d'estrangers que es troben legalment a Espanya, la sol·licitud es dirigirà a la Unitat de Grans Empreses i Col·lectius Estratègics, que d'ofici sol·licitarà un informe sobre l'activitat emprenedora i empresarial a la Direcció General de Comerç Internacional i Inversions. Aquest informe, de caràcter preceptiu, serà evacuat en el termini de deu dies hàbils.

2. Per a la valoració es tindrà en compte especialment i amb caràcter prioritari la creació de llocs de treball a Espanya. Així mateix, es tindrà en compte:

a) El perfil professional del sol·licitant, la seua formació i experiència professional, així com la seua implicació en el projecte. En cas que hi haja diversos socis, s'avaluarà la participació de cada un d'ells, tant dels que sol·liciten un visat o autorització com dels que no el requereixen.

b) El pla de negoci amb menció, almenys, als elements següents:

1r. Descripció del projecte: activitat empresarial a desenvolupar, data d'inici, localització, forma jurídica prevista de l'empresa, impacte econòmic potencial que suposa la inversió, descripció del nombre de llocs de treball que s'estima que puguen crear-se i les seues funcions i qualificació, activitats previstes de promoció i estratègia de venda.

2n. Descripció del producte o servei: la descripció serà detallada i inclourà els aspectes innovadors.

3r. Anàlisi de mercat: valoració del mercat i evolució esperada, descripció dels possibles competidors, valoració dels consumidors potencials i anàlisi d'oferta i demanda.

4t. Finançament: inversió requerida, fonts de finançament i pla financer.

c) El valor afegit per a l'economia espanyola, la innovació o oportunitats d'inversió.»

Huit. L'article 71 queda redactat de la manera següent:

«Article 71. *Professionals altament qualificats.*

1. Podran sol·licitar una autorització de residència per a professionals altament qualificats, que tindrà validesa en tot el territori nacional, les empreses que requerisquen la incorporació en territori espanyol de professionals estrangers per al desenvolupament d'una relació laboral o professional inclosa en algun dels supòsits següents:

a) Personal directiu o altament qualificat, quan l'empresa o grup d'empreses reunisca alguna de les característiques següents:

1r. Mitjana de plantilla durant els tres mesos immediatament anteriors a la presentació de la sol·licitud superior a 250 treballadors a Espanya, en alta en el corresponent règim de la Seguretat Social.

2n. Volum de xifra neta anual de negocis superior, a Espanya, a 50 milions d'euros; o volum de fons propis o patrimoni net superior, a Espanya, a 43 milions d'euros.

3r. Inversió bruta mitjana anual, procedent de l'exterior, no inferior a 1 milió d'euros en els tres anys immediatament anteriors a la presentació de la sol·licitud.

4t. Empreses amb un valor de l'estoc inversor o posició segons les últimes dades del Registre d'Inversions Exteriors del Ministeri d'Economia i Competitivitat superiors a 3 milions d'euros.

5é. Pertinença, en el cas de xicotetes i mitjanes empreses establides a Espanya, a un sector considerat estratègic acreditat per mitjà d'informe de la Direcció General de Comerç Internacional i Inversions.

L'acreditació del compliment dels requisits anteriors s'efectuarà una única vegada, i quedarà inscrita en la Unitat de Grans Empreses i Col·lectius Estratègics. La dita inscripció tindrà una validesa de 3 anys renovables si es mantenen els requisits. Qualsevol modificació de les condicions haurà de ser comunicada a la Unitat de Grans Empreses i Col·lectius Estratègics en el termini de 30 dies. En cas de no comunicar la dita modificació, l'empresa deixarà d'estar inscrita en la Unitat.

b) Personal directiu o altament qualificat que forme part d'un projecte empresarial que supose, alternativament i sempre que la condició al·legada basant-se en aquest supòsit siga considerada i acreditada com d'interés general per la Direcció General de Comerç Internacional i Inversions, d'acord amb alguna o diverses de les condicions següents:

1r. Un increment significatiu en la creació de llocs de treball directes per part de l'empresa que sol·licita la contractació.

2n. Manteniment de l'ocupació.

3r. Un increment significatiu en la creació de llocs de treball en el sector d'activitat o àmbit geogràfic en què s'haja de desenvolupar l'activitat laboral.

4t. Una inversió extraordinària amb impacte socioeconòmic de rellevància en l'àmbit geogràfic en què s'haja de desenvolupar l'activitat laboral.

5é. La concurrència de raons d'interés per a la política comercial i d'inversió d'Espanya.

6é. Una aportació rellevant a la innovació científica i/o tecnològica.

c) Graduats, postgraduats d'universitats i escoles de negocis de reconegut prestigi».

Nou. L'article 73 queda redactat de la manera següent:

«Article 73. *Autorització de residència per trasllat intraempresarial.*

1. Aquells estrangers que es desplacen a Espanya en el marc d'una relació laboral, professional o per motius de formació professional, amb una empresa o grup d'empreses establida a Espanya o en un altre país, hauran d'estar proveïts del corresponent visat d'acord amb la duració del trasllat i d'una autorització de residència per trasllat intraempresarial, que tindrà validesa en tot el territori nacional.

2. Hauran de quedar acreditats, a més dels requisits generals de l'article 62, els requisits següents:

a) L'existència d'una activitat empresarial real i, si és el cas, la del grup empresarial.

b) Titulació superior o equivalent o, si és el cas, experiència mínima professional de 3 anys.

c) L'existència d'una relació laboral o professional, prèvia i continuada, de 3 mesos amb una o diverses de les empreses del grup.

d) Documentació de l'empresa que acredite el trasllat.

3. L'autorització de residència per trasllat intraempresarial tindrà dos modalitats:

a) Autorització de residència per trasllat intraempresarial ICT UE: serà procedent aquesta autorització en el supòsit de desplaçaments temporals per a treballar com a directiu, especialista o per a formació, des d'una empresa establida fora de la Unió Europea a una entitat pertanyent a la mateixa empresa o grup d'empreses establida a Espanya.

A aquest efecte es considerarà com a:

1r. Directiu, aquell que tinga entre les seues funcions la direcció de l'empresa o d'un departament o subdivisió d'aquesta.

2n. Especialista, qui posseïska coneixements especialitzats relacionats amb les activitats, tècniques o la gestió de l'entitat.

3r. Treballador en formació, aquell titulat universitari que és desplaçat a fi que obtinga una formació en les tècniques o mètodes de l'entitat i que perceba una retribució per això.

La duració màxima del trasllat serà de 3 anys en el cas de directius o especialistes i d'un en el cas de treballadors en formació.

Els titulars d'una autorització de residència per trasllat intraempresarial ICT UE vàlida, expedida per Espanya, podran entrar, residir i treballar en un o més estats membres prèvia comunicació o sol·licitud d'autorització, si és el cas, a les autoritats dels dits estats d'acord amb la seua normativa en aplicació de la Directiva 2014/66/UE, del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de maig de 2014, relativa a les condicions d'entrada i residència de nacionals de tercers països en el marc de trasllats intraempresarials.

Les entitats establides en altres estats membres de la Unió podran desplaçar a Espanya, prèvia comunicació a la Unitat de Grans Empreses i Col·lectius Estratègics, els estrangers titulars d'una autorització de trasllat intraempresarial ICT UE durant la validesa de la dita autorització. La Direcció General de Migracions podrà oposar-se, de manera motivada, a la mobilitat en el termini de 20 dies en els supòsits següents:

i) Quan no es complisquen les condicions previstes en aquest article.

ii) Quan els documents presentats s'hagen adquirit fraudulentament, o hagen sigut falsificats o manipulats.

iii) Quan haja transcorregut la duració màxima del trasllat.

En cas d'oposició per part de la Direcció General de Migracions, el primer estat permetrà la reentrada sense més tràmits de l'estranger desplaçat i de la seua

família. Si no s'ha produït encara el desplaçament a Espanya, la resolució denegatòria l'impedirà.

b) Autorització nacional de residència per trasllat intraempresarial. Serà procedent aquesta autorització en els supòsits no previstos en la lletra a) o una vegada haja transcorregut la duració màxima del trasllat prevista en l'apartat anterior.»

Deu. L'article 74 queda redactat de la manera següent:

«Article 74. *Trasllats intraempresarials de grups de professionals i procediment simplificat.*

1. Les empreses o grups d'empreses que complisquen els requisits establits en l'article 71.1.a) podran sol·licitar la tramitació col·lectiva d'autoritzacions que estarà basada en la gestió planificada d'una quota temporal d'autoritzacions presentades per l'empresa o grups d'empreses.

2. Les empreses o grups d'empreses que complisquen els requisits establits en l'article 71.1.a) podran sol·licitar la seua inscripció en la Unitat de Grans Empreses i Col·lectius Estratègics. La inscripció tindrà una validesa de 3 anys renovables si es mantenen els requisits. Qualsevol modificació de les condicions haurà de ser comunicada a la Unitat de Grans Empreses i Col·lectius Estratègics en el termini de 30 dies. En cas de no comunicar la dita modificació, l'empresa o grup d'empresa deixarà d'estar inscrita en la Unitat.

Les empreses inscrites estaran exemptes d'acreditar, en el moment de la sol·licitud, els requisits previstos en l'article 73.2.a), b) i c). No obstant això, l'Administració podrà efectuar d'ofici comprovacions del compliment d'aquests requisits, per a la qual cosa l'entitat haurà de disposar de la documentació acreditativa.

3. Aquest article no serà aplicable a les empreses o grups d'empreses que en els tres anys immediatament anteriors a la sol·licitud d'autorització:

a) Hagen sigut sancionades per infracció greu o molt greu en matèria d'estrangeria i immigració.

b) No hagen acreditat el compliment dels requisits en les comprovacions d'ofici efectuades per l'Administració».

Onze. L'article 76 queda redactat de la manera següent:

«Article 76. *Procediment d'autorització.*

1. La tramitació de les autoritzacions de residència previstes en aquesta secció l'efectuarà la Unitat de Grans Empreses i Col·lectius Estratègics, preveurà la utilització de mitjans telemàtics i la seua concessió correspondrà a la Direcció General de Migracions.

El termini màxim de resolució serà de vint dies des de la presentació de la sol·licitud en l'òrgan competent perquè es tramite. Si no es resol en el dit termini, l'autorització es considerarà estimada per silenci administratiu. Les resolucions seran motivades i podran ser objecte de recurs d'alçada, d'acord amb el que preveuen els articles 114 i 115 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i Procediment Administratiu Comú.

La sol·licitud d'autoritzacions de residència previstes en aquesta secció prorrogarà la vigència de la situació de residència o d'estada de què siga titular el sol·licitant fins a la resolució del procediment.

2. Els titulars d'una autorització regulada en aquesta secció podran sol·licitar-ne la renovació per períodes de dos anys, sempre que mantinguen les condicions que van generar el dret, sense perjudici del que estableix l'article 67.2. Les renovacions es tramitaran utilitzant mitjans electrònics. La Direcció General de Migracions podrà

demanar els informes necessaris per a pronunciar-se sobre el manteniment de les condicions que van generar el dret.

La presentació de la sol·licitud de renovació prorrogarà la validesa de l'autorització fins a la resolució del procediment. També es prorrogarà en el supòsit en què la sol·licitud es presente en els noranta dies posteriors a la finalització de l'anterior autorització, sense perjudici de la incoació, si és el cas, del corresponent expedient sancionador.»

Dotze. La disposició addicional setena queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional setena. *Manteniment dels requisits.*

1. Els estrangers hauran de mantindre durant la vigència dels visats o autoritzacions les condicions que els van donar accés a aquests.

2. Qualsevol modificació durant la residència que afecte les condicions d'admissió haurà de ser comunicada per l'interessat a la Unitat de Grans Empreses i Col·lectius Estratègics en el termini de 30 dies.

3. Els òrgans competents de l'Administració General de l'Estat podran dur a terme les comprovacions que consideren oportunes per a verificar el compliment de la legislació vigent.

4. Si, d'acord amb el que preveu aquesta disposició, es verifica que no es compleixen les condicions legalment establides, l'òrgan competent podrà extingir de manera motivada, previ tràmit d'audiència, el visat o l'autorització.»

Disposició final dotze. *Modificació de la Llei 18/2014, de 15 d'octubre, d'aprovació de mesures urgents per al creixement, la competitivitat i l'eficiència.*

Es modifica la Llei 18/2014, de 15 d'octubre, d'aprovació de mesures urgents per al creixement, la competitivitat i l'eficiència, que queda redactada de la manera següent:

U. Es modifica la lletra d) de l'article 88, que queda redactada de la manera següent:

«d) Els jòvens majors de 16 anys i menors de 25, o menors de 30 anys en el cas de persones amb un grau de discapacitat igual o superior al 33 per cent, que complisquen els requisits arrellegats en aquesta llei per a beneficiar-se d'una acció derivada del Sistema Nacional de Garantia Juvenil.

Així mateix, els jòvens majors de 25 anys i menors de 30, que complisquen els requisits arrellegats en aquesta llei per a beneficiar-se d'una acció derivada del Sistema Nacional de Garantia Juvenil, fins que la seua taxa de desocupació se situe per davall del 20 per cent, segons l'enquesta de població activa corresponent a l'últim trimestre de l'any.»

Dos. Es modifica la lletra c) de l'article 97, que queda redactada de la manera següent:

«c) Tindre més de 16 anys i menys de 25, o menys de 30 anys en el cas de persones amb un grau de discapacitat igual o superior al 33 per cent, en el moment de sol·licitar la inscripció en el fitxer del Sistema Nacional de Garantia Juvenil.

A més, els majors de 25 anys i menors de 30 quan, en el moment de sol·licitar la inscripció en el fitxer del Sistema Nacional de Garantia Juvenil, la taxa de desocupació d'aquest col·lectiu siga igual o superior al 20 per cent.»

Tres. Es modifica l'apartat 4 de l'article 101, que queda redactat de la manera següent:

«4. La baixa en el sistema es produirà d'ofici quan un usuari inscrit complisca l'edat límit aplicable en el moment de la seua inscripció de conformitat amb l'article 97.c), i haja sigut atés prèviament amb alguna de les mesures implementades per part dels subjectes inclosos en les lletres a), b) i c) de l'article 88.

Els usuaris inscrits en el sistema no seran donats de baixa mentre estiguen rebent algunes de les mesures o accions previstes en l'article 106.

Els usuaris inscrits que hagen rebutjat alguna de les mesures implementades en el marc d'aquest sistema pels subjectes mencionats seran donats de baixa automàticament en aquest quan arriben a l'edat prevista en el primer paràgraf.

Aquells usuaris inscrits que, havent superat l'edat prevista en el primer paràgraf, no hagen sigut atesos prèviament romandran en el sistema sense ser donats de baixa d'ofici.»

Quatre. S'hi afegiu una disposició addicional vint-i-huit, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional vint-i-huit. *Resolucions sobre la taxa de desocupació, aplicables als joves majors de 25 anys i menors de 30.*

L'ampliació de l'edat màxima d'accés al Sistema Nacional de la Garantia Juvenil prevista en l'article 88.d), i en l'article 97.c), serà aplicable després de la publicació de la resolució que dicte la direcció general amb competències per a administrar el Fons Social Europeu, tenint en compte l'enquesta de població activa de l'últim trimestre d'any. La dita resolució serà actualitzada amb caràcter anual.

La falta de resolució expressa en els tres primers mesos de l'exercici posterior al de referència implicarà la pròrroga tàcita de l'ampliació de l'àmbit d'aplicació del Sistema Nacional de Garantia Juvenil, excepte resolució expressa en contra.»

Disposició final tretze. *Modificació de la Llei 22/2014, de 12 de novembre, per la qual es regulen les entitats de capital de risc, altres entitats d'inversió col·lectiva de tipus tancat i les societats gestores d'entitats d'inversió col·lectiva de tipus tancat, i per la qual es modifica la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'Institucions d'Inversió Col·lectiva.*

U. Es modifica el títol de l'article 81 i els seus apartats 1 i 2, que passen a tindre la redacció següent:

«Article 81. *Condicions per a la gestió transfronterera d'ECR i EICC i per a la prestació de serveis en altres estats membres per societats gestores autoritzades a Espanya de conformitat amb la Directiva 2011/61/UE, del Parlament Europeu i del Consell, de 8 de juny de 2011.*

1. Les SGEIC autoritzades a Espanya de conformitat amb la Directiva 2011/61/UE, del Parlament Europeu i del Consell, de 8 de juny de 2011, podran, ja siga directament o per mitjà de l'establiment d'una sucursal, gestionar ECR i EICC establides en un altre estat membre, sempre que la SGEIC estiga autoritzada a gestionar aquest tipus d'entitats d'inversió, així com prestar en un altre estat membre els serveis a què es refereix l'article 43.1 per als quals haja sigut autoritzada.

2. Tota gestora que es propose gestionar una ECR o EICC establida en un altre estat membre o prestar els serveis a què es refereix l'apartat 1 per primera vegada comunicarà a la Comissió Nacional del Mercat de Valors la informació següent:

a) L'estat membre en què es propose gestionar l'ECR o EICC directament o per mitjà de l'establiment d'una sucursal, o prestar els serveis a què es refereix l'article 43.1 per als quals haja sigut autoritzada, i

b) Un programa d'activitat en què s'indiquen, en particular, els serveis que es propose prestar o s'identifiquen les ECR o EICC que es propose gestionar.»

Dos. Es modifica el títol de l'article 82 i els seus apartats 1 i 6, que passen a tindre la redacció següent:

«Article 82. *Condicions per a la gestió d'ECR i EICC espanyoles i per a la prestació de serveis a Espanya per societats gestores regulades per la Directiva 2011/61/UE,*

del Parlament Europeu i del Consell, de 8 de juny de 2011, autoritzades en un altre estat membre de la Unió Europea.

1. Tota societat gestora autoritzada en un estat membre de la Unió Europea d'acord amb la Directiva 2011/61/UE, del Parlament Europeu i del Consell, de 8 de juny de 2011, podrà gestionar ECR i EICC, així com prestar serveis a Espanya, ja siga directament o per mitjà de l'establiment d'una sucursal, sempre que estiga autoritzada pel dit estat membre a gestionar aquest tipus d'entitats d'inversió o a prestar aquests serveis.

6. La Comissió Nacional del Mercat de Valors comunicarà sense demora a les autoritats competents de l'estat membre d'origen de la societat gestora qualsevol problema detectat que pugua afectar materialment la capacitat de la gestora per a complir adequadament les seues obligacions legals o reglamentàries, que incidisquen en l'àmbit supervisor de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.»

Disposició final catorze. *Modificació de la Llei 36/2014, de 26 de desembre, de Pressupostos Generals de l'Estat per a l'any 2015.*

La disposició addicional quinze de la Llei 36/2014, de 26 de desembre, de Pressupostos Generals de l'Estat per a l'any 2015, queda redactada de la manera següent:

«Quinze. *Contractació de personal de les societats mercantils públiques el 2015.*

U. L'any 2015, les societats mercantils públiques a què es refereix l'article 20, apartat u, d'aquesta llei no podran contractar nou personal.

Aquesta limitació no serà aplicable quan es tracte de contractació de personal, funcionari o laboral, amb una relació preexistent de caràcter fixa i indefinida en el sector públic estatal, autonòmic o local en què, respectivament, estiga inclosa la corresponent societat mercantil. Els contractes subscrits a l'empara del que estableix aquest apartat generaran dret a continuar percebent, des de la data de la seua formalització, el complement d'antiguitat en la mateixa quantia que es percebia en el departament ministerial, organisme públic, societat, fundació o consorci de procedència.

Només en casos excepcionals i per a cobrir necessitats urgents i inajornables, podran dur a terme contractacions temporals.

A més, les societats mercantils públiques que hagen tingut beneficis en els últims dos exercicis podran realitzar, exclusivament per a processos de consolidació d'ocupació temporal, contractes indefinits amb un límit del 90 per cent de la seua taxa de reposició, calculada d'acord amb les regles de l'article 21.U.3 d'aquesta llei.

Les societats mercantils públiques que en el moment d'entrada en vigor d'aquesta disposició, i a l'empara de la normativa vigent fins aquest moment, hagen subscrit ja contractes de caràcter indefinit, aplicaran el que disposa el paràgraf anterior, tenint en compte que en cap cas la suma dels contractes subscrits abans de l'entrada en vigor d'aquesta norma i dels subscrits a l'empara d'aquesta, podrà superar el límit del 90 per cent de la seua taxa de reposició, calculada d'acord amb les regles de l'article 21.U.3 d'aquesta llei.

Dos. En el cas de les societats mercantils estatals, la contractació indefinida de personal requerirà, en tot cas, a més del que estableix l'apartat u, un informe favorable del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques i de l'accionista majoritari.

Així mateix, la contractació temporal en les esmentades societats, tenint en compte el que s'ha indicat en l'apartat anterior, es farà de conformitat amb els criteris i instruccions que, amb un informe previ favorable del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, dicte l'accionista majoritari de les respectives societats.

Les societats mercantils estatals hauran de remetre al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, junt amb la sol·licitud d'autorització de la massa salarial,

informació relativa a la contractació temporal realitzada en l'exercici anterior, detallant el nombre de jornades anualitzades i el cost d'aquestes.

Tres. El que disposa l'apartat u d'aquesta disposició addicional té caràcter bàsic i es dicta a l'empara del que disposen els articles 149.1.13a. i 156.1 de la Constitució.»

Disposició final quinze. *Modificació de la Llei 2/2015, de 30 de març, de desindexació de l'economia espanyola.*

U. Es modifica el paràgraf cinqué del paràgraf II del preàmbul, que queda redactat de la manera següent:

«Per la seua banda, l'apartat 2 de l'article 3 estableix expressament les exclusions de l'àmbit d'aplicació de la llei. En primer lloc, queda exclosa la negociació col·lectiva, per estar expressament reconeguda com a dret constitucional, de manera que l'actualització de salaris no pot sotraure's a allò que han acordat les parts; en segon lloc, les pensions, que es regeixen per la seua normativa específica. Es fa notar, d'altra banda, que aquesta normativa identifica un índex de revaloració de pensions que es basa en un conjunt ampli de variables econòmiques que asseguren la sostenibilitat del sistema de pensions de la Seguretat Social. S'exclouen, finalment, les operacions financeres i de tresoreria, de manera que aquestes tinguen la màxima capacitat i flexibilitat de formats per a captar l'estalvi nacional i internacional al menor preu, en un context de competència intensa per un recurs escàs com és l'estalvi, i on els productes estrangers generalment no estan sotmesos a cap restricció en aquest sentit.»

Dos. Es modifica l'apartat 2 de l'article 3, que queda redactat de la manera següent:

«2. Queden exclosos de l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei:

a) La negociació salarial col·lectiva.

b) Les revisions, revaloracions o actualitzacions previstes en el text refós de la Llei General de la Seguretat Social, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de juny, i en el text refós de la Llei de Classes Passives de l'Estat, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 670/1987, de 30 d'abril, així com les revisions de la resta de les pensions abonades amb càrrec als crèdits de la secció 07 del pressupost de despeses de l'Estat, siga quina siga la seua legislació reguladora.

c) Les operacions financeres i de tresoreria, que s'arreglen en el títol IV de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, General Pressupostària, en les quals intervinga el sector públic estatal, autonòmic o local.»

Disposició final setze. *Modificació de disposicions reglamentàries.*

Les normes reglamentàries que són objecte de modificació per aquesta llei podran ser modificades en el futur per normes de rang reglamentari corresponent a la norma en què figuren.

Disposició final dèsset. *Incorporació de dret de la Unió Europea.*

Per mitjà d'aquesta llei s'incorpora al dret espanyol la Directiva 2014/66/UE, del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de maig de 2014, relativa a les condicions d'entrada i residència de nacionals de tercers països en el marc de trasllats intraempresarials.

Disposició final díhuit. *Modificació per disposició reglamentària.*

Reglamentàriament es podran modificar:

a) Els percentatges de l'apartat 1 de l'article 34 quater, que es modifica en l'article 1. quart. quatre.

b) El percentatge del 50 per cent previst en l'article 34.2.b), que es modifica en l'article 1.quart.u.

Disposició final dènou. *Títol competencial.*

1. Les modificacions de textos legals contingudes en aquesta llei s'emparen en el títol competencial establert en la norma objecte de modificació.

2. Els articles 4 i 7 es dicten a l'empara del que disposa l'article 149.1.14a. de la Constitució Espanyola, que atribueix a l'Estat la competència en matèria d'hisenda general.

3. Els articles 8 i 10 i les disposicions transitòries segona i tercera es dicten a l'empara del que estableix l'article 149.1.17a de la Constitució Espanyola, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre el règim econòmic de la Seguretat Social.

4. Les disposicions addicionals primera a cinquena i la disposició transitòria primera es dicten a l'empara del que disposa l'article 149.1.6a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de legislació mercantil i de legislació processal, sense perjudici de les necessàries especialitats que en aquest ordre es deriven de les particularitats del dret substantiu de les comunitats autònomes.

5. La disposició addicional sisena es dicta a l'empara dels articles 149.1.7a. i 18a de la Constitució Espanyola.

Disposició final vint. *Desplegament reglamentari, execució i aplicació.*

1. El Govern, a proposta conjunta dels ministres de Justícia i d'Hisenda i Administracions Públiques, dictarà les disposicions reglamentàries complementàries que siguin necessàries per a l'aplicació de les taxes per l'exercici de la potestat jurisdiccional amb les modificacions efectuades per aquesta llei.

2. Per ordre del ministre d'Hisenda i Administracions Públiques es modificaran els models d'autoliquidació de la taxa per a adaptar-los a les reformes efectuades en aquesta llei.

3. S'autoritza el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, a través de la Secretaria d'Estat d'Administracions Públiques, perquè dicte les disposicions, instruccions i mesures que siguin necessàries per al desenvolupament efectiu dels processos electorals als òrgans de participació i negociació col·lectiva dels empleats públics, en l'àmbit de les seues competències.

4. Sense perjudici del que disposen els apartats anteriors d'aquesta disposició, s'autoritza el Govern i els ministres de Justícia, Hisenda i Administracions Públiques, Ocupació i Seguretat Social i Economia i Competitivitat, perquè, en l'àmbit de les seues competències, dicten les disposicions reglamentàries i mesures que siguin necessàries per al desplegament i aplicació d'aquesta llei.

Disposició final vint-i-u. *Entrada en vigor.*

Aquesta llei entrarà en vigor l'endemà de ser publicada en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen aquesta llei i que la facen complir.

Madrid, 28 de juliol de 2015.

FELIPE R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY